

เลียมอนา

วิธีที่พระเจ้าช่วยให้รอด
ประทานพรแก่สตรี
ผู้มีศรัทธา, น. 32
สาเหตุและวิธีปกป้องเสรีภาพ
ทางศาสนา, น. 16
วิธีที่ถูกต้องในการ
ตอบคำถาม, น. 38

“พระเยซูตรัสตอบว่า
‘เพราะว่าพวกท่าน
มีความเชื่อห้อย เรา
บอกความจริงกับท่าน
ทั้งหลายว่า ถ้าพวก
ท่านมีความเชื่อเท่า
เมล็ดมัสตาร์ดเมล็ด
หนึ่ง พวกท่านจะสั่ง
ภูเขานี้ว่า ‘จงเคลื่อน
จากที่นี่ไปที่โน่น’ มัน
ก็จะเคลื่อนไป และ
สิ่งใดที่เป็นไปไม่ได้
สำหรับพวกท่านจะ
ไม่มีเลย”

มัทธิว 17:20

เมล็ดมัสตาร์ดเหล่านี้
ซึ่งโตเป็นฝัก คือพันธุ์ที่
พบในอิสราเอล เข้มทึมุด
ยาวประมาณหนึ่งนิ้ว
(3 ซม.) อยู่ในภาพนี้เพื่อ
เทียบให้เห็นขนาดของ
เมล็ดมัสตาร์ด)

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด: โอบไว้ในพายุที่อ่อนโยนของพระองค์ โดย ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: คุณลักษณะของ พระเยซูคริสต์—อดกลั้นและอดทน

ภาพปก
ปกหน้า: รับบิรมี่, โดย ไมเคิล มาลัม
ปกหน้าด้านใน: ภาพถ่ายโดย เดวิด สโตเคอร์
ปกหลังด้านใน: ภาพถ่ายประกอบโดย โคดี้ เบลล์

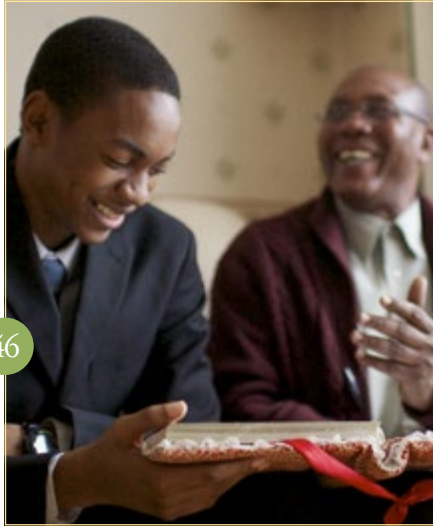
บทความพิเศษ

- 16 ยืนเป็นพยานของพระเจ้าเป็นเจ้า โดย เอิลเดอร์ดีลลีน เอช. โอ๊คส์ ในโลกที่ท้าทายความเชื่อพื้นฐานที่สุดของเรา เราต้องพร้อมใจกัน เรียกร้องสิทธิในการนับถือศาสนาของเราอย่างเสรี
- 24 การกบฏของซาตาน โดย มาร์ค เอ. แมทธีวส์ การเข้าใจการกบฏของซาตานในชีวิตก่อนเกิดจะช่วยให้เราเห็น บทบาทของกฎเกณฑ์ มาตรฐาน และกฎต่างๆ ในแผนของพระบิดาบนสวรรค์อย่างชัดเจน
- 28 จงจับราวเหล็ก โดย เอิลเดอร์อูลิสส์ส ชาวเรส เราจะจับราวเหล็กให้แน่นและไม่ปล่อยมือแม้ท่ามกลางหมอกแห่งความมืดได้อย่างไร
- 32 พระผู้ช่วยให้รอดทรงให้เกียรติสตรี โดย โรเบิร์ตและมารี ลันด์ เราเรียนรู้เกี่ยวกับพระคริสต์ได้มากขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ของพระองค์กับสตรีที่ซื่อสัตย์ทั้งสี่คนนี้

- 38 เมื่อเกิดความสงสัยและคำถาม โดย อาติม คอตเตอร์ การมีคำถามเกี่ยวกับพระกิตติคุณไม่ใช่ปัญหา—เราทำอย่างไรกับคำถามเหล่านั้นต่างหากที่สำคัญ

ปกิณกะ

- 8 สมุดบันทึกการประชุมใหญ่ เดือนตุลาคม 2014
- 10 บ้านเรา ครอบครัวเรา: การพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องยาก ๆ โดย เซรี ลีน คลาร์ก
- 13 ภาพสะท้อน: คุณปู่ พระบิดา โดย แอรัน แอล. เวสต์
- 14 เราพูดถึงพระคริสต์: การทดลองทุกอย่างทำให้เกิดศรัทธามากขึ้นได้ โดย จีออร์เจีย มูร์กืออา
- 42 เสียงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก: สร้างบนศิลา โดย เอิลเดอร์ออร์สัน เอฟ. วิทนี

46

46 สิ่งที่เราเรียนรู้จากบิดามารดาของเรา
วิธีทำงาน สวดอ้อนวอน และฟังพ
พระบิดาบนสวรรค์—นี่เป็นเพียงบท
เรียนไม่กี่บทที่คนหนุ่มสาวได้เรียนรู้
จากบิดามารดาของพวกเขา

50 จุดหมายใหม่
โดย อแมนแคย์ โคเทกคา-มิโน
เพราะประจักษ์พยานของคุณเวลานี้
คุณจึงเข้าใจว่าคุณไม่โดดเดี่ยว ไม่ว่า
ชีวิตข้างหน้าจะพาไปถึงจุดหมายใด

ดูว่าท่านจะหา
เลียดโฮนา
ที่ซ่อนอยู่ใน
ฉบับนี้ได้หรือไม่
คำใบ้:
จิตใจท่านสงบดีหรือไม่
ก่อนเช้าวันอาทิตย์

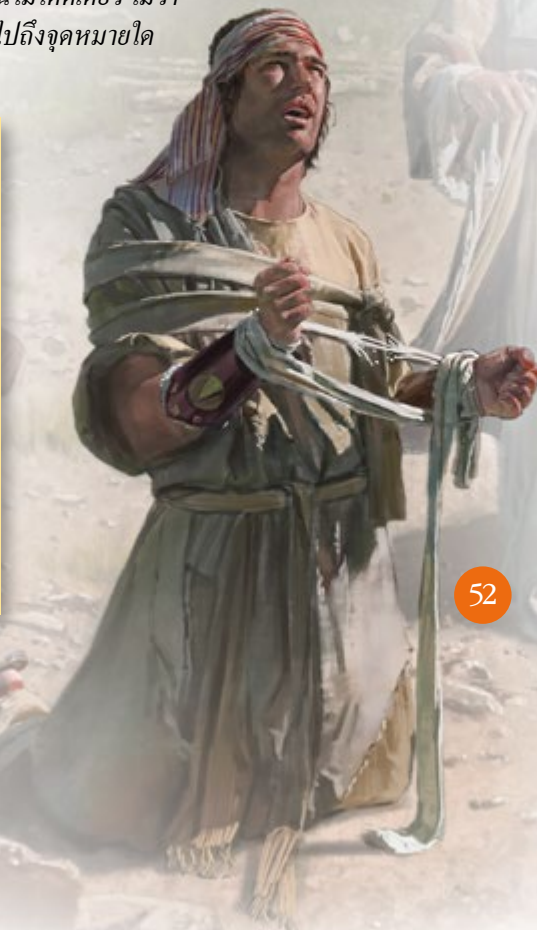
52 พลังนอกเหนือพลังของเราเอง
โดย เอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบตนาร์
พระเจ้านาถาพอันกอบด้วยพระปรีชา
สามารถของการชดใช้ของพระเยซู
คริสต์ช่วยคนที่ต้องการเป็นคนดีขึ้น
และรับใช้อย่างซื่อสัตย์มากขึ้น

56 อย่าตัดสินว่าใครพร้อม
โดย แรนดอลล์ แอล. ริดด์
ท่านไม่มีวันรู้ว่าใครจะพร้อมยอมรับ
พระกิตติคุณ

58 กล้าแบ่งปันพระกิตติคุณ
สามวิธีที่เราสามารถเอาชนะความกลัว
ในการแบ่งปันพระกิตติคุณ

60 จำไว้ว่านั่นเป็นการเลือกของพวกเขา
ความสำเร็จในการแบ่งปันพระกิตติคุณ
ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ท่านทำ—ไม่ใช่สิ่งที่คน
อื่นทำ

62 กล่าวเชื้อเชิญและติดตามผล
สิบเอ็ดวิธีที่ท่านสามารถ “มอบ”
โอกาสให้เพื่อนมาหาพระคริสต์

52

77

66 บอกความลับ
โดย เดวิด ดิกสัน
ความลับบางอย่างสำคัญเกินกว่า
จะเก็บไว้

68 ฉันทราบอกเมื่อใด
โดย แจน พินโบโร
ฉันจะรู้ได้อย่างไรว่าควรเก็บความลับ
หรือบอกความลับ

69 พยานพิเศษ: เหตุใดเราจึงควรฟัง
การประชุมใหญ่สามัญ
โดย เอ็ลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลล์

70 เตรียมพร้อมสำหรับอีสเตอร์
ใช้กิจกรรมนี้ในสัปดาห์ก่อนอีสเตอร์
เพื่อเตรียมฉลองการฟื้นคืนพระชนม์
ของพระคริสต์

72 เข้าใจทันที
โดย ริชาร์ด เอ็ม. รอมเนีย
อ่านวิธีที่แม็กโนเลียช่วยให้มีอา
เพื่อนใหม่ของเธอรู้ถึงการต้อนรับ
ในปฐมวัย

74 เวลาพระคัมภีร์: เรื่องราวของ
คนฉลาดและคนโง่
โดย จีน บิงแฮม

76 นหารบายสี

77 พระคัมภีร์ใต้ดวงดาว
โดย บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน
ขณะมองดูดาวและฟังพี่ชายเล่าเรื่อง
ต่างๆ จากพระคัมภีร์มอรมอน คุณ
รู้สึกรอบอุ้มและสุขใจ

78 สำหรับเด็กเล็ก:
วันเสาร์นอนหลับและวันอาทิตย์ยิ้ม
โดย มิเช บาร์โบซา

มีนาคม 2015 ปีที่ 21 เล่มที่ 3

เลขีโยนา 12563 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โอมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อาयरริงก์, ดีเทอร์ เอฟ. อุคตัดอร์ฟ

โคออร์ดิเนเตอร์สาวกสิบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่, รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, ดัลลัน เอช. โอลด์, เอ็ม. รัสเซล บัลลาดี, ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบดเนอร์, เควนทิน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน

บรรณาธิการ: เกรก เอ. คาร์ดอน

ที่ปรึกษา: เมอร์วิน บี. อาร์โนลด์, คริสทอฟเฟิล โกลด์ตัน, แลร์รี่ อาร์. ลอว์เรนซ์, เจมส์ บี. มาร์ตินโน, โจเซฟ ดับเบิลยู ซิดาดี

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์

ผู้อำนวยการฝ่ายดำเนินการ: วินเซนต์ เอ. วอห์น

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์

ผู้ช่วยงานพิมพ์: ลีลา แคโรไลนา โลเปซ

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: บริทานนี่ ปีตตี, เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟิลิตตัน, ลอว์ ฟูลเลอร์, การ์เวตต์ เอช. การ์ฟ, ลาร์วิน พอร์เทอร์ กอนด์, มินดี แอน. ลิฟวิทท์, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลี จอห์นสัน โอดีเคิร์ก, โจเซฟ เจ. เพอร์กีซ, แจน ฟินโบโร, ริชาร์ด เอ็ม. วอมนีย์, พอล แวนแคนบรัก, มาร์ธา วาติคสัน

นักศึกษานิเทศศาสตร์: เมลิสซา ฮาร์ท

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คูนด์เซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แพตต์ อาร์. ฟิตเตอร์สัน

งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูวส์, เฟย์ พี. แอนดรูวส์, ซี คิมบัลล์ บอดด์, โอมัส โกลด์, เนต ไกเนส, คอลลิ้น สก็อตต์, เดวิด ที. วอห์นเซ็น, ซูซาน ลอฟเกร็น, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, มาร์ค ดับเบิลยู. โรบินสัน, แบรด เทียร์, เค. นีโคล วอลเคอร์ฮาร์ด

ผู้ประสานงานทรัพย์สินทางปัญญา: โคลเลตต์ เนบเบอริ อูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์สัน

งานผลิต: คอตตี โบว์ธอร์พ บิวรี, จูลี เบอร์เดตต์, เคย์ ดันแคน, โบรอัน ดับเบิลยู. กีกี, เดนนิส เคอร์บี, จินนี่ เจ. นิลสัน, กายเท เทด แรฟเฟอร์รี่

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟี่ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เกรก เค. เซตจิวิค

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: สตีเฟน อาร์. คริสเตียนเซ็น

งานแปล: ศศิธร กฤษณะโสม

เลขีโยนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัตราราคาสมาชิกในประเทศไทย 60 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิกผ่านตัวแทนนิตยสาร เลขีโยนาของวอร์ด/สาขา หรือส่งไปรษณีย์ไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6 ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่ กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสัปดาห์

ส่งต้นฉบับและข้อซักถามทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org, ทางอีเมลที่ liahona@ldschurch.org, หรือทางไปรษณีย์ที่ Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

เลขีโยนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง "เซ็มทิส" หรือ "เครื่องใช้") จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บัลแกเรีย กัมพูชา เซบู จีน จีนกลาง (ฉบับย่อ) โครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัทช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คุริบาตี เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลากาซี มาร์แชล มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว สโลวาเนีย สเปน สวาฮีลี สวีเดน ตากาล็อก ตาฮีตี ไทย ตองกา ยูเครน อุรุกวัย และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2015 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลขีโยนา ไปใช้ที่โบสถ์หรือที่บ้าน ได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุชื่อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For Readers in the United States and Canada: March 2015 Vol. 21 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้กับการสังสรรค์ในครอบครัวได้ แนวคิดสองประการมีดังนี้

“เมื่อเกิดความสงสัยและคำถาม,” หน้า 38: หลังจากอ่านบทความ ครอบครัวท่านอาจสนทนาคำถามที่แตกต่างระหว่างคำถามกับความสงสัย อ่านเรื่องราวของคนในพระคัมภีร์ที่มีคำถามและพวกเขาทำอะไรกับคำถามเหล่านั้น (ตัวอย่างเช่น 1 ทิโมธี 1:1; อีเธอร์ 2:19-3:16; โจเซฟ สมิธ-ประวัติ 1:10-19; หรือข้อความอ้างอิงได้อย่างยิ่งท้ายเรื่อง 1 ในบทความ)

ท่านอาจจะขอให้สมาชิกครอบครัวสองสามคนบอกคำถามสองสามข้อที่พวกเขามี จากนั้นให้ใช้พระคัมภีร์ lds.org/topics หรือประสบการณ์ส่วนตัวหาคำตอบ การสร้างบรรยากาศของความซื่อสัตย์ตรงไปตรงมาในบ้านจะช่วยให้สมาชิกครอบครัวรู้สึกสบายใจกับการพูดถึงคำถามที่พวกเขามี

“เตรียมพร้อมสำหรับอีสเตอร์,” หน้า 70: ก่อนการสังสรรค์ในครอบครัว ท่านอาจต้องการเขียนเรื่องทำทนายประจำวันหลายเรื่องลงในกระดาษแผ่นเล็ก ๆ ตัวอย่างเช่น “ลูกเริ่มรู้สึกโกรธเมื่อพี่ชายไม่แบ่งของเล่นให้ลูกเล่น” หรือ “คืนหนึ่งลูกสังเกตเห็นคุณพ่อหน้าเศร้าเมื่อท่านกลับจากที่ทำงาน” ขอให้ลูก ๆ ของท่านผลิตกันเลือกแผ่นกระดาษ อ่านเหตุการณ์ และเสนอแนะว่าพวกเขาจะเป็นเหมือนพระผู้ช่วยให้รอดในสถานการณ์นั้นได้อย่างไร แนะนำกิจกรรมอีสเตอร์ในบทความนี้และเชื่อเชิญลูก ๆ แต่ละคนให้ยอมรับคำทำเจ้ตวันเพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และทำตามแบบอย่างของพระองค์

ในภาษาของท่าน

เลขีโยนาและสื่ออื่นๆ ของศาสนจักรมีหลายภาษาที่ languages.lds.org

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

กลับใจ (การ), 28, 50

การประชุมใหญ่สามัญ, 45, 69

ครอบครัว, 10, 14, 46

ความลับ, 66, 68

งานเผยแผ่ศาสนา, 50, 52, 56,

58, 60, 62

خذใช้ (การ), 4, 52, 70

เชื้อเพลิง (การ), 16, 24, 28,

38, 45

ทดลอง (การ), 14, 42

บิดามารดา (การเป็น), 10, 46

ประจักษ์พยาน, 38, 50, 74, 77

ปลดปล่อย (การ), 4, 14

เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ), 50

เปิดเผย (การ), 38, 69, 80

พระคัมภีร์มอรมอน, 16, 77

พระคุณ, 52

พระเยซูคริสต์, 4, 7, 32, 52,

70, 74

ฟื้นฟู (การ), 80

พันธกิจ, 13

มิตรภาพ, 66, 72

รัก (ความ), 44

รับใช้ (การ), 44, 72

วันสะบาโต, 78

ศรัทธา, 14, 32, 38

ศาสตพยากรณ์, 45, 80

ศึกษาพระคัมภีร์ (การ), 43,

74, 77

สตรี, 32

สวดอ้อนวอน (การ), 16, 42

สิทธิ์เสรี, 24, 60

มรดก, 16

อดทน (ความ), 7

อีสเตอร์, 32, 70

โดย ประธาน
ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์อ์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองใน
ฝ่ายประธานสูงสุด

โอบไว้ใน พาทักที่อ่อนโยนของพระองค์

งานศิลปะที่งดงามและบทเพลงไพเราะมักสร้างแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าเช่นเดียวกับอีกหลายๆ คน โอกาสเช่นนั้นเกิดขึ้นเมื่อข้าพเจ้ายืนอยู่หน้าภาพวาดที่มีชื่อเสียงของฟรานส์ ฮวอร์ทซ์ จิตรกรชาวเดนมาร์ก ภาพนั้นชื่อ *The Agony in the Garden* (ความปวดร้าวในสวน)¹

ภาพวาดสวยงามจับใจภาพนี้วาดให้เห็นพระผู้ช่วยให้รอดทรงกำลังคุกเข่าในสวนเกทเสมนี ขณะทรงสวดอ้อนวอน เทพองค์หนึ่งยืนใกล้พระองค์ โอบกอดพระองค์ไว้ในอ้อมแขนที่อ่อนโยน พลางให้การปลอบโยน การบรรเทาทุกข์จากสวรรค์ และการสนับสนุน

ยิ่งพินิจพิจารณาภาพวาดภาพนี้นานเพียงใด ใจและความคิดข้าพเจ้ายิ่งรู้สึกถึงความอ่อนโยนและความกตัญญูจนสุดพรรณนาเพิ่มขึ้นเพียงนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกได้เพียงน้อยนิดว่าจะต้องเป็นอย่างไรเมื่ออยู่ที่นั่นขณะที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงเริ่มงานสำคัญสูงสุดของความเป็นมรตัยโดยทรงรับเอาบาปของโลกไว้กับพระองค์ ข้าพเจ้าอัศจรรย์ใจกับความรักและความเห็นอกเห็นใจอันไร้ขอบเขตที่พระบิดาทรงมีต่อลูกๆ พระองค์ ข้าพเจ้าตื่นตันด้วยความกตัญญูอย่างสุดซึ้งต่อสิ่งที่พระบุตรผู้รับบาปทรงสิ้นพระชนม์เพื่อมนุษยชาติทั้งปวงและเพื่อข้าพเจ้า

การพลีพระชนม์ชีพของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า

แต่ละปี ณ เวลานั้นเราเฉลิมฉลองและไตร่ตรองการพลีพระชนม์ที่พระเยซูคริสต์ทรงทำเพื่อมนุษยชาติทั้งปวง

สิ่งที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงทำเพื่อเราตั้งแต่เกทเสมนีไปจนถึงกลโกธาอยู่เหนือความสามารถที่ข้าพเจ้าจะเข้าใจได้ พระองค์ทรงรับเอาภาระบาปของเราไว้กับพระองค์และทรงชำระค่าไถ่ที่ผูกมัดชั่ววันรันดร์ไม่เฉพาะสำหรับการล่วงละเมิดแต่ดั้งเดิมของอาดัมเท่านั้นแต่สำหรับบาปและการล่วงละเมิดของผู้คนหลายพันล้านคนที่เคยมีชีวิตด้วย การพลีพระชนม์ชีพอันศักดิ์สิทธิ์และเป็นนิรันดร์นี้ทำให้ “แม้พระผู้เป็นเจ้า, ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาสิ่งทั้งปวง, ต้องสิ้นเพราะความเจ็บปวด, และเลือดออกจากทุกขุมขน, และทนทุกข์ทั้งร่างกายและวิญญาณ” (คพ. 19:18)

พระองค์ทรงทนทุกข์เพื่อข้าพเจ้า

พระองค์ทรงทนทุกข์เพื่อท่าน

จิตวิญญาณข้าพเจ้าเปี่ยมล้นด้วยความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเมื่อตรึกตรองความหมายอันล้ำค่าของการพลีพระชนม์นี้ นั่นทำให้ข้าพเจ้าเจียมตัวเมื่อรู้ว่าทุกคนที่ยอมรับของประทานดังกล่าวและให้ใจเอนเอียงไปหาพระองค์จะได้รับกรไถ่ภัยและสะอาดจากบาป ไม่ว่าจุดต่างพร้อยของพวกเขาจะเข้มเพียงใดหรือภาระของพวกเขาจะหนักอึ้งเพียงใดก็ตาม

เราสามารถสะอาดหมดจดและบริสุทธิ์ได้อีกครั้ง เราสามารถรับการไถ่จากการพลีพระชนม์อันเป็นนิรันดร์ของพระผู้ช่วยให้รอดที่เรารัก

ใครจะปลอบโยนเรา

แม้จะไม่มีใครในพวกเราเคยประสบความlickล้ำของสิ่งที่

ที่อ่อนโยนของพระองค์

พระองค์จะทรงเป็นมากกว่าเทพต่อเรา
 พระองค์จะทรงนำการปลดปล่อย การ
 เยียวยา ความหวัง และการให้อภัยมาให้เรา
 เพราะพระองค์ทรงเป็นพระผู้ไถ่ของเรา
 พระผู้ปลดปล่อยของเรา
 พระผู้ช่วยให้รอดผู้เยี่ยมด้วยเมตตาและ
 พระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงอวยพรเรา ■

อ้างอิง

1. ปุริทิตที่พูดในพิธีศพของฟรานส์ ซวอร์ซ กล่าวไว้ว่า “ศิลปะของเขาได้รับประสาทพรจากเบื้องบนและดูเหมือนมีค่ามากกว่าคำเทศนามากมาย” (Emmille Buchanan-Whitlock, “History of Artists’ Lives Gives Greater Context for Exhibit,” *Deseret News*, Sept. 29, 2013, deseretnews.com).

พระเจ้าทรงทนทุกข์ แต่เราทุกคนจะมีช่วงเวลาอันขมขื่นและมีดีมนของเราเอง—เวลาที่โทมัสและความเศร้าโศกของเราอาจดูเหมือนหนักหนาสาหัสเกินกว่าเราจะทนไหว

จะมีเวลาที่ความหนักหน่วงและความสำนึกผิดต่อบาปของเราบีบบังคับเราอย่างไร้เมตตา แม้กระนั้น ถ้าเราจะปลุกเร้าใจตนให้นึกถึงพระเจ้าในช่วงเวลาเหล่านั้น แน่แน่นอนว่าพระองค์จะทรงรู้และเข้าพระทัย พระองค์ผู้ทรงทนทุกข์อย่างไม่เห็นแก่พระองค์เอง เพื่อเราในเทศน์และบนกางเขนจะไม่ทรงปล่อยเราไว้โดยไม่ปลดปล่อยเรา

นี่ พระองค์จะทรงเพิ่มพลัง ให้กำลังใจ และอวยพรเรา พระองค์จะทรงโอบเราไว้ในพาดู

การสอนจากข่าวสารนี้

ก่อนท่านสอน จงแสวงหาการนำทางจากพระวิญญาณเพื่อช่วยให้ท่านเข้าใจความต้องการเฉพาะด้านของคนที่ท่านสอน ขณะที่ท่านแบ่งปันบทคัดลอกจากข่าวสารของประธานอัครทูต จงแบ่งปันประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดและการพลีพระชนม์เพื่อไถ่เรา ท่านอาจจะถามคนที่ท่านสอนว่าการชดใช้ของพระองค์มีความหมายต่อพวกเขาอย่างไรและพวกเขารู้สึกถึงการปลดปล่อยของพระเจ้าอย่างไรในช่วง “เวลาอันมีดีมนและขมขื่น” ของพวกเขา

ชัยชนะผ่านพระเยซูคริสต์

สงวนนาม

ผมมีปัญหาเรื่องกินมากเกินไป การที่ผมกินตะกตะกลาม อยู่บ่อยๆ ส่งผลให้ผมเจ็บปวดทรมานใจจากความรู้สึกผิด ความคับข้องใจ และความผิดหวัง ผมรู้สึกอ่อนแอมากเมื่อพยายามเอาชนะปัญหาของผม

ผมละเลยข้อเท็จจริงนี้มานานว่าการชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอด

ไม่เพียงช่วยให้เรารอดเท่านั้น แต่ได้เราและทำให้เราดีพร้อมด้วย และนี่ใช้ได้กับนิสัยกินมากเกินไปของผมที่เห็นชัดว่าบกพร่อง

ผมตัดสินใจถวายตนแด่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ผมสวดอ้อนวอน ผมยอมรับอย่างจริงจังว่าผมอ่อนแอและต้องการพระคุณ จากนั้นผมทูลขอให้พระบิดาบนสวรรค์ประทานพรผมด้วยความช่วยเหลือของพระองค์ในวันที่จะมาถึง ค่ะนั่นผมรู้สึกถึงการรับรองของพระบิดาที่ทรงเปี่ยมด้วยความรักว่าพระองค์ทรงมีความปรารถนาอันหาที่ สุดมิได้ อยากช่วยลูกชายของพระองค์และมีเดซาเนาภาพจะทำให้ พระประสงค์ของพระองค์เกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างไม่ต้องสงสัย

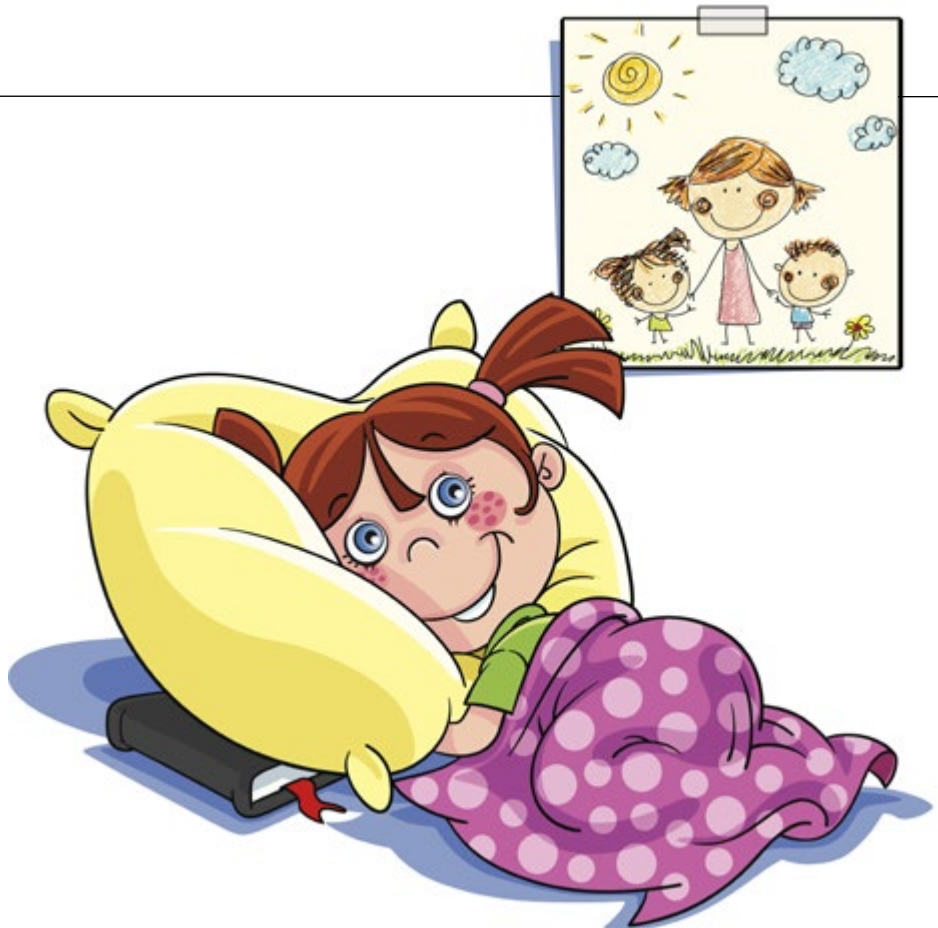
ตั้งแต่คืนนั้น อาหารไม่มีอิทธิพลจนผมต้านไม่ไหวอีกเลย ผมรู้ว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นเหตุให้ผมทำสำเร็จ ผมกำลังเรียนรู้เช่นเดียวกับเปาโลว่า “ข้าพเจ้าเผชิญได้ทุกอย่างโดยพระองค์ผู้ทรงเสริมกำลัง ข้าพเจ้า” (ฟิลิปปี 4:13) และผมพยายามไม่ลืมอีกบทเรียนหนึ่ง จากเปาโล “สาธุการแด่พระเจ้า ผู้ประทานชัยชนะแก่เรา โดยพระเยซูคริสต์ต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเรา”

(1 โครินธ์ 15:57)

เด็ก

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะทรงปลอบโยนท่าน

ถามสมาชิกครอบครัวหรือเพื่อน คนหนึ่งเกี่ยวกับช่วงเวลาที่เขาหรือเธอรู้สึกได้รับการปลอบโยนจากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ลองนึกถึงเวลาที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงปลอบโยนท่าน ท่านอาจจะวาดรูปประสบการณ์นั้น แล้วแขวนไว้ข้างเตียงเพื่อเตือนท่านว่าพระเยซูคริสต์จะทรงอยู่ที่นั่นเสมอเพื่อปลอบโยนท่าน

ข่าว เยี่ยม สอน

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนและทูลขอให้รู้ว่าจะแบ่งปันอะไร การเข้าใจพระชนม์ชีพและบทบาทของพระเจ้าช่วยให้รอดจะเพิ่มพูนศรัทธาของท่านในพระองค์และเป็นพระแก่คนที่ท่านดูแลผ่านการเยี่ยมสอนอย่างไร ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ reliefsociety.lids.org

คุณลักษณะของ พระเยซูคริสต์: อดกลั้นและอดทน

เนื้อหานี้เป็นส่วนหนึ่งของชุดข่าวสารการเยี่ยมสอนที่เน้นคุณลักษณะของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

เรามักคิดว่าความอดทนคือการอยู่เฉยๆ เฉยๆ แต่ดังประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุดกล่าว “ความอดทนไม่ใช่การยอมแพ้ใดๆ ทั้งไม่ใช่หยุดลงมือทำเพราะความกลัว ความอดทนหมายถึงการรอคอยและอดทน หมายถึงการอยู่กับบางสิ่งบางอย่าง ... แม้เมื่อความปรารถนาของใจเกิดขึ้นซ้ำ ความอดทนไม่เพียงอดทนเท่านั้น แต่อดทนด้วยดี!”

ในชีวิตก่อนเกิด พระบิดาบนสวรรค์ทรงเตรียมแผนให้เรา—ลูกทางวิญญาณของพระองค์—และเราให้ร้องด้วยความยินดีกับโอกาสที่จะได้มาแผ่นดินโลก (ดู โยบ 38:7) เมื่อเราเลือกทำให้ความประสงค์ของเราสอดคล้องกับของพระองค์ในช่วงชีวิตบนโลกนี้ พระองค์ “จะทำให้ [เรา]

เป็นเครื่องมือใน [พระหัตถ์พระองค์] เพื่อความรอดของจิตวิญญาณเป็นอันมาก” (แอลมา 17:11)

ประธานอุกท์ดอร์ฟกล่าวต่อไปว่า “ความอดทนหมายถึงการยอมรับสิ่งที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้และเผชิญสิ่งนั้นด้วยความกล้าหาญ ความสง่างาม และศรัทธา ซึ่งหมายถึง ‘เต็มใจยอมในสิ่งทั้งปวงที่พระเจ้าทรงเห็นควรจะอุปถัมภ์ [เรา], แม้ตั้งแต่กียอนยอมต่อบิดาตน’ [โมไซยาห์ 3:19] สุดท้าย ความอดทนหมายถึง ‘มันคงและแน่นอน, และไม่หวั่นไหวในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า’ [1 นีไฟ 2:10] ทุกวันเวลา แม้จะยากก็ตาม”¹

พระคัมภีร์เพิ่มเติม

สดุดี 40:1; กาลาเทีย 5:22–23; 2 เปโตร 1:6; แอลมา 17:11

อ้างอิง

- ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ, “จงอดทนต่อไป,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2010, 71, 73.

พิจารณาสิ่งนี้

จากเรื่องราวในลูกา 8 ความอดทนมาหลายปีของหญิงคนนั้นและศรัทธาของเธอในพระเยซูคริสต์ได้รับผลตอบแทนอย่างไร

ศรัทธา ครอบคลุม
การบรรเทาทุกข์

จากพระคัมภีร์

พระคัมภีร์บอกเราว่าในชีวิตบนแผ่นดินโลก เราควร “อดทนในความทุกข์, เพราะ [เราจะ] ทุกข์สารพัน” จากนั้นพระเจ้าเป็นเจ้าประทานคำสัญญาอันเป็นการปลอบโยนดังนี้ “จงทนรับมัน, เพราะ, ดุลี, เราอยู่กับเจ้า, แม้จนถึงที่สุดของวันเวลาของเจ้า” (คพ. 24:8)

เรื่องราวต่อไปนี้ในไบเบิลเป็นตัวอย่างของความอดทนและศรัทธา “มีผู้หญิงคนหนึ่งเป็นโรคตกโลหิตมาได้สิบสองปีแล้ว... แต่ต้องชายฉลองพระองค์ [ของพระคริสต์] และในทันใดนั้นโลหิตก็ตกก็หยุด

“แต่พระเยซูตรัสว่า มีคนหนึ่งจะต้องตัวเรา เพราะเรารู้สึกได้ว่าฤทธิ์ชานออกจากตัวเรา

“เมื่อผู้หญิงคนนั้นเห็นว่าไม่สามารถจะซ่อนตัวต่อไปได้แล้ว นางก็ตัวสั่นเข้ามาหมอบกราบพระองค์ ทูลพระองค์ต่อหน้าทุกคนว่า นางจะต้องพระองค์เพราะสาเหตุอะไรและหายโรคได้ทันที

“พระองค์จึงตรัสกับนางว่า ลูกหญิงเอ๋ย ที่หายโรคนั้นก็เพราะลูกเชื่อ จงไปเป็นสุขเถิด” (ลูกา 8:43–48)

เราพบพรและความสบายใจ และแม้แต่การรักษาได้เช่นเดียวกับเธอ เมื่อเราเอื้อมไปหาพระเยซูคริสต์—ผู้ซึ่งการชดใช้ของพระองค์รักษาเราได้

สมุดบันทึกการประชุมใหญ่เดือนตุลาคม 2014

“สิ่งใดที่เราพระเจ้าพูดไว้, เราพูด; ...ไม่ว่าโดยเสียงของเราเอง หรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน” (คพ. 1:38)

ขณะทบทวนการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2014 ท่านสามารถใช้หน้าเหล่านี้ (และสมุดบันทึกการประชุมใหญ่ในฉบับต่อ ๆ ไป) ช่วยท่านศึกษาและประยุกต์ใช้คำสอนล่าสุดของศาสนาดายากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิตอยู่ตลอดจนผู้นำศาสนจักรท่านอื่น ๆ

หลักคำสอนเด่น

การดูแลคนยากไร้และคนขัดสน

“นักข่าวคนหนึ่งเคยถามแม่ซีเทเรซาแห่งกัลกัตตาเกี่ยวกับภารกิจอันไร้ซึ่งความหวังของเธอในการช่วยเหลือคนอนาถาในเมืองนั้น นักข่าวกล่าวว่าในเชิงสถิติแล้ว แม่ซีไม่ได้ทำอะไรสำเร็จเลย สตรีร่างเล็กผู้นำที่คนนี้ตอบกลับว่างานของเธอเกี่ยวกับความรัก ไม่ใช่สถิติ... เธอบอกว่าเธอจะรักษาพระบัญญัติที่ให้รักพระเจ้าเป็นเจ้าและเพื่อนบ้านของเธอโดยการรับใช้ผู้ที่เธอ *เอือมถึง* ด้วยทรัพยากรทุกอย่างที่เธอมี ... นักข่าวสรุปอย่างจริงจังว่า ศาสนาคริสต์ *ไม่ใช่* ความเพียรพยายามเกี่ยวกับตัวเลขสถิติ...”

“ดังนั้น เราจะ ‘ทำสุดกำลังของเรา’ ได้อย่างไร...”

“...ข้าพเจ้าแสดงความชื่นชมประธานโรมัส สเป็นเซอร์ มอนสัน... ภาพของท่านที่ข้าพเจ้าจะติดทูนไว้จนวันตายคือภาพที่ท่านสวมร้องเท้าแตะะ บินกลับจากเยอรมนีตะวันออกที่เศรษฐกิจพังพินาศ เพราะท่านได้ให้เสื้อผ้าและแม่แต่ร้องเท้าท่านก็ถอดให้ไป”

เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งโครัม อัครสาวกสิบสอง, “เราทั้งหลายไม่ได้เป็นขอทานหรือ?” *เสียดินนา*, พ.ย. 2014, 40, 42.

คำสัญญาของศาสนาดายากรณ์

พรจากสวรรค์

“บางทีใน [ช่วงเวลายากลำบาก] เราอาจถามตนเองว่า ‘เราจำเป็นต้อง

เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ทุกข้อ หรือ’

“คำตอบของข้าพเจ้าเรียบง่ายดังนี้

“ข้าพเจ้าคิดว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงทราบบางสิ่งที่เราไม่รู้—บางสิ่งซึ่งอยู่เหนือความเข้าใจของเรา! พระบิดาในสวรรค์ทรงเป็นสัจภาวะนิรันดรผู้ซึ่งประสพการณ์ พระสติปัญญา และพระปรีชาญาณของพระองค์สูงกว่าเราอย่างอเนกอนันต์ [ดู อีสยาห์ 55:9]...”

“ข้าพเจ้าคิดว่าความท้าทายอย่างหนึ่งของเราคือเราจินตนาการว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงกักพรทั้งหมดของพระองค์ไว้บนเมฆก้อนใหญ่ในสวรรค์ ไม่ยอมประทานให้เราเว้นแต่เราจะยอมทำตามข้อเรียกร้องอันเข้มงวดที่พระองค์ทรงตั้งขึ้นเหมือนบิดาปกครองบุตรที่ยังเด็ก แต่พระบัญญัติไม่ใช่แบบนั้นเลย ในความเป็นจริง พระบิดาบนสวรรค์ทรงเทพให้เราอย่างสม่ำเสมอเหมือนฝนที่โปรยปรายมา เป็นเพราะความกลัว ความสงสัย และบาปของเราต่างหากที่ปิดกั้นพรเหล่านั้นเหมือนร่มกันฝน

“พระบัญญัติของพระองค์คือคำแนะนำอันเปี่ยมด้วยความรักและความช่วยเหลือจากสวรรค์ที่หุบร่มนั้นเพื่อเราจะได้รับพรจากสวรรค์เหมือนฝนที่โปรยปรายมา”

ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด, “การดำเนินชีวิตอย่างเบิกบานในพระกิตติคุณ,” *เสียดินนา*, พ.ย. 2014, 121-122.

เติมคำในช่องว่าง

1. “เมื่อเรา _____ ในการเลือกที่ผิด ไม่ว่าจะใหญ่หรือเล็ก ซึ่งไม่สอดคล้องกับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู เราสูญเสียพรและความคุ้มครองที่เราต้องการ” (ควอนทิน แอล. คูก, “เลือกอย่างฉลาด,” 48)
2. “ตามมาตรฐานของโลกนี้ การทำตามศาสนายากรณ์อาจไม่เป็นที่นิยม ผิด

หลักการเมือง หรือไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม แต่การทำตามศาสนายากรณ์ _____ เสมอ” (แคโรล เอฟ. แมคคองกี, “จงดำเนินชีวิตตามถ้อยคำของศาสนายากรณ์,” 78)

3. “การลดมาตรฐานของพระเจ้าไปสู่ระดับพฤติกรรมอันไม่เหมาะสมของสังคมคือ _____ ” (ลินน์ จี. รอปบินส์, “ท่านหันหน้าไปทางใด” 10)

4. “_____ อันสมบูรณ์มีอยู่จริงในโลกที่เหยียดหยามกันมากขึ้นและไม่ใส่ใจความสมบูรณ์ ในอนาคต ‘ทุกชีวิต [จะ] คุณเข้า’ และ ‘ทุกถิ่น [จะ] ยอมรับว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า (ฟีลิปปี 2:10-11)” (เดวิด เอ. เบตনার, “มาดูเถิด,” 110)

กล่องเครื่องมือสำหรับครอบครัวของท่าน

ประเมิน “การใช้เครื่องมือแต่ละอย่างของตนเอง แล้วแสวงหาการนำทางของพระเจ้าเพื่อพิจารณาว่าท่านจะพัฒนาการใช้เครื่องมือ

มือแต่ละอย่างให้ดีขึ้นได้อย่างไร”—เอลเดอร์ ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “ทำให้การใช้ศรัทธาเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรก,” 93.

1. การสวดอ้อนวอน
2. การศึกษาพระคัมภีร์
3. การสังสรรค์ในครอบครัว
4. การเข้าพระวิหาร

เข้าไปอ่าน ดู หรือฟังคำปราศรัย
การประชุมใหญ่สามัญได้ที่ conference.lds.org

การพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องยาก ๆ

โดย เชรี ลีน คลาร์ก

นักจิตวิทยาคลินิก ศูนย์ให้คำปรึกษาครอบครัวแอลดีเอส

เมื่อลูก ๆ ของท่านเผชิญการทำหาย เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องบอกพวกเขาว่าการทำหาย จะกระชับความสัมพันธ์ของท่านกับพวกเขา

ในฐานะบิดามารดา ท่านรู้ว่าการทำหาย และการทดลองมีค่าต่อการเติบโตของ ลูก ๆ แต่ยังคงทำได้ยากเมื่อเห็นลูก ๆ ลำบากอย่างไรก็ดี ความลำบากเหล่านี้ จะเป็นโอกาสให้ท่านสร้างความสัมพันธ์ อันแน่นแฟ้นกับลูก ๆ ขณะส่งเสริมสภาพแวดล้อมแห่งความรักที่บ้าน ประธานาธิบดีดอน บี. ฮิงคส์ลีย์ (1910-2008) กระตุ้นบิดามารดาให้จัดสภาพแวดล้อมเช่นนั้น “คำขอ ร้องของข้าพเจ้า—และข้าพเจ้าปรารถนาให้ ตนพูดในมน้าวได้มากกว่านี้—คือคำขอ ร้อง ให้ช่วยบุตรธิดาให้รอด มีบุตรธิดามากมาย เหลือเกินเดินไปด้วยความเจ็บปวดและความกลัว ในความโดดเดี่ยวและความสิ้นหวัง บุตรธิดาต้องการแสงตะวัน พวกเขา ต้องการความสุข พวกเขาต้องการความรัก และการบำรุงเลี้ยง”¹

มีปัญหาย่างยากมากมายที่บุตรธิดาจะ เผชิญ อาทิ การกลั่นแกล้ง ภาษาหยาบคาย การโกงที่โรงเรียน เสน่ห์จากเพศเดียวกัน การกินผิดปกติ ภาวะซึมเศร้า และการคิดฆ่าตัวตาย เป็นต้น ในฐานะบิดามารดา วิสุทธิชนยุคสุดท้าย ท่านรู้ว่าท่าน “มีหน้าที่ อันศักดิ์สิทธิ์ที่จะเลี้ยงดูบุตรธิดาด้วยความ

รักและความชอบธรรม”² แต่ท่านจะทำ อย่างไรเมื่อลูก ๆ ต่อสู้กับปัญหาย่างยาก ทั้ง หลายไม่ว่าในชีวิตพวกเขาเองหรือในชีวิต เพื่อน ๆ ของพวกเขา ต่อไปนี้เป็นแนวทาง บางประการ

ถามคำถามที่เชื่อเชิงอนุสนทนา

ท่านสามารถถามคำถามทำนองนี้: “ดู เหมือนมีบางอย่างกวนใจลูก ลูกอยากพูด เรื่องนั้นไหม” คำถามนี้ไม่เพียงยอมรับว่า ท่านสังเกตเห็นบางอย่างกวนใจลูกเท่านั้น แต่ยังเปิดประตูให้ลูกบอกกล่าวมาก (หรือน้อย) สุดแล้วแต่เขาหรือเธอเลือก

หลังจากลูก ๆ บอกความคิดบางอย่าง เกี่ยวกับปัญหานั้น ท่านอาจจะตอบว่า “ขอบคุณที่เล่าให้แม่ฟัง ขอขอบคุณที่วางใจ แม่และให้ข้อมูลนี้ แม่พอนึกออกว่าลูก รู้สึกอย่างไร แม่จะช่วยได้อย่างไร”

คำตอบอันเปี่ยมด้วยรักในลักษณะนี้มัก เปิดประตูการสนทนาต่อเนื่อง สำคัญที่ ลูก ๆ ต้องรู้ว่าท่านจริงใจ การสวมกอดหรือ สายตาแสดงความรักจะช่วยแสดงความ ห่วงใยจากใจจริงได้เช่นกัน

ฟังให้เข้าใจ

เอลเดอร์รัสเซล เอ็ม. เนลสัน แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าวว่า

“เวลาที่ต้องฟังคือเมื่อ มีคนต้องการให้ฟังโดย ธรรมชาติแล้วลูก ๆ ต้อง การบอกเล่าประสบการณ์ ของพวกเขา... ถ้าพวกเขาพยายาม แสดงให้เห็นความปวด ร้าวใจ เป็นไปได้ไหม ที่เราจะเปิดใจรับฟัง ประสบการณ์อันน่าตื่น ตระหนกนั้นโดยที่ตัว เราไม่ตระหนกตาม เรา จะฟังโดยไม่ขัดจังหวะ และไม่ด่วนตัดสินซึ่งจะปิดประตูการสนทนา ทันทีได้หรือไม่ ประตูจะยังเปิดอยู่เมื่อเรา ทำให้พวกเขาเชื่อมั่นในใจว่าเราเชื่อใจพวกเขา และเข้าใจความรู้สึกของพวกเขา ผู้ใหญ่ ไม่ควรแสวงหาเป็นว่าประสบการณ์นั้นไม่ได้ เกิดขึ้นเพียงเพราะพวกเขาประสพสิ่งให้ เป็น อย่างอื่น”³

ให้เกียรติกัน พระคัมภีร์ให้คำแนะนำที่ ยอดเยี่ยมเกี่ยวกับวิธีสร้างสภาพแวดล้อม แห่งความรักและการให้เกียรติกัน ลอง สังเกตคำสำคัญบางคำในหลักคำสอนและ

พันธสัญญา 121:41-42: *การชักชวน* (ไม่บังคับ), *ความอดกลั้น* (ไม่รีบคล้อยตามทันทีหรือใจร้อน), *ความสุภาพอ่อนน้อม* (ไม่พูดเสียงดัง ก้าวร้าว รุนแรง), *ความอ่อนโยน* (ไม่จองหองหรือแสดงอำนาจบาตรใหญ่), *ความกรุณา* (ไม่จัดการอย่างโหดร้าย) และ *ความรักที่ไม่แสแส* (การแสดงความรักที่จริงจัง) เมื่อการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของเราลึกซึ้งขึ้น “วิธีที่เราปฏิบัติต่อผู้อื่นจะเต็มไปด้วยความอดทน ความกรุณา การยอมรับอย่าง

สุภาพ และความปรารถนาจะมีบทบาทที่เอื้อประโยชน์ในชีวิตพวกเขาเพิ่มขึ้นตามลำดับ”⁴

หลักเสียงการวิพากษ์วิจารณ์ บิดามารดาวิสุทธิชนยุคสุดท้ายพยายามวางแบบชีวิตตามพระผู้ช่วยให้รอด ปฏิสัมพันธ์ของพระองค์เต็มไปด้วยความรัก ความเห็นใจ และความห่วงใยอย่างแท้จริง แม้เมื่อผู้คนที่บาปร้ายแรง พระองค์ทรงขอให้พวกเขากลับใจแต่ไม่ทรงประณาม (ดู ยอห์น 8:3-

11) อย่าวิพากษ์วิจารณ์ลูกๆ ของท่านซึ่งจะทำให้พวกเขาไม่นับถือตนเองและขาดความมั่นใจ แต่จงหาและเน้นความดีงามในลูกๆ แต่ละคน

ควบคุมความโกรธของท่าน “บุคคลผู้โกรธซำก็ดีกว่าคนมีกำลังมาก” (สุภาษิต 16:32) และ “วิญญาณของความขัดแย้ง ... เป็นของมาร, ผู้เป็นบิดาแห่งความขัดแย้ง, และเขายั่วยุใจมนุษย์ให้ขัดแย้งด้วยความโกรธ” (3 นีไฟ 11:29) ความโกรธขับพระ-

วิญญาณและมีแนวโน้มจะทำลายความสัมพันธ์ฉันพ่อแม่ลูกที่เปราะบาง ในการประชุมใหญ่สามัญ ประธานอิมคิลีย์กล่าวว่า “ข้าพเจ้าวิงวอนท่านให้ควบคุมอารมณ์ของท่าน มีใบหน้ายิ้มแย้ม ซึ่งจะลบความโกรธ กล่าววาจาที่มาจากความรักและสันติสุข ชื่นชมและยกย่อง ถ้าท่านทำเช่นนี้ ชีวิตท่านจะไม่พบกับความเสียใจ ชีวิตสมรสและความสัมพันธ์ในครอบครัวของท่านจะได้รับการพิทักษ์รักษา ท่านจะมีความสุขมากขึ้น”⁵

กระชับความสัมพันธ์ ข้อเสนอแนะทั้งหมดนี้จะเป็นประโยชน์ แต่หากท่านจำไม่ได้เมื่ออยู่ระหว่างการสนทนาที่ยากกับลูกๆ ขอให้ถามตนเองว่า “ฉันจะใช้สถานการณ์กับลูกๆ ครั้งนี้เป็นโอกาสกระชับความสัมพันธ์ของเราได้อย่างไร” จากนั้นให้ฟังและทำตามการดลใจที่ท่านได้รับ

พยายามต่อไป การเป็นบิดามารดาอยากมาก แต่ท่านประสบความสำเร็จได้หากท่านพยายามต่อไป ประธานฮาเวิร์ด ดับเบิลยู.

ฮันเตอร์ (1907-1995) กล่าวถ้อยคำให้กำลังใจดังนี้ “บิดามารดาที่ประสบความสำเร็จคือบิดามารดาที่รัก บิดามารดาที่เสียสละ และบิดามารดาที่ห่วงใย สอน และดูแลความต้องการของบุตรธิดา หากท่านทำทั้งหมดนี้แล้วและบุตรธิดายังคงดื้อรั้นหรือสร้างปัญหาหรือฝึกฝืนทางโลก กระนั้นก็ยังถือว่าท่านเป็นบิดามารดาที่ประสบความสำเร็จ”⁶ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในแอฟริกาใต้

อ้างอิง

1. กอร์ดอน บี. อิงคิลีย์, “Save the Children,” *Ensign*, Nov. 1994, 54.
2. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เสียดัชนี*, พ.ศ. 2010, 165.
3. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “Listen to Learn,” *Ensign*, May 1991, 22.
4. มาร์วิน เจ. แอชตัน, “The Tongue Can Be a Sharp Sword,” *Ensign*, May 1992, 20.
5. กอร์ดอน บี. อิงคิลีย์ “เรื่องข้าที่จะโกรธ,” *เสียดัชนี*, พ.ศ. 2007, 81.
6. ฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์, “Parents’ Concern for Children,” *Ensign*, Nov. 1983, 65.

การพูดคุยกับวัยรุ่น

การพูดคุยเกี่ยวกับการทำทายเป็นที่ยากพออยู่แล้วแต่จะยากยิ่งกว่านั้นกับวัยรุ่นที่กำลังพยายามสร้างอัตลักษณ์ของตน—ไม่ฟังพ่อแม่ วัยรุ่นรับมือกับแรงกดดันมากมายด้านวิชาการ อารมณ์ และสังคม บางครั้งระบบความเชื่อและค่านิยมของพวกเขาก็ทำให้มิตรสหายและเพื่อนวัยเดียวกันเกิดคำถาม ความสัมพันธ์ของพวกเขากับบิดามารดาอาจเปราะบางตรงพัฒนาการช่วงนี้ และไม่ใช่เรื่องแปลกถ้าวัยรุ่นจะรู้สึกสับสน โดดเดี่ยว วิดก ไม่แน่ใจ หมดหนทางปลีกตัว และแม้ถึงกับซึมเศร้า

บิดามารดาที่เข้าใจและไวต่อการรับรู้การทำทายเป็นพัฒนาการเหล่านี้จะช่วยวัยรุ่นได้ดียิ่งในยามที่พวกเขาต้องการพ่อแม่มากที่สุด

คุณปู่ พระบิดา

โดย แอรัน แอล. เวสต์
หน่วยบริการจัดพิมพ์ของศาสนจักร

ถ็องนิกภาพผู้สอนศาสนา 3,000 คนรวมกันอยู่ในห้องขนาดใหญ่ห้องหนึ่ง สองพันเก้าร้อยเก้าสิบเก้าคนในนั้นกำลังพูดคุยกันอย่างตื่นเต้นและมองไปทางจุดเดียวกันในห้อง บางคนเขย่งเก้าอี้ บางคนกำลังกระโดดให้พื้นคนที่ยืนเขย่งเก้าอี้เพื่อจะได้เห็นสักแวบ บางคนยืนบนเก้าอี้พับ ผู้สอนศาสนาคนหนึ่งนั่งอยู่บนเก้าอี้พับ ข้อศอกอยู่บนเข่า กำมือแน่น และก็มีศีรษะ

เหตุการณ์อาจไม่ได้เกิดขึ้นตามนั้นเสียทีเดียว แต่ผมจำได้ว่าเป็นอย่างนั้น ผมรู้สึกอย่างนั้น ผมคือผู้สอนศาสนาคนนั้น

ขณะที่คุณนิกภาพตาม คุณอาจคิดว่าผมเหงาหรือเศร้าจริงๆ แล้วผมกำลังประสบกับช่วงเวลาที่มีความสุขที่สุดช่วงหนึ่งของชีวิตผม—ช่วงที่ผมดีใจทุกครั้งเมื่อนึกถึงนับแต่นั้นเป็นต้นมา

ผมอยู่ที่ศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนาในโพรวู ยูทาห์ กำลังเตรียมรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาในคณะเผยแผ่เอกวาดอร์ก็โต ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ (1910-2008) ตอนนั้นท่านเป็นที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด ท่านมาพูดกับผู้สอน

ศาสนาทุกคนในเอ็มทีซี

ความโกลาหลเกิดขึ้นหลังเลิกประชุม ผมสังเกตเห็นว่าไม่มีใครเดินเรียงแถวไปที่ประตู ผมจึงถามเอ็ดเดอร์อีกคนหนึ่งว่าเกิดอะไรขึ้น

“หลานชายของประธานอิงค์ลีย์อยู่ที่เอ็มทีซี” เขาบอก “และประธานอิงค์ลีย์เพิ่งลงจากยกพื้นไปกอดเขา!”

เอ็ดเดอร์คนนั้นยืนบนเก้าอี้เพื่อให้เห็นชัดขึ้นพร้อมกับอธิบายให้ผมฟัง พลังอุทานว่า “ว้าว! คงจะดีแน่เลยถ้ามีประธานอิงค์ลีย์เป็นคุณปู่”

ผมรักและเคารพประธานอิงค์ลีย์ และผมได้รับการดูแลจากชาวสวเซอร์ของท่านวันนั้น แต่ขณะนั้นผมเกิดความคิดที่ทำให้ผมนั่งบนเก้าอี้แทนที่จะยืนบนเก้าอี้ ท่ามกลางความกระตือรือร้นระคนปลาบปลื้มยินดีกันถ้วนหน้า ผมกลับนั่งนิ่งและคิดว่า “ผมมั่นใจว่าคงจะดีแน่ถ้ามีประธานอิงค์ลีย์เป็นคุณปู่ แต่ผมคงไม่ยอมแลกคุณตาเฟลท์หรือคุณปู่เวสต์ของผมกับท่าน” ผมเงยหน้าและรู้สึกถึงอ้อมกอดที่อบอุ่นของความสำนึกคุณขณะใคร่ครวญมรดกของผม ครอบครัวของผม

จากนั้นอีกความคิดหนึ่งก็เข้ามา มีพลังยิ่งกว่าความคิดแรก “นอกจากนี้ ผมยังเป็นลูกชายของพระเจ้าเป็นเจ้าด้วย” ผมรู้ว่าผม หลานชายของทันตแพทย์และผู้ตรวจการโรงงาน มีค่ามากเท่ากับหลานชายของศาสตราจารย์การณ์ ทำไมหรือ เพราะเราสองคนมีพระบิดาในสวรรค์องค์เดียวกัน

ในที่สุดผู้สอนศาสนาอีก 2,999 คนก็เดินไปทางประตูของห้องใหญ่ห้องนั้น ผมตามไปสมทบ และพร้อมจะรับใช้พระเจ้ามากกว่าเมื่อครู่นี้ ■

ภาพประกอบโดย บ็อบบี้ ออร์มัลด์

การทดลองทุกอย่างทำให้ เกิดศรัทธามากขึ้นได้

โดย จีออร์เจีย มูร์กืออา

ตอนอายุเจ็ดขวบ เมื่อดิฉันทราบว่าคุณพ่อเสียชีวิตในอุบัติเหตุ
ดิฉันสวดอ้อนวอนขอปาฏิหาริย์

เมื่อเป็นเด็ก ช่วงโปรดช่วงหนึ่งของวันคือ
บรอคุณพ่อกลับบ้านจากที่ทำงาน ดิฉันจะมอง
ออกนอกหน้าต่างและดูท่านเข้าบ้าน และ
จะนับแต่ละก้าวของท่านจนท่านเดินมาถึง
ตัวบ้าน พลังตั้งตารอความสำราญใจที่
ท่านนำมา ดิฉันไม่คิดเลยว่าจะไม่มีความ
รู้สึกนั้นอีก

วันหนึ่งเมื่ออายุเจ็ดขวบ ชายคนหนึ่ง
เดินมาทางที่คุณพ่อเคยเดิน เขามีสีหน้า
เศร้าสลด ยืนตรงประตู และบอกเราว่า
คุณพ่อของคุณเสียชีวิตในอุบัติเหตุ
วันนั้นดิฉันไม่พูดอะไรดิฉันมองดูน้อง
ชายวัยสี่ขวบกับคุณแม่ที่ยังสาวและตัว
คนเดียว และดิฉันไม่ร้องไห้ ดิฉันไม่คิด

ว่าจะเป็นความจริง ด้วยเหตุนี้จึงไปที่หน้า
ต่างและจ้องมองถนนดิฉันเริ่มรู้สึกถึงแรง
กดดันบนไหล่ที่ไม่อาจทนได้ น้ำหนักที่ทำให้
ให้ดิฉันหายใจไม่ปกติ แรงกดดันที่ทำให้
ดิฉันทุกข์ใจ

ไม่นานหลังจากคุณพ่อเสียชีวิต ดิฉัน
เข้าไปในห้องคนเดียวตอนดวงอาทิตย์
อ่อนแสงลงเมื่อใกล้ค่ำ และสวดอ้อนวอน
พระบิดาบนสวรรค์ตามที่ได้รับการสอนมา
ดิฉันวิงวอนพระองค์ขอให้ดิฉันเห็นคุณพ่อ
ที่รักอีกครั้ง เพียงเพื่อกอดท่าน ในใจดิฉัน
มั่นใจว่าพระบิดาบนสวรรค์จะประทาน
ปาฏิหาริย์ครั้งนี้

วันนั้นดิฉันไม่เห็นคุณพ่อและไม่ได้
กอดท่าน แต่ดิฉันได้รับมากกว่านั้น
ดิฉันรู้สึกประหนึ่งพระหัตถ์ของพระเจ้าช่วย
ให้รอดวางบนบ่าดิฉัน ดิฉันแทบสัมผัส
พระองค์ได้ขณะที่ทรงเอาน้ำหนักที่กดลง
บนอกดิฉันออกไป

เวลานี้ ล่วงเลยมา 20 กว่าปีแล้ว แต่
ความสบายอกสบายใจครั้งนั้นไม่เคยไป
จากดิฉัน บางครั้งดิฉันรู้สึกเศร้าแต่ไม่เคย
รู้สึกเคืองกว้างที่สูญเสียคุณพ่อ ดิฉันมอง

พระเจ้าให้รอดทรงสามารถเยียวยาและ เพิ่มพลังกำลัง

“เพราะการพลีพระชนม์ชีพอันไม่มีขอบเขตและเป็นนิรันดร์ของ
พระองค์ (ดู แอลมา 34:14) [พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด] จึงเข้าพระทัย
ความรู้สึกได้อย่างถ่องแท้และทรงยื่นพาหุแห่งความเมตตามาให้
เราได้ พระองค์ทรงเอื้อมมาสัมผัส ช่วยเหลือ เยียวยา และเพิ่ม
พลังกำลังให้เราได้มากกว่าที่เราจะทำได้ ทรงช่วยให้เราทำสิ่งที่เราไม่อาจทำได้โดย
อาศัยเพียงพลังของเราเอง...”

“ภาระในชีวิตเราแต่ละคนช่วยให้เราวางใจในพระคุณความดี พระเมตตา และ
พระคุณของพระเมสสิยาห์ผู้บริสุทธิ์ (ดู 2 นิโไฟ 2:8) ข้าพเจ้าเป็นพยานและสัญญา
ว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะทรงช่วยให้เราแบกภาระได้โดยง่าย (ดู โม่ไซยาห์ 24:15)”

เอ็ลเตอร์เดวิด เอ. เบตนาร์แห่งโครัมมัครสาวกสิบสอง, “ทนแบกสัมภาระได้โดยง่าย,”
เสี่ยโฮนา, พ.ศ. 2014, 90.

เวลานี้ ล่วงเลยมา 20 กว่าปีแล้ว แต่ความสบายอกสบายใจครั้งนั้นไม่เคยไปจากดิฉัน หลายครั้งพระวิญญานเสด็จมาลอบช่วยดิฉัน ช่วยดิฉัน และแสดงให้ดิฉันเห็นทาง

ย้อนกลับไปและเห็นว่าหลายครั้งพระวิญญานเสด็จมาลอบช่วยดิฉัน ช่วยดิฉัน และแสดงให้ดิฉันเห็นทางเดินตามรอยพระบาทอันล้ำค่าของพระเจ้าช่วยให้รอด ดิฉันรู้สึกได้ว่าพระองค์สถิตในชีวิตดิฉันเนื่องจากการทดลองครั้งแรกนั้น ซึ่งช่วยให้ดิฉันมองการทดลองที่เกิดขึ้นทุกวันไกลถึงนิรันดร ดิฉันรู้ว่าพระกิตติคุณในชีวิตเราช่วยให้เรารู้สึกถึงสัมผัสที่มองไม่เห็นจากพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

ดิฉันแต่งงานเพื่อนิรันดรแล้ว และเวลานี้สามีกับดิฉันมีลูกสาวสามคนผู้น่ารอศขานของสวรรค์เข้ามาในบ้านเรา เมื่อดิฉันมองดูพวกเขา ดิฉันปลื้มปิติในสันติสุขและความรู้ที่ว่าไทม์นัส การทดลอง และการท้าทายทุกอย่างในชีวิตพวกเขาจะมา

พร้อมครุฑที่มากขึ้น พยานใหม่ และปาฏิหาริย์อันน่าอัศจรรย์ ดิฉันปลื้มปิติในความแน่ใจอย่างสุดขีดที่ว่าเมื่อพวกเขาต้องการบางสิ่งบางอย่างนอกเหนือสิ่ง

ที่ดิฉันกับสามีจะให้ได้ พวกเขาจะได้รับ ความคุ้มครอง การลอบช่วย และความช่วยเหลืออย่างที่ดิฉันได้รับ ■
ผู้เขียนอาศัยอยู่ซาร์ดิเนีย อิตาลี

เรียนรู้จากการทดลอง

แม้สำคัญที่ต้องสวดอ้อนวอนขอพลังและความช่วยเหลือในการทดลองต่างๆ แต่สำคัญเช่นกันที่ต้องสวดอ้อนวอนเพื่อเรียนรู้จากการทดลอง ท่านสามารถสวดอ้อนวอนขอ “ตาที่มองเห็น และหูที่ได้ยิน” (เฉลยธรรมบัญญัติ 29:4) พระเมตตาอันละเอียดอ่อนและพระคุณของพระเจ้าในชีวิตท่าน (ดู ฮีเธอร์ 6:12)

ท่านอาจจะเขียนบทเรียนบางบทที่ได้เรียนรู้และหลักฐานบางอย่างยืนยันความรักของพระบิดาบนสวรรค์ที่ท่านเคยประสบในยามยากของชีวิตท่านลงในบันทึกส่วนตัว

โดย เอ็ลเดอรั
ตัลลีน เอช. ฮอร์ส
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

ยี่นเป็น พยาน ของพระผู้เป็นเจ้า

ในฐานะ “เกลือแห่งโลก” เราเหล่า
วิสุทธิชนยุคสุดท้ายพึงรักษารสของเรา
ไว้โดยดำเนินชีวิตตามศาสนาของเรา
และแสดงตัวว่าเราเป็นพยานของ
พระผู้เป็นเจ้า

เราอยู่ในโลกที่คนจำนวนมากปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าหรือความสำคัญของพระบัญญัติของพระองค์ ข้าพเจ้าหวังว่าสิ่งที่พูดจะช่วยให้ท่านเกิดประสิทธิผลมากขึ้นในหน้าที่การเป็นพยานของพระผู้เป็นเจ้าและปฏิบัติตามความจริงและความชอบธรรม

I.

ข้าพเจ้าเริ่มด้วยหลักแห่งความเชื่อสามข้อแรกของเรา

“เราเชื่อในพระผู้เป็นเจ้า, พระบิดานิรันดร, และในพระบุตรของพระองค์, พระเยซูคริสต์, และในพระวิญญาณบริสุทธิ์.

“เราเชื่อว่ามนุษย์จะได้รับโทษเพราะบาปของตน, และมีใช้เพราะการล่วงละเมิดของอาดัม.

“เราเชื่อว่าโดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์, มนุษยชาติทั้งหมดจะรอดได้, โดยการเชื่อฟังกฎและศาสนพิธีทั้งหลายของพระกิตติคุณ” (หลักแห่งความเชื่อ 1:1-3)

ศาสดาพยากรณ์ที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่งของพระคัมภีร์มอรมอนสอนความจริงเดียวกัน

“จงเชื่อในพระผู้เป็นเจ้า; จงเชื่อว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่, และว่าพระองค์ทรงสร้างสิ่งทั้งปวง, ทั้งในฟ้าสวรรค์และในแผ่นดินโลก; จงเชื่อว่าพระองค์ทรงมีปรีชาญาณทั้งหมด, และเดชาภาพทั้งหมด, ทั้งในฟ้าสวรรค์และในแผ่นดินโลก; จงเชื่อว่ามนุษย์ไม่เข้าใจทุกสิ่งซึ่งพระเจ้าทรงเข้าพระทัยได้.

“และอนึ่ง, จงเชื่อว่าท่านต้องกลับใจจากบาปของท่านและทิ้งมัน, และนอบน้อมต่อมตนต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า; และทูลขอด้วยใจจริงให้พระองค์ทรงอภัยท่าน” (โมไซยาห์ 4:9–10)

ในทางตรงกันข้าม ปัจจุบันคนจำนวนมากปฏิเสธหรือสงสัยการดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้า

และยืนยันว่ามนุษย์เป็นคนตั้งกฎเกณฑ์ความประพฤติทั้งหมด และจะยอมรับหรือปฏิเสธก็ได้ตามอำเภอใจ

เหตุใดข้าพเจ้าจึงพูดถึงความจริงพื้นฐานเช่นการดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าและความเป็นจริงของทฤษฎีสัมบูรณ์เกี่ยวกับความถูกต้องที่ควบคุมพฤติกรรมของเรา บางครั้งสิ่งจำเป็นที่สุดที่เราสอนได้คือสิ่งที่เรามักเห็นเป็นเรื่องธรรมดา เรามองข้ามความจริงพื้นฐานที่เรียบง่ายเพราะเราคิดเอาเองว่าทุกคนเข้าใจ แต่พวกเขาไม่เข้าใจ เราต้องเน้นความจริงพื้นฐานซึ่งความเชื่อของเราตั้งอยู่บนนั้น ความจริงเหล่านี้ได้แก่ การดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าและความเป็นจริงนิรันดร์ของความจริงและความถูกต้องที่คำสอนของพระองค์และพระบัญญัติของพระองค์นิยามไว้

II.

การปฏิเสธพระผู้เป็นเจ้าหรือการดูหมิ่นบทบาทของพระองค์ในเรื่องมนุษย์ที่เริ่มในยุคเรนาซ็อง (Renaissance) ได้แพร่หลายมาจนถึงปัจจุบัน การยกย่องการอ้างเหตุผลของมนุษย์มีทั้งผลดีและผลเสีย ผลงานทางวิทยาศาสตร์ได้ทำการพัฒนามาอย่างไม่ถ่วงในชีวิตรเรา แต่การที่คนเหล่านั้นใช้ชีวิตศาสตร์แทนพระผู้เป็นเจ้าไม่ยอมรับสิทธิอำนาจจากเบื้องบนอันเป็นพื้นฐานของความถูกต้องได้ทำให้คนเคร่งศาสนามากมายหลายคนถามคำถามนี้ “ทำไมความประสงค์ของนักปรัชญาที่ปราดเปรื่องเรื่องประเพณีเสรี [หรือแม้แต่ความประสงค์ของศาลฎีกาสหรัฐทุกแขนง] จึง ... เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจทางศีลธรรมมากกว่าพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า”¹

คนที่ใช้การอ้างเหตุผลของมนุษย์แทนอิทธิพลของพระเจ้าในชีวิตพวกเขาได้ดูหมิ่นตนเองและดูถูกอารยธรรมไปในตัว

ข้าพเจ้าซาบซึ้งใจที่รู้ว่าวิธีได้ความรู้สองวิธี—วิธีทางวิทยาศาสตร์และวิธีทางวิญญาณ ซึ่งเริ่มด้วยศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้า และฟังพระคำภีร์ คำสอนที่ได้รับการดลใจ และการเปิดเผยส่วนตัว ไม่มีความขัดแย้งในท้ายที่สุดระหว่างความรู้ที่ได้มาโดยวิธีต่างๆ เหล่านี้เพราะพระผู้เป็นเจ้า พระบิดานิรันดร์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ทรงรู้ความจริงทั้งหมดและทรงส่งสัญญาญาณให้เราเรียนรู้ทั้งสองวิธี

คำพยากรณ์เกี่ยวกับวันเวลาสุดท้ายบอกล่วงหน้าว่าจะมีการต่อต้านอย่างรุนแรงถึงความจริงและการปฏิบัติที่ได้รับการดลใจ คำพยากรณ์บางอย่างเหล่านี้ทำให้ผู้ต่อต้านพระคริสต์กังวล และคำพยากรณ์อีกหลายอย่างพูดถึงศาสนจักรอันเรืองอำนาจและน่าชิงชัง

ผู้ต่อต้านพระคริสต์

อัครสาวกยอห์นใช้คำว่าผู้ต่อต้านพระคริสต์เพื่อพูดถึงคนที่ “ปฏิเสธพระบิดาและพระบุตร” (1 ยอห์น 2:22) ปัจจุบันคนที่ปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าเราเรียกว่าพวกอเทวนิยม พวกอเทวนิยมบางคนแย้งยันศรัทธาของผู้เชื่อในสิ่งที่ไม่สามารถพิสูจน์ได้ และพวกเขาถึงกับกำเริบเสิบสานปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าที่พวกเขาเองไม่สามารถพิสูจน์แย้งได้เช่นกัน

เรื่องราวในพระคัมภีร์มอรมอนเกี่ยวกับชายคนหนึ่งชื่อคอริซอร์เตรียมเราให้พร้อมรับการปฏิเสธพระผู้เป็นเจ้าเช่นนั้น เมื่อนึกถึงงานเขียนเชิงอเทวนิยมส่วนใหญ่ในสมัยของเรา คอริซอร์ที่ถูกเรียกว่า “ผู้ต่อต้านพระคริสต์” ถึงสองครั้ง (แอลมา 30:6, 12) สอนดังนี้

“ท่านไม่อาจรู้ได้ถึงสิ่งที่ท่านไม่เห็น; ฉะนั้นท่านจึงไม่อาจรู้ได้ว่าจะมีพระคริสต์.

“ท่านมองไปข้างหน้าและกล่าวว่าท่านเห็นการปลดบาปของท่าน. แต่ดูเถิด, มันเป็นผลของจิตใจที่ไร้สติ; และความพินเพื่อนนี้ของจิตใจท่านเกิดขึ้นเพราะประเพณีบรรพบุรุษของท่าน, ซึ่งนำท่านไปสู่ความเชื่อในสิ่งที่ไม่เป็นเช่นนั้น” (แอลมา 30:15-16)

คอริซอร์ประกาศเช่นกันว่า “จะมีการชดใช้เพื่อบาปของมนุษย์เกิดขึ้นไม่ได้” การพรรณานผลของการไม่ยอมรับแนวคิดเรื่องบาปและพระผู้ช่วยให้รอดของเขาคลายคลึงอย่างเห็นได้ชัดกับความเชื่อของคนมากมายในสมัยของเรา “มนุษย์ทุกคนรับประสบการณ์ในชีวิตนี้ตามการดำเนินชีวิตของตน; ฉะนั้นมนุษย์ทุกคนรุ่งเรืองตามอัจฉริยภาพของตน, และ ... มนุษย์ทุกคนมีชัยชนะตามกำลังของตน; และ *อะไรก็ตามที่มนุษย์ทำไปย่อมไม่เป็นความคิด*” (แอลมา 30:17; เน้นตัวเอน)

สัมพัทธนิยมทางศีลธรรม

ปัจจุบันเราเรียกปรัชญาของคอริซอร์ว่าสัมพัทธนิยมทางศีลธรรม ผู้สังเกตการณ์สองคนอธิบายปรัชญานั้นดังนี้ “เมื่อพูดถึงประเด็นทางศีลธรรม ไม่มีคำตอบถูกต้องบนพื้นฐานความจริงอันเป็นสากล ไม่มีการตัดสินใดเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม และไม่มีวิธีใดถูกทำนองคลองธรรมหรือมีเหตุผลที่นำมาใช้แยกแยะทางศีลธรรมในทุกเวลา ในทุกที่ และกับทุกคนได้”²

นี่คือความเชื่อที่คนมากมายนำมาใช้ในสื่อยอดนิยมและการตอบสนองแรงกดดันจากเพื่อนวัยเดียวกัน “ทั้งกฎเกณฑ์เดิมๆ เกะ ทำอะไรก็ได้ที่ทำให้คุณรู้สึกดี คนที่ถูกจับได้ไม่ต้องรับผิดชอบสิ่งที่ถูกของมนุษย์หรือความไม่เห็นชอบของสาธารณชน ยัดเยียดให้” เบื้องหลังแนวคิดเช่นนั้นคือการสันนิษฐานว่าไม่มี

“มนุษยนิยมทำให้
มนุษย์เป็นเทพเจ้า เป็น
สภาวะสูงสุด และ
ความเห็นของมนุษย์
ที่มีการศึกษากลาย
เป็นตัวบงการทั้งหมด
ที่ จริง ดี และงดงาม”

พระผู้เป็นเจ้า หรือถ้ามี พระองค์ก็ไม่ได้ประทาน
พระบัญญัติที่ให้กับเราในปัจจุบันได้

มนุษยนิยมแบบทางโลก

การไม่ยอมรับพระผู้เป็นเจ้าที่ไม่สามารถพิสูจน์
ได้และการปฏิเสธความถูกผิดมีอิทธิพลมากที่สุด
ในโลกของการศึกษาชั้นสูง มนุษยนิยมแบบทาง
โลก แขนงหนึ่งของมนุษยนิยมที่อาจจะเรียกเช่น
นั้นเพราะเป็นแนวร่วมแข่งขันกับโลกิยนิยม เป็น
รูปเป็นร่างขึ้นมาโดยจงใจหรือไม่ตั้งใจในคำ
สอนของเหล่าคณาจารย์ในวิทยาลัยและมหา-
วิทยาลัยหลายแห่ง

สำหรับคนเคร่งศาสนา องค์ประกอบที่ค้านได้
ในปรัชญาหลากหลายเกี่ยวกับมนุษยศาสตร์คือการไม่
ยอมรับการดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าและการ
ปฏิเสธทฤษฎีสัมบูรณ์ทางศีลธรรมที่ยังรากใน
พระบัญญัติของพระองค์ ด้วยเหตุนี้ แดงการณ
เกี่ยวกับมนุษยปี 1973 จึงไม่ยอมรับ “หลักศีลธรรม

ที่สืบทอดกันมา” และ “ศาสนาแบบเผด็จการหรือ
ไร้ข้อพิสูจน์ที่สืบทอดกันมาซึ่งวางการเปิดเผย
พระผู้เป็นเจ้า พิธีกรรม หรือข้อบัญญัติทางศาสนา
ไว้เหนือความต้องการและประสบการณ์ของมนุษย์”
ทั้งยังประกาศเพิ่มเติมว่า “เราไม่สามารถค้นพบ
จุดประสงค์ของพระเจ้า ... สำหรับสายพันธุ์มนุษย์
... มนุษย์รับผิดชอบสิ่งที่เราเป็นหรือจะเป็น พระ-
ผู้เป็นเจ้าจะไม่ช่วยให้เรารอด เราต้องช่วยตัวเอง
เองให้รอด”³

แน่นอนว่าผู้สนับสนุนมนุษยนิยม ที่เรียกว่านัก
มนุษยนิยม ได้ทำคุณประโยชน์มากมาย ตัวอย่าง
เช่น พวกเขาได้สนับสนุนประชาธิปไตย สิทธิ-
มนุษยชน การศึกษา และความก้าวหน้าทางวัตถุ
ตราบไต่ที่ความก้าวหน้าเหล่านี้ไม่ตัดผู้เชื้อออกไป
ข้อโต้แย้งของเรากับนักมนุษยนิยมก็คือการที่พวก
เขาไม่ยอมรับสิทธิอำนาจและคุณค่าจากพระเจ้า

นี่ไฟทราบจากการเปิดเผยว่า มี “ศาสนจักรเพียงสองแห่ง” เท่านั้น “ศาสนจักรของพระเมษโปดก” และ “ศาสนจักรของมาร”

ซอนซีย์ วิดเดล อดีตอาจารย์สอนวิชาปรัชญาที่บิวายยูเขียนไว้ว่า “มนุษยนิยมทำให้มนุษย์เป็นเทพเจ้า เป็นสภาวะสูงสุด และความเห็นของมนุษย์ที่มีการศึกษากลายเป็นตัวบงการทั้งหมดที่จริง ดี และงดงาม” เขาเตือนเราเช่นกันว่ามนุษยนิยม “ขึ้นชอบนักข่าวเก่งๆ ในโลกปัจจุบันเพราะนักเขียน ผู้จัดพิมพ์ นักวิชาการ และสื่อมวลชนส่วนมากเป็นนักมนุษยนิยม”⁴

คนมากมายที่ปฏิเสธหรือสงสัยการดำรงอยู่ของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของจะไม่ยอมรับปรัชญาของสัมพัทธนิยมทางศีลธรรม พวกเขาจะมองว่าตนมีมาตรฐานภายนอกบางอย่างของความถูกต้อง ถึงแม้มาตรฐานสัมบูรณ์ที่ไม่อิงกับความเชื่อในพระเจ้าจะอธิบายยากก็ตาม นักมนุษยนิยมแบบทางโลก ผู้ไม่ยอมรับ “ศีลธรรมทางศาสนาที่สืบทอดกันมา” และประกาศว่าตนอาศัย “การทดสอบหลักฐานทางวิทยาศาสตร์”⁵ ดูเหมือนจะทำให้คำพยากรณ์ในพระคัมภีร์มอรมอนเกี่ยวกับคน “ซึ่งอยู่ในโลกโดยปราศจากพระเจ้าเป็นเจ้า” เกิดสัมฤทธิ์ผล (โมไซยาห์ 27:31)

ศาสนจักรอันเรื่องอำนาจและนำชิงซึ่งและ “ศาสนจักร” อื่น

คำพยากรณ์ในพระคัมภีร์มอรมอนพูดถึง “ศาสนจักรอันเรื่องอำนาจและนำชิงซึ่งของทั้งแผ่นดินโลก, ซึ่งผู้ก่อตั้งของมันคือมาร” (1 นีไฟ 14:17) “ศาสนจักร” นี้ถูกพยากรณ์ว่าจะ “ครอบครองทั่วแผ่นดินโลก, ในบรรดาประชาชาติ, ตระกูล, ภาษา, และคนทั้งปวง” (1 นีไฟ 14:11) กล่าวไว้ว่าศาสนจักรที่เรียกว่า “นำชิงซึ่งที่สุดยิ่งกว่าศาสนจักรอื่นทั้งปวง” จะกระทำ “เพื่อการสรรเสริญของโลก” ด้วยเช่นกัน ในการพา “วิสุทธิชนของพระเจ้าเป็นเจ้า ... ลงไปเป็นเชลย” (1 นีไฟ 13:5, 9)

เพราะไม่มีศาสนานิกายใด—ชาวคริสต์หรือไม่ใช่ชาวคริสต์—เคยมี “การครอบครอง” เหนือประชาชาติทั้งสิ้นของแผ่นดินโลกหรือมีศักยภาพจะนำวิสุทธิชนของพระเจ้าเป็นเจ้าลงไปสู่ “การเป็นเชลย” ศาสนจักรอันเรื่องอำนาจและนำชิงซึ่งนี้จึงต้องเป็นอะไรบางอย่างที่แพร่หลายและดาษดื่นยิ่งกว่า “ศาสนจักร” เดียวตามที่เราเข้าใจค่านั้นในปัจจุบัน มันจะต้องเป็นปรัชญาหรือองค์กรใดก็ตามที่คัดค้านความเชื่อในพระเจ้าเป็นเจ้า และ “การเป็น

เซลย” ซึ่ง “ศาสนจักร” นี้หมายถึงมนานิวิสูทธิชนไปจะไม่เป็นการจำกัดทางกายภาพมากเท่ากับการเป็นเซลยของความคิดผิดๆ

นี่ไฟทราบจากการเปิดเผยว่า มี “ศาสนจักรเพียงสองแห่ง” เท่านั้น “ศาสนจักรของพระเมษโปดก” และ “ศาสนจักรของมาร” (1 นี้ไฟ 14:10; ดู 13:4-6 ด้วย) คำอธิบายนี้บ่งบอกการตรงกันข้ามระหว่างคนที่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้าและมุ่งหมายจะรับใช้พระองค์ตามความเข้าใจที่ดีที่สุดของพวกเขากับคนที่ไม่ยอมรับการดำรงอยู่ของพระผู้เป็นเจ้า (ดู 1 นี้ไฟ 14:10)

คำสอนอื่นในพระคัมภีร์มอรมอนใช้คำว่า *ศาสนจักร* เพื่อหมายถึงความเชื่อหรือความไม่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้าเช่นกัน บทท้ายๆ ของ 2 นี้ไฟพยากรณ์ว่าในวันเวลาสุดท้ายคนต่างชาติจะสร้าง “ศาสนจักรขึ้นมากมาย” ซึ่งจะ “ไม่นำพาต่อเดซานูภาพและปาฏิหาริย์ของพระผู้เป็นเจ้า, และสั่งสอนโดยยกย่องบัญญัติของตนเองและความรู้ของตนเอง, เพื่อพวกเขาจะได้หาผลประโยชน์” (2 นี้ไฟ 26:20) บทเหล่านั้นพูดถึง “ศาสนจักรที่สร้างขึ้น, และมีใช้เพื่อพระเจ้า” (2 นี้ไฟ 28:3) ซึ่งจะ “สอนด้วยการเรียนรู้ของพวกเขา” และ “ปฏิเสธเดซานูภาพของพระผู้เป็นเจ้า” (2 นี้ไฟ 28:4, 5) พวกเขาจะ “กล่าวแก่ผู้คน: จงสดับฟังเรา, และท่านจงฟังกฎเกณฑ์ของเรา เพราะเหตุเกิดวันนี้ไม่มีพระผู้เป็นเจ้า” (2 นี้ไฟ 28:5)

ในการปฏิบัติศาสนกิจของพระผู้ช่วยให้รอดท่ามกลางชาวนี้ไฟพระองค์ทรงเตือนให้ระวังศาสนจักรที่ไม่ได้ “สร้างบนกิตติคุณของเรา, [แต่] สร้างบนงานของมนุษย์, หรือบนงานของมาร” (3 นี้ไฟ 27:11; ดู คำสอนเกี่ยวกับ “อาคารใหญ่และกว้าง” ใน 1 นี้ไฟ 8:26-33; 11:35; และ 12:18 ด้วย) คำเตือนเหล่านี้ไม่จำกัดเฉพาะองค์กรทางศาสนาเท่านั้น ในสภาวะการณ์ปัจจุบันของเรา คำเตือนเหล่านี้รวมถึงปรัชญาและกิจกรรมต่างๆ มากมายทางโลกด้วย

III.

คนมากมายที่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้าและความถูกต้องที่ดำรงอยู่ เพราะพระบัญญัติของพระองค์จะประสบการเหยียดหยามและการเย้ยหยันจากคำสอนทางโลกและการปฏิเสธพระผู้เป็นเจ้าที่เกิดขึ้นในหลายๆ องค์กร รวมทั้งสถาบันการศึกษาและสื่อต่างๆ คนเกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้าที่นับวันจะมีน้อยลง ผู้แบ่งปันความเชื่อในพระผู้เป็นเจ้าและความถูกต้องที่ดำรงอยู่เพราะพระบัญญัติของพระองค์ต่างประสบการทำหายที่พยากรณ์ไว้นั้น นี่เพียงแต่ทบทวนสิ่งที่ดำรงอยู่ในสมัยของพระผู้ช่วยให้รอด

แม้เรา “เผชิญความยากลำบากรอบด้าน” แต่เรา “ไม่หมด

หวัง” (2 โครินธ์ 4:8) เราว่าการเติบโตทางวิญญาณของเราเรียกร้อง “การตรงกันข้ามในสิ่งทั้งปวง” (2 นี้ไฟ 2:11) เราทราบเช่นกันว่าพระเจ้า “ทรงเห็นสมควรที่จะทดสอบผู้คนของพระองค์; แท้จริงแล้ว, พระองค์ทรงทดลองความอดทนของพวกเขาและศรัทธาของพวกเขา” (โมไซยาห์ 23:21) แต่พระคัมภีร์สอนเช่นกันว่าพระองค์จะทรงปลดปล่อยคนเหล่านั้นที่วางใจในพระองค์ (ดู 1 ซามูเอล 17:37, 45-46; สดุดี 34:22; สุภาษิต 3:5-6; แอลมา 36:27; 38:5)

ตอนนี้ข้าพเจ้าจะแนะนำสามสิ่งที่เราทำได้เพื่อท่านรับสภาพปัจจุบัน โดยเริ่มจากสิ่งที่ทำง่ายที่สุด ทั้งหมดนี้ท่านรับคำสอนอันสำคัญยิ่งของพระคัมภีร์มอรมอนที่ว่าเราควร “ยืนเป็นพยานเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าทุกเวลาและในทุกสิ่ง, และในทุกแห่งที่ [เรา] อยู่, แม้จนถึงความตาย” (โมไซยาห์ 18:9)

เทิดพระนามและอิทธิพลของพระผู้เป็นเจ้า

เราได้รับการสอนให้ “เชื่อในพระคริสต์, และหาปฏิเสธพระองค์ไม่” (2 นี้ไฟ 25:29); “ดูที่ [พระคริสต์] ในความนึกคิดทุกอย่าง; อย่าสงสัย, อย่ากลัว” (คพ. 6:36); และ “พูดถึงพระคริสต์” “ชื่นชมยินดีในพระคริสต์” และ “สั่งสอนเรื่องพระคริสต์” (2 นี้ไฟ 25:26) สองวิธีที่เราทำสิ่งนี้ได้อยู่ในการสวดอ้อนวอนส่วนตัวของเราและในคำอวยพรส่วนตัวของเรา

ในการสวดอ้อนวอนส่วนตัวและกับครอบครัว เราควรทูลขอพระผู้เป็นเจ้าให้ทรงช่วยเราและเพื่อนบ้านและผู้นำของเรา รู้จักพระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้สร้างเราและความถูกต้องที่พระบัญญัติของพระองค์กำหนดไว้ เราควรทำสิ่งนี้เพื่อประโยชน์ของลูกๆ พระองค์ทุกแห่งหน

เราควรแสดงตัวว่าเราต่อต้านแนวโน้มปัจจุบันให้วันจากการอ้างอิงศาสนาแม้ในการสื่อสารส่วนตัว ไม่กี่ปีมานี้คำอวยพรคริสต์มาสหรือการ์ดแสดงไมตรีจิตแทบไม่ปรากฏสัญลักษณ์ทางศาสนาและถ้อยคำแสดงความเคารพ เมื่อเราทำการเลือกเกี่ยวกับการสื่อสารประเภทนี้ เราไม่ควรมีส่วนในการลบเครื่องเตือนใจอันศักดิ์สิทธิ์ออกจากการสื่อสารส่วนตัวของเรา ในฐานะผู้เชื่อ เรามีหน้าที่ปกป้องพระนามและอิทธิพลของพระผู้เป็นเจ้าและพระคริสต์ในการสนทนาของเรา ในชีวิตเรา และวัฒนธรรมของเรา

ให้สาธารณชนรู้จักพรของพระผู้เป็นเจ้า

จงสนับสนุนสาธารณชนให้รู้จักพรของพระผู้เป็นเจ้า สิ่งนี้มุ่งหมายจะคัดค้านการกล่าวถึงความเชื่อทางศาสนาและการอ้างถึงพระผู้เป็นเจ้าและพรของพระองค์ในการกล่าวสุนทรพจน์ต่อสาธารณชนน้อยลง ตัวอย่างเช่น ลองเปรียบเทียบเอกสารราชการปัจจุบันและวาตะของผู้นำรัฐบาลในสหรัฐกับเอกสารคล้ายกัน

และคำพูดของผู้นำช่วงสองศตวรรษแรกของอเมริกา ในการเปรียบเทียบนั้น ท่านจะเห็นหลักฐานยืนยันการจงใจตัดการอ้างถึงพระเจ้าเป็นเจ้าและอิทธิพลของศาสนาในการวางรากฐานและการพิทักษ์อเมริกาออกไป

เราจะทำอะไรได้บ้างเกี่ยวกับเรื่องนี้ หนึ่ง เราสามารถวางแบบอย่างที่ถูกต้องในครอบครัวเราและคำสอนของศาสนจักรโดยยอมรับพรของพระเจ้าในชีวิตเราและในประเทศของเรา เพื่อทำสิ่งนี้ “ด้วยปัญญาและระเบียบ” (โมไซยาห์ 4:27) เราไม่ควรปฏิเสธว่าประเทศของเราได้รับพรและมีทั้งพลเมืองชาวยิว มุสลิม และผู้เลื่อมใสศาสนาอื่นที่ไม่ใช่ศาสนาคริสต์ เช่นเดียวกับพวกเทวนิยม แต่เราควรพูดความจริงเกี่ยวกับข้อเท็จจริง อย่างเช่น สหรัฐก่อตั้งโดยบุคคลและผู้นำที่ส่วนใหญ่เป็นชาวคริสต์และทำให้หลักศาสนาในรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และวัฒนธรรมของประเทศเป็นรูปเป็นร่าง⁶

ข้อเขียนเมื่อเร็วๆ นี้ของบราเดอร์เคลย์ตัน คริสเตนเซ็น ศาสตราจารย์ที่คณะบริหารธุรกิจฮาร์วาร์ดและอดีตสาวกเจ็ดสิบภาค ยืนยันว่าศาสนาเป็นรากฐานของทั้งประชาธิปไตยและความรุ่งเรืองท่านเตือนเราว่าทั้งประชาธิปไตยและระบบทุนนิยมส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับ การเชื่อฟังคนที่ไม่สามารถบังคับให้ตามได้ และเงื่อนไขอันดับแรกนี้ขึ้นอยู่กับศาสนาที่สอนหลักพื้นฐานเช่น “ความเท่าเทียมกันของมนุษย์ ความสำคัญของการเคารพทรัพย์สินของผู้อื่น และความซื่อสัตย์และความสุจริตส่วนตัว” โลกียนิยม ซึ่งมุ่งหมายจะตัดศาสนาที่นับถือพระเจ้าออก ไม่มีอำนาจหรือโปรแกรมจัดหาสิ่งที่บราเดอร์คริสเตนเซ็นเรียกว่า “รากฐานจำเป็นของการเชื่อฟังคนที่ไม่สามารถบังคับให้ตามได้”⁷

ต่อสู้ให้ได้นับถือศาสนาอย่างเสรี

ต่อสู้ให้ได้นับถือศาสนาอย่างเสรี นี้ยากขึ้นไปอีกเพราะเรียกร้องความร่วมมือจากผู้เชื่อของศาสนาต่างๆ ที่ไต่ฝายปกครองรับรองการนับถือศาสนาอย่างเสรี เราควรเรียกร้องให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองให้เกียรติการรับรองเหล่านั้น ที่นี้ข้าพเจ้าจะเน้นข้อกังวลเพียงสองตัวอย่าง

ตัวอย่างหนึ่งเกี่ยวข้องกับการสวดอ้อนวอนในที่สาธารณะ การสวดอ้อนวอนเกิดขึ้นเมื่อผู้คนพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ว่าแนวคิดของพวกเขาก็เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าเป็นอย่างไรและพวกเขาเลือกพูดกับพระองค์อย่างไร โดยไม่คำนึงถึงเนื้อหาของคำสวดอ้อนวอน ซึ่งจะหลากหลายตามความเชื่อของคนที่สวดอ้อนวอน เมื่อกล่าวคำสวดอ้อนวอนในที่สาธารณะ นั้นสำคัญเท่ากับการปฏิญาณตนหรือเป็นสัญลักษณ์แสดงว่าคนกลุ่มหนึ่งพึงพาและ

เคารพพระผู้เป็นเจ้า นี่คือลักษณะของการสวดอ้อนวอนตอนเริ่มการประชุมสมาพันธ์บัญญัติหรือการประชุมสภาอื่นๆ และในคำปฏิญาณที่ต้องกล่าวก่อนเป็นพยานในศาลหรือการเข้ารับตำแหน่ง ไม่ว่าแนวคิดเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าของผู้สวดอ้อนวอนที่กำหนดไว้เป็นอย่างไร และไม่ว่าความเชื่อทางศาสนาของเขาหรือเธอหรือภาษาของคำสวดอ้อนวอนเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าหวังว่าเราจะเป็นพยานถึงความเชื่อของเราในพระผู้เป็นเจ้าโดยใช้สัญลักษณ์ของการสวดอ้อนวอนอย่างฉลาดและใจกว้าง นั่นคุ้มค่ากับการต่อสู้ให้ได้มา

สอง เราควรพร้อมคัดค้านเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและผู้สนับสนุนนโยบายสาธารณะที่บอกว่าการนับถือศาสนาอย่างเสรีจำกัดเฉพาะ “เสรีภาพในการนมัสการ” ตัวอย่างเช่น ในสหรัฐ การรับรองให้ “นับถืออย่างเสรี” คุ้มครองสิทธิในการออกมาจากสภาพแวดล้อมส่วนตัวของเรา รวมไปถึงโบสถ์ ธรรมศาลา และสุเหร่า ไปปฏิบัติตามความเชื่อของเราภายใต้อำนาจการปกครองที่ถูกกฎหมายเท่านั้นซึ่งจำเป็นต่อการคุ้มครองสุขภาพ ความปลอดภัย และสวัสดิภาพของสาธารณชน โดยแท้แล้วการนับถืออย่างเสรีคุ้มครองพลเมืองที่เคร่งศาสนาในการปฏิบัติตามความเชื่อของตนในการถกนโยบายสาธารณะและในการลงคะแนนเสียงในฐานะพลเมืองหรือผู้บัญญัติกฎหมาย

ดังเฮลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโคเวรัมัครสาวกสิบสองกล่าวไว้ในคำปราศรัยอันเปี่ยมพลังต่อผู้นำชาวคริสต์ทั่วประเทศว่าเราเหล่าวิสุทธิชนยุคสุดท้าย “ปรารถนาจะร่วมมือ ... รับรองอิสรภาพในการนับถือศาสนาซึ่งจะเปิดโอกาสให้เราทุกคนพูด [และปฏิบัติ] อย่างไม่ปิดบังในเรื่องมโนธรรมแบบชาวคริสต์เกี่ยวกับประเด็นทางสังคมในสมัยของเรา”⁸

เราจำเป็นต้องสนับสนุนความร่วมมือกันของผู้นำทางศาสนากับคนที่เกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้าผู้มาร่วมกันเพื่อปกป้องวัฒนธรรมประเพณีของความเชื่อในพระผู้เป็นเจ้าและการยอมรับพรของพระองค์

IV.

สุดท้าย ข้าพเจ้าขอแนะนำผู้เชื่อทุกคนทุกแห่งหนว่าเรามีหน้าที่ทางศาสนาอันศักดิ์สิทธิ์ในการเป็นพยานเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า เราต้องประกาศยืนยันความเชื่อทางศาสนาของเรา พร้อมใจกันเรียกร้องสิทธิของเราในการนับถือศาสนาอย่างเสรี และยกย่องบทบาทสำคัญของศาสนาในการสร้างชาติ ปกป้อง และทำให้ประเทศชาติรุ่งเรือง

ข้าพเจ้าขอเตือนสติเพื่อนชาวคริสต์ทั้งหลายให้นึกถึงคำสอนที่จริงจังของอัครสาวกยอห์น

เราจำเป็นต้อง
สนับสนุนความร่วมมือ
มือกันของผู้นำทาง
ศาสนากับคนที่เกรง
กลัวพระผู้เป็นเจ้าผู้
มารวมกันเพื่อปกป้อง
วัฒนธรรมประเพณี
ของความเชื่อใน
พระผู้เป็นเจ้าและ
การยอมรับพรของ
พระองค์

“และวิญญาณทุกดวงที่ไม่ยอมรับพระเยซู
วิญญาณนั้นก็ไม่ได้มาจากพระเจ้า วิญญาณนั้น
แหละเป็นศัตรูของพระคริสต์ ซึ่งพวกท่านได้ยืนยันว่า
จะมา และขณะนี้ก็อยู่ในโลกแล้ว” (1 ยอห์น 4:3)

ผลของการไม่พุดอย่างเปิดเผยในฐานะพยาน
ของพระผู้เป็นเจ้าประจำชีวิตในคำสอนของพระ-
ผู้ช่วยให้รอดเกี่ยวกับเกลื่อที่สูญเสียดั้งเดิม เมื่อปน
กับสารตัวอื่น—เจกเช่นเมื่อเราละลายไปกับค่านิยม
ของโลก—เกลื่อยอมสูญเสียดั้งเดิมเฉพาะตัวของ
มันเมื่อปนกับสารทั้งหลาย ดังพระผู้ช่วยให้รอดทรง
สอน “ตั้งแต่นั้นไปก็ไม่มีประโยชน์อะไร มีแต่จะ
ถูกทิ้งเสียให้คนเหยียบย่ำ” (มัทธิว 5:13)

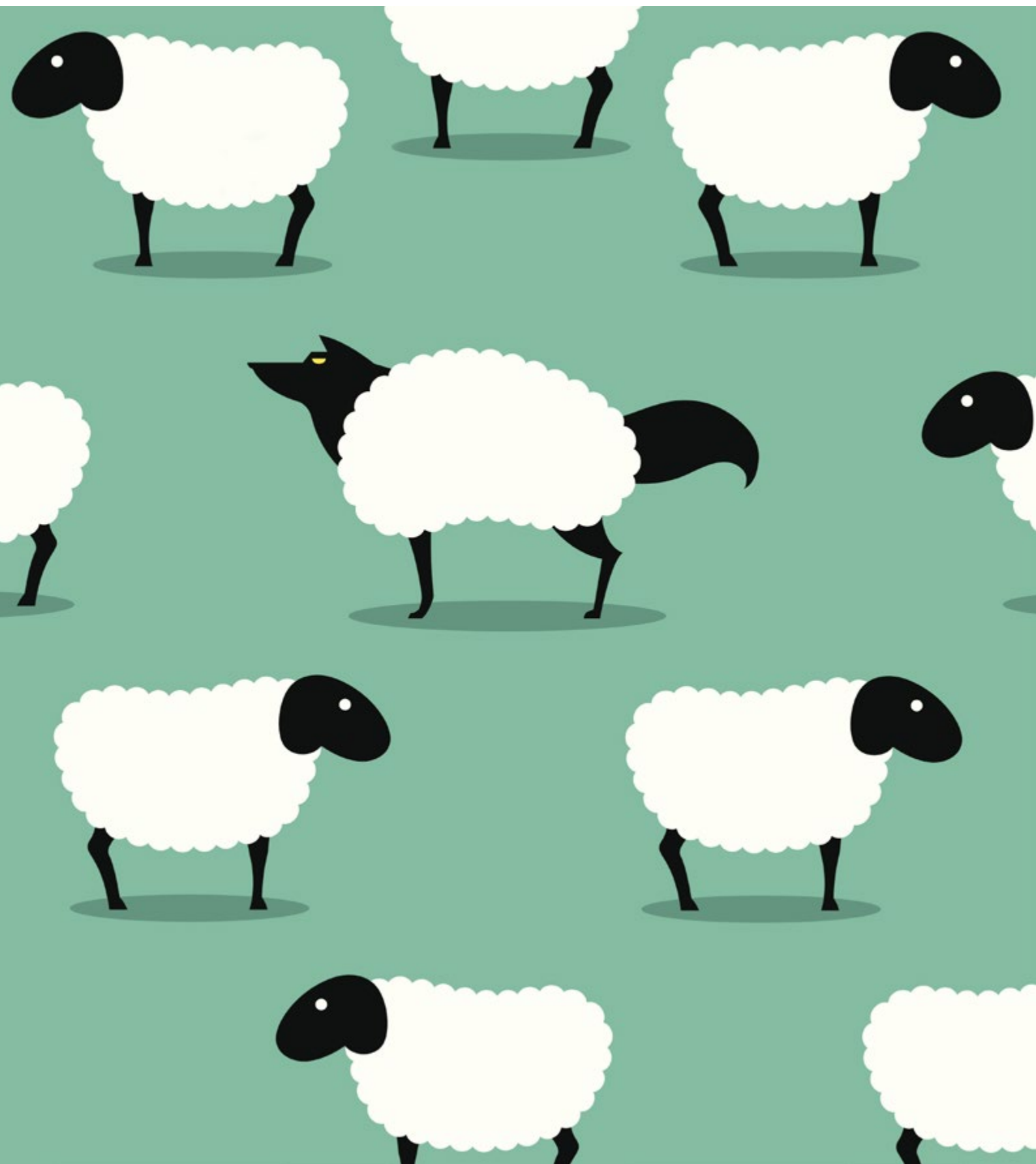
ในฐานะ “เกลื่อแห่งโลก” (มัทธิว 5:13) เราเหล่า
วิสุทธิชนยุคสุดท้ายพึงรักษารสของเราไว้โดยดำเนิน
ชีวิตตามศาสนาของเราและโดยแสดงตัวให้เห็นว่า
เราเป็นพยานของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อเราทำเช่นนี้
เราทำให้ตัวเราเชื่อมสัมพันธ์กับคนที่จะได้รับชัยชนะ
ในท้ายที่สุดของความจริงและความชอบธรรม เมื่อ

“ทุกคนจะคุกเข่า...และทุกสิ่งจะสรรเสริญพระเจ้า”
(โรม 14:11) และพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ผู้ที่เรา
นมัสการและเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณเรื่อง “พยานเกี่ยวกับ
พระผู้เป็นเจ้า” ที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์-โอคาโฮเมื่อ
วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2014 ดูบทความเต็มเป็นภาษาอังกฤษ
ที่ www2.byui.edu/DevotionalsandSpeeches

อ้างอิง

1. สตีเฟน แอล. คาร์เตอร์, *The Culture of Disbelief: How American Law and Politics Trivialize Religious Devotion* (1993), 226; โดยรวมแล้วให้ดูบทที่ 11.
2. ฟรานซิส เจ. เบควิท กับเกรกอรี คูลล์, *Relativism: Feet Firmly Planted in Mid-Air* (1998), 12–13.
3. ใน Paul Kurtz, ed., *Humanist Manifestos I and II* (1973), 14, 15–16.
4. ซอนซี ริคเคิล, *Think Independently: How to Think in This World but Not Think with It* (2009), 120, 121.
5. ใน เคิร์ทซ์, *Humanist Manifestos I and II*, 16.
6. ดู จอห์น เอ. ฮาเวิร์ด, *Christianity: Lifeblood of America's Free Society, 1620–1945* (2008), 51.
7. เคลย์ตัน คริสเตนเซิน “ศาสนาเป็นรากฐานของประชาธิปไตยและความรุ่งเรือง,” ดู mormonperspectives.com/2011/02/08/religion-is-the-foundation-of-democracy-and-prosperity.
8. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลล์แลนด์, “ยืนหยัดด้วยกันเพื่ออุดมการณ์ของพระคริสต์,” *เสี้ยวสนา*, ส.ค. 2012, 26.

การกบฏของซาตาน

ลักษณะแท้จริงของสิ่งที่ซาตาน
เสนอในสภาก่อนเกิดคืออะไร

โดย มาร์ค เอ. แมทธีวส์
เซมินารีและสถาบัน

สมัยเป็นเยาวชนชาย ผมเริ่มสังเกตเห็นแนวโน้มที่น่าสยดสยองในหมู่นักศึกษาศาสนจักรบางคน เมื่อพวกเขาเห็นสถานการณ์ที่ต้องทำตามกฎและรับผลจากการไม่เชื่อฟัง (ตัวอย่างเช่น ในการลงโทษทางวินัยของศาสนจักร การลงโทษของพ่อแม่ หรือการบังคับใช้กฎคณะเผยแผ่หรือมาตรฐานความประพฤติที่สถานศึกษาของศาสนจักร) พวกเขา มักจะพูดว่า “นั่นไม่เหมือนวิธีของซาตานหรอกหรือ พวกเขากำลังบังคับผู้คนให้เป็นคนชอบธรรมใช่ไหม”

การตอบสนองเช่นนั้นทำให้ผมประหลาดใจในตอนแรก—พวกเขาคิดได้อย่างไรว่าแนวทางปฏิบัติที่พระเจ้าและศาสนจักรของพระองค์ทรงเห็นชอบนั้นอาจเป็น “แผนของซาตาน” ผมคิดได้นับแต่นั้นว่าความเข้าใจผิดคล้ายกันนี้เกี่ยวกับการกบฏของซาตาน และสงครามในสวรรค์เป็นเรื่องปกติธรรมดาตามมาก เช่นเดียวกับการกล่าวหาโดยไม่คิดให้ถี่ถ้วนว่าสถานการณ์นั้นๆ เหมือนแผนของซาตาน นำเสียดายที่ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับหลักคำสอนเหล่านี้สามารถส่งผลเสียได้

ตัวอย่างเช่น ความเข้าใจผิดเหล่านี้ชักนำพ่อแม่บางคนให้คิดว่าพวกเขาไม่สามารถกระตุ้นลูกๆ ให้ไปโบสถ์ได้ พวกเขาสามารถชักนำนักศึกษาศาสนจักรให้สนับสนุนบาปร้ายแรงทางศีลธรรมที่ถูกลงโทษ และความเข้าใจผิดเหล่านี้สามารถชักนำนักศึกษาศาสนจักรบางคนให้คิดว่าการทำและรักษาพันธสัญญาและการให้คำมั่นสัญญาว่าจะเชื่อฟังล้วนขัดกับแผนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทั้งที่การเชื่อฟังพันธสัญญาเช่นนั้นสำคัญต่อแผนแห่งความรอดอันแท้จริงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

สิ่งที่พระคัมภีร์กล่าว

แนวคิดบางประการเกี่ยวกับสิ่งที่ซาตานเสนอในโลกก่อนเกิดดูเหมือนจะมาจากสิ่งที่เล้าลือต่อกันมามากกว่าจากการเปิดเผย

จริงๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้น ด้วยเหตุนี้ การกลับไปเปิดพระคัมภีร์ด้วยตนเองเพื่อค้นหาสิ่งที่พระเจ้าทรงเปิดเผยจริงๆ เกี่ยวกับเรื่องสำคัญนี้จึงช่วยได้มาก ในพระคัมภีร์ เหตุเบื้องต้นที่ซาตานเสนอ เช่นนั้นอยู่ในข้อแรกๆ ของโมเสสบทที่สี่

“และเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, พุดไว้กับโมเสส, โดยกล่าวว่า: ซาตานผู้นั้น, ผู้ที่เจ้าสั่งในนามของพระองค์เดี่ยวที่ถือกำเนิดของเรา, คือคนคนนั้นซึ่งดำรงอยู่มานับแต่กาลเริ่มต้น, และเขามาอยู่ต่อหน้าเรา, โดยกล่าวว่า—ดูเถิด, ข้าพระองค์อยู่ที่นี่, ทรงส่งข้าพระองค์ไปเถิด, ข้าพระองค์จะเป็นบุตรของพระองค์, และข้าพระองค์จะไถ่มนุษยชาติทั้งปวง, จนสักจิตวิญญาณหนึ่งก็สูญหายไป, และแน่นอนข้าพระองค์จะทำ; ดังนั้นทรงให้เกียรติของพระองค์แก่ข้าพระองค์เถิด.

“แต่, ดูเถิด, บุตรที่รักของเรา, ซึ่งเป็นที่รักและที่เลือกแล้วของเรานับแต่กาลเริ่มต้น, กล่าวแก่เรา—พระบิดา, ขอให้บังเกิดขึ้นตามพระประสงค์ของพระองค์เถิด, และให้รัศมีภาพเป็นของพระองค์ตลอดกาล.

“ดังนั้น, เพราะว่าซาตานกบฏต่อเรา, และหมายมั่นจะทำลายสิทธิ์เสรีของมนุษย์, ซึ่งเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, ให้เขาไว้, และจะให้เรามอบอำนาจของเราเองแก่เขาด้วย; โดยอำนาจของพระองค์เดี่ยวที่ถือกำเนิดของเรา, เราจึงทำให้เขาถูกโยนลงไป;

“และเขากลายเป็นซาตาน, แท้จริงแล้ว, แม้มาร, บิดาของความเท็จทั้งปวง, ที่จะหลอกลวงและทำให้มนุษย์มีเดบอด, และชักนำพวกเขาไปเป็นทาสตามความประสงค์ของเขา, แม้มากเท่าที่จะไม่ดับฟังเสียงของเรา” (โมเสส 4:1-4)

บิดาของความเท็จทั้งปวง

จากข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เห็นชัดว่าพระบิดาบนสวรรค์ของเรามิได้ทรงขอให้อ้อสาสมัครคิดและนำเสนอแผนแห่งความรอด

ต่างจากนั้นและขัดกันเองอย่างที่บางคนสันนิษฐาน แต่นั่นคือแผนของพระบิดาบนสวรรค์ และพระองค์ทรงเสนอแผนต่อลูกทางวิญญาณของพระองค์ผู้มาชุมนุมกันในสภาใหญ่แห่งสวรรค์ พระเยซูคริสต์ผู้ทรง “เลือกแล้วนับแต่กาลเริ่มต้น” ให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดในแผนนั้น ทรงเสนออย่างนอบน้อมว่าจะสนับสนุนแผนของพระบิดาบนสวรรค์ โดยตรัสว่า “พระบิดา, ขอให้ [แผน] บังเกิดขึ้นตามพระประสงค์ของพระองค์เถิด” ในเวลานั้นเองที่ซาตานได้ยื่นข้อเสนอนั้นไม่ฟังประสงค์และถือดีเพื่อเปลี่ยนแผนของพระบิดาบนสวรรค์ให้ทุกคนได้รับความรอด (ดู โมเสส 4:1) ก่อนจะสนทนากันว่าเขาจะอดอ้างจะทำสิ่งนี้ให้สำเร็จอย่างไร สำคัญที่เราต้องสังเกตว่าในข้อเหล่านี้เรียกซาตานว่า “บิดาของความเท็จทั้งปวง” (โมเสส 4:4) ในอีกวาระหนึ่ง พระเจ้าทรงเรียกเขาว่า “ผู้กล่าวเท็จมานับจากกาลเริ่มต้น” (คพ. 93:25) เราคงเฝ้าเขาอย่างน่าขนลุกถ้าคิดเอาเองว่าซาตานกำลังบอกความจริงทั้งที่เขาอดอ้างเกินจริงเกี่ยวกับความรอดของคนทั้งโลก

ถ้าเราเข้าใจอุปนิสัยและประวัติของซาตาน เราคงจะมองออกว่าเขาเป็นคนโกงคนแรกที่พยายามขายสินค้าที่รู้ว่าจะไม่มีการจัดหาให้เราได้ เขายืนยันว่าเขาจะให้ความรอดแก่เราทุกคนถ้าเราจะติดตามเขาไม่ใช่ตามแผนที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงวางไว้เพื่อความรอดของเราและซึ่งพระผู้ช่วยให้รอดของเราพระเยซูคริสต์ทรงสนับสนุน

สิ่งที่ซาตานเสนอคือความเท็จ มันจะไม่เกิดผล นั่นไม่ใช่ทางเลือกที่ใช้ได้กับแผนที่สมบูรณ์แล้วของพระบิดาบนสวรรค์ แต่เป็นกับดักวางไว้ดักและหลอกคนให้ติดตามซาตาน สุดท้ายแล้วนั่นคือแผนแห่งความอับปางคล ไม่ใช่แผนแห่งความรอด

ทำลายสิทธิ์เสรี

ที่สำคัญคือพระคัมภีร์ข้อเหล่านี้ไม่ได้กล่าวชัดเจนว่าซาตานเสนอจะดำเนินความเท็จของเขา *อย่างไร* ทั้งหมดที่พระคัมภีร์กล่าวคือ เขาจะ “ทำลายสิทธิ์เสรีของมนุษย์” (โมเสส 4:3) ประธานเจ. รูเบิน คลาร์ก (1871-1961) ที่ปรึกษาที่หนึ่งใน

ซาตานมีชื่อเรียกว่า “บิดาแห่งความเท็จทั้งปวง” (โมเสส 4:4) เขาอ้างว่าเขาจะให้ความรอดแก่เราทุกคนได้ถ้าเราจะติดตามเขา สิ่งที่ซาตานเสนอคือความเท็จ มันจะไม่เกิดผล

ฝ่ายประธานสูงสุดเสนอความเป็นไปได้หลักๆ สองประการสำหรับสิ่งที่ซาตานเสนอจะทำและเตือนเรานั้นจะไม่ได้ผล ท่านอธิบายว่า “ตามที่ข้าพเจ้าอ่านพระคัมภีร์แผนของซาตานต้องมีหนึ่งในสองสิ่งนี้ คือการบีบบังคับ ... มนุษย์ หรือไม่ก็ช่วยให้มนุษย์รอดในบาป ข้าพเจ้าสงสัยว่าเขาจะบีบบังคับเจตนากรรมของมนุษย์ได้หรือแน่นอนว่ามนุษย์จะรอดในบาปไม่ได้” (ใน Conference Report, Oct. 1949, 193; อ้างใน *Doctrines of the Gospel Student Manual* [2010], 15)

ถึงแม้ความเป็นไปได้ทั้งสองจะไม่เกิดผล แต่ปัจจุบันเราเห็นองค์ประกอบของความเป็นไปได้แต่ละอย่างนั้นในความพยายามและกลยุทธ์ปัจจุบันของซาตาน ตัวอย่างเช่น ทุกวันนี้คนที่ใช้การบีบบังคับและกำลังคือทราช

ที่แสวงหาอำนาจปกครองประเทศ และนักปฏิบัติภารกิจทางการเมืองผู้หมายมั่นจำกัดเสรีภาพทางศาสนาและบังคับสังคมให้ยอมรับพฤติกรรมที่เป็นบาป พระเจ้าทรงเจازงประณามการใช้ “การควบคุมหรืออำนาจการปกครองหรือการบังคับจิตวิญญาณของลูกหลานมนุษย์, ในความไม่ชอบธรรมระดับใดก็ตาม” (คพ. 121:37)

อย่างไรก็ดี พระเจ้าทรงอธิบายเช่นกันว่า เราสามารถใช้อำนาจและอิทธิพลส่งเสริมความชอบธรรมได้โดยการชักชวนด้วยความรัก การว่ากล่าวตรงไปตรงมา และผลที่เหมาะสม (ดู คพ. 121:41–43) คำชี้แจงที่สำคัญนี้แสดงให้เห็นว่าการดำเนินการลงโทษอย่างเหมาะสมของศาสนจักรและของพ่อแม่ การบังคับใช้กฎเกณฑ์และมาตรฐานในคณะเผยแผ่และสถานศึกษาของศาสนจักร และการตั้งกฎที่ชอบธรรมในสังคมล้วนเป็นแนวทางปฏิบัติที่พระเจ้าทรงเห็นชอบและไม่ใช้ “แผน [ส่วนหนึ่ง] ของซาตาน” การยกย่องสิทธิ์เสรีมิได้หมายถึงการยอมรับอนาธิปไตย

ความเป็นไปได้ประการที่สองสำหรับวิธีที่ซาตานเสนอจะช่วยทุกคนให้รอดอธิบายไว้ใน Bible Dictionary: “ลูซิเฟอร์และผู้ติดตามเขาต้องการให้ความรอดเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติกับทุกคนที่ผ่านความเป็นมรรตัย โดยไม่คำนึงถึงความพึงใจของแต่ละคน สิทธิ์เสรี หรือการอุทิศตนด้วยความสมัครใจ” (“War in Heaven”) อีกนัยหนึ่ง การตีความอีกอย่างหนึ่งคือซาตานเสนอจะช่วยให้เราทุกคนรอด ไม่ว่าเราจะทำอะไรก็ตาม นี่จะทำลายสิทธิ์เสรีโดย

ทำให้สิทธิ์เสรีได้รับประโยชน์ ถ้าผลจากการเลือกของเราถูกปล่อยออกไปหมดและทุกคนได้รับรางวัลเดียวกัน การเลือกของเราจะไร้ความหมายและสิทธิ์เสรีของเราถูกทำลาย

การตีความเกี่ยวกับวิธีที่ซาตานเสนอจะช่วยให้เราอดตั้งกล่าวข้างต้นมิให้เห็นเช่นกันในความพยายามและกลยุทธ์มากมายของเขาที่เราคุ้นเคยดีในปัจจุบัน ซาตานสัญญากับผู้คนเสมอว่าพวกเขาจะมีชีวิตอยู่ในบาปได้และจะยังได้รับการช่วยเหลือให้รอด หรือพวกเขาพบความสุขได้ในความชั่วร้าย ข่าวสารที่ล่อใจเช่นนี้ของการได้ความรอดมาง่ายๆ และรูปแบบชีวิตที่มีบาปเป็นที่นิยมกันมากในปัจจุบัน เช่นเดียวกับข้อเสนอของซาตานในสงครามแห่งสวรรค์ซึ่งคน “เป็นอันมากติดตามเขาไป” (อับราฮัม 3:28)

เราเห็นได้จากตัวอย่างเหล่านี้ว่าวิธีของซาตานเปลี่ยนไม่มากตั้งแต่ก่อนเกิด ซาตานยังคงกล่าวเท็จกับผู้คนโดยสัญญาว่าถ้าคนเหล่านั้นติดตามตนพวกเขาจะได้รับการช่วยเหลือให้รอด หรือมีความสุข หรือได้ยินอะไรก็ตามที่พวกเขาอยากได้ยิน เขายังคงใช้การบีบบังคับเพื่อพยายามยึดเหยียดทัศนคติและแนวทางปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องให้คนอื่น ๆ ด้วยเหตุนี้ “สงครามจึงดำเนินต่อเนื่องในความเป็นมรรตัย ... เรากำลังรบกับปัญหาเดิมๆ และความรอดเดียวกันนั้นหมิ่นเหม่มาก” (Bible Dictionary, “War in Heaven”)

แผนแห่งการกบฏ

บางทีวิธีอธิบายแผนของซาตานได้ง่ายที่สุดไม่ได้อาศัยทฤษฎีที่คาดเดาว่าซาตานเสนอจะทำอะไรแต่อาศัยว่าแผนของเขาชักนำเขาและผู้ติดตามให้ทำอะไร—นั่นคือ กบฏ พระคัมภีร์กล่าวซ้ำหลายครั้งว่าซาตานกบฏต่อพระผู้เป็นเจ้าอย่างเปิดเผย ตัวอย่างเช่น พระเจ้าทรงประกาศว่า “ซาตานกบฏต่อเรา” (โมเสส 4:3); “เทพองค์หนึ่งของพระผู้เป็นเจ้าผู้เคยมีสิทธิ์อำนาจในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า... กบฏต่อพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิด” (คพ. 76:25) และ “เขากบฏต่อเรา, โดยกล่าวว่า, ประทานเกียรติของพระองค์ให้ข้าพระองค์เถิด, ซึ่งคืออำนาจของเรา” (คพ. 29:36)

จากข้อเหล่านี้ เห็นชัดว่าข้อเสนอของซาตานไม่ใช่การเสนอจะแก้ไขแผนของพระผู้เป็นเจ้าด้วยความบริสุทธิ์ใจ แต่เป็นการกบฏ การปฏิวัติ การพยายามยึดอำนาจเพื่อขับพระผู้เป็นเจ้าออกจากบัลลังก์และยึดครองสวรรค์ คนที่ติดตามซาตานประกาศสงครามในสวรรค์และทำตัวเป็นศัตรูกับพระผู้เป็นเจ้า สิทธิ์เสรีของพวกเขาถูกทำลายเพราะพวกเขาไม่ยอมเลือก “เสรีภาพและชีวิตนิรันดร์, โดยผ่านพระผู้เป็นสื่อกลางที่ยิ่งใหญ่” แต่เลือก “การ

เป็นเชลยและความตาย, ตามการเป็นเชลยและอำนาจของมาร; เพราะเขาแสวงหาเพื่อจะให้มนุษย์ทั้งปวงเศร้าหมองเหมือนตัวเขา” (2 นีไฟ 2:27) ด้วยเหตุนี้ “ไฟรพของสวรรค์หนึ่งในสามส่วนหันหลังให้ [พระผู้เป็นเจ้า] เพราะสิทธิ์เสรีของพวกเขา” (คพ. 29:36)

อีกนัยหนึ่ง เราเห็นชัดที่สุดว่าแผนของซาตานเป็นแผนแห่งการกบฏและการไม่เชื่อฟังพระผู้เป็นเจ้า ในทางตรงกันข้าม พระผู้เป็นเจ้าทรงสรุปแผนของพระองค์ไว้ดังนี้ “และพวกเราจะพิสูจน์พวกเขาโดยวิธีนี้, เพื่อดูว่าพวกเขาจะทำสิ่งทั้งปวงไม่ว่าอะไรตามที่พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาจะทรงบัญชาพวกเขาหรือไม่” (อับราฮัม 3:25) นอกจากนี้ “เราเชื่อว่าโดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์, มนุษยชาติทั้งหมดจะรอดได้, โดยการเชื่อฟังกฎและศาสนพิธีทั้งหลายของพระกิตติคุณ” (หลักแห่งความเชื่อ 1:3) ดังนั้น แผนของพระผู้เป็นเจ้าจึงเป็นแผนแห่งการเชื่อฟังและความชอบธรรม ส่วนแผนของซาตานเป็นแผนแห่งการไม่เชื่อฟังและการกบฏ

รู้จักแผน

การเข้าใจความแตกต่างระหว่างแผนของพระผู้เป็นเจ้ากับเป้าหมายของซาตานอย่างถูกต้องจะช่วยให้เรามองเห็นชัดเจนว่า *จริงๆ แล้ว* ใครกำลังติดตามซาตานและใครไม่ติดตาม นั่นจะช่วยให้เราหลีกเลี่ยงการกล่าวหาคนที่ส่งเสริมความชอบธรรมและสนับสนุนการเชื่อฟังที่กำลังทำตามแผนของซาตานทั้งที่คนเหล่านั้นกำลังทำตามแผนของพระผู้เป็นเจ้า นั่นจะเผยให้เห็นผู้ทำตามแผนของซาตานจริงๆ ในทุกวันนี้เช่นกัน

คนที่คัดค้านและกบฏต่อพระผู้เป็นเจ้าและศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ คนที่มุ่งหมายจะเปลี่ยนแผนของพระผู้เป็นเจ้า คนที่ต้องการลดมาตรฐานแห่งความชอบธรรมและมุ่งหมายจะบังคับคนอื่น ๆ ให้อยอมรับพฤติกรรมผิดศีลธรรม และคนที่มุ่งหมายจะหลอกคนอื่นให้เชื่อว่าความชั่วร้ายเป็นความสุขและเราจะพบความรอดในบาป ทั้งหมดล้วนสนับสนุนองค์ประกอบต่างๆ ของกลวิธีการกบฏของซาตาน

ขอให้เราทำตามแผนอันแท้จริงของพระบิดาบนสวรรค์ แผนแห่งความรอด “โดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์” และโดย “การเชื่อฟังกฎและศาสนพิธีแห่งพระกิตติคุณ” (หลักแห่งความเชื่อ ข้อ 3) ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

อีเมลคำติชมเกี่ยวกับบทความนี้หรือบทความอื่นใน เลียโฮนา มาได้ที่ liahona@ldschurch.org

โดย เอ็ลเดอร์
อูลีส์เสส ชาวเรส
แห่งฝ่ายประธาน
โครัมสาวกเจ็ดสิบ

จงจับราวเหล็ก

ถ้าเราใช้ศรัทธาและเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าอย่างขยันหมั่นเพียร
เราจะเลิกสิ่งถูกต้องได้ง่ายขึ้น

เมื่อสมาชิกที่ดีคนหนึ่งของศาสนจักรที่ข้าพเจ้า
รู้จักเรียนอยู่ในวิทยาลัย เขาได้รับเชิญมางาน
เลี้ยงคืนวันเสาร์ที่บ้านของเพื่อนร่วมชั้นคนหนึ่ง
อาจารย์มหาวิทยาลัยของเพื่อนข้าพเจ้าได้รับเชิญ
เช่นกัน โดยเฉพาะคนที่ เป็นมิตรกับนักศึกษา งาน
เลี้ยงดูเหมือนจะดึงดูดใจและปลอดภัย

แต่เมื่อเพื่อนคนนั้นมาถึง เขารู้ทันทีว่าบรรยากาศ
ไม่เป็นอย่างที่เขาคาดหวัง พวกนักศึกษากำลังดื่ม
สุบุนูหรือ ไซ้ยา และทำสิ่งไม่ดีอยู่ทุกซอกทุกมุมของ
บ้าน เขากังวลและตัดสินใจออกไป แต่งานเลี้ยงจัด
ไกลจากบ้านของเขา เขาติดรถมากับเพื่อนๆ ด้วย
เหตุนี้จึงไม่มีทางกลับบ้านเองได้

ขณะนั้นเขาสวดอ้อนวอนในใจขอร้องความช่วยเหลือ
เหลือจากพระเจ้า หลังจากไตร่ตรองพอสมควรแล้ว
เขารู้สึกว่าเขาควรออกไปอยู่ข้างนอก เขาทำตาม
ความรู้สึกนั้นและอยู่นอกบ้านจนงานเลี้ยงเลิก

ระหว่างทางกลับบ้าน เพื่อนๆ พุดคุยกันเกี่ยวกับ
สิ่งไม่ดีที่เกิดขึ้นระหว่างงานเลี้ยง เพื่อนผมรู้สึก
อึดอัดกับสถานการณ์นั้น ไม่ง่ายที่เขาต้องทน

อย่างไรก็ดี เมื่อเขารับส่วนศีลระลึกวันถัดมาที่
โบสถ์ เขารู้สึกสงบ สันติ และมั่นใจว่าเขาตัดสินใจ
ได้ถูกต้อง เขาทราบดีว่าการจับราวเหล็กให้แน่น
และไม่ปล่อยมือแม้ในหมอกแห่งความมืดมาย

ความว่าอย่างไร เขาเข้าใจสิ่งที่นีโอฟอนฟีๆ ของ
ท่านอย่างชัดเจนเมื่อท่านกล่าวว่า “ผู้ใดที่สดับฟัง
พระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า, และยึดมั่นในพระวจนะ
นั้นแล้ว, พวกเขาจะไม่พินาศเลย; ทั้งสิ่งล่อลวงและ
ถูกศรเพลิงของปฏิปักษ์ก็ไม่อาจครอบงำพวกเขาไป
สู่ความมืดบอด, เพื่อชักจูงพวกเขาไปสู่ความพินาศ
ได้” (1 โนไฟ 15:24)

ลองนึกดูว่าในสภาพกลิ่นไม่เข้าคายนอกเช่น
นั้นจะเกิดอะไรขึ้นถ้าชายหนุ่มไม่เข้มแข็งพอจะจับ
ราวเหล็ก เนื่องด้วยการตัดสินใจครั้งนี้และครั้งอื่นๆ
ในชีวิต เขาจึงแต่งงานกับหญิงสาวในพระวิหาร
สร้างครอบครัวที่ซอบรรรม และประสบความสำเร็จ
ปัจจุบันนี้เขารับใช้อย่างซื่อสัตย์ในศาสนจักรและ
พยายามเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับลูกๆ ของเขา

มนุษย์ปลุกชน

ไม่ง่ายที่ต้องเผชิญการล่อลวงทุกวัน เราทุกคน
เผชิญกับสภาพแวดล้อมที่เป็นปฏิปักษ์กับพระ-
กิตติคุณของพระเยซูคริสต์ เราอยู่ในโลกที่กำลัง
เสื่อมทรามทางศีลธรรม สื่อและเทคโนโลยีเชื้อเชิญ
เราให้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นภัยและทำลายชีวิต
ด้านกับความเชื่อของเราและคุณค่าของพระกิตติ-
คุณของพระเยซูคริสต์ แรงกดดันจากเพื่อนที่มีค่านิยมต่างจากเราหรือเพื่อนที่มีค่านิยมเหมือนเราแต่

อ่อนแอในศรัทธา ผลักดันเราให้มีส่วน
ในพฤติกรรมเสื่อมเสีย นอกจากนี้แล้ว
เรายังต้องรับมือกับความเป็นมนุษย์

ปุถุชนที่มีอยู่ในตัวเราแต่ละคนด้วย
คู่มือพระคัมภีร์นิยามมนุษย์ปุถุชน
ว่า “บุคคลซึ่งเลือกที่จะตกอยู่ภายใต้
อิทธิพลของอารมณ์ ความปรารถนา
ความต้องการ และสัมผัสของเนื้อหนัง
มากกว่าภายใต้การกระตุ้นเตือนของ
พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ บุคคลเช่นนี้
สามารถเข้าใจเรื่องทางร่างกายแต่ไม่
เข้าใจเรื่องทางวิญญาณ... แต่แต่ละบุคคล
ต้องเกิดใหม่โดยผ่านการชดใช้ของ
พระเยซูคริสต์เพื่อจะยุติการเป็นมนุษย์
ปุถุชน”¹

ประธานโรมัส เอส. มอนสันอ้างภาษิต
นี้บ่อยครั้งเพื่อช่วยเราหลีกเลี่ยงแรงดึง
ดูดของการล่องลอยและก้าวไปในทิศทาง
ที่ถูกต้องเสมอ “ท่านไม่อาจถูกต้องโดย
การกระทำผิด และท่านไม่อาจผิดโดย
การกระทำสิ่งที่ถูกต้อง”²

ถ้าเราใช้ศรัทธาและเชื่อฟังพระบัญญัติ
ของพระเจ้าอย่างขยันหมั่นเพียร เราจะ
เลือกสิ่งถูกต้องได้ง่ายขึ้น

แสงสว่างของพระคริสต์

ศาสดาพยากรณ์มอรมอนสอนผู้คนดังนี้

“ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงแสดงวิธีตัดสินใจให้ท่าน; เพราะทุกสิ่งซึ่งเชื่อเชิญ
ให้ทำดี, และชักชวนให้เชื่อในพระคริสต์, ส่งมาโดยเดชานุภาพและ
ของประทานของพระคริสต์; ดังนั้นท่านจะรู้ด้วยความรู้อันสมบูรณ์
ว่านี่เป็นของพระผู้เป็นเจ้า.

“แต่สิ่งใดก็ตามที่ชักชวนให้มนุษย์ทำชั่ว, และไม่เชื่อในพระคริสต์,
และปฏิเสธพระองค์, และไม่รับใช้พระผู้เป็นเจ้า, เมื่อนั้นท่านจะรู้
ด้วยความรู้อันสมบูรณ์ว่านี่เป็นของมาร; เพราะมารทำงานตาม
วิธีนี้, เพราะเขาไม่ชักชวนผู้ใดให้ทำความดี, ไม่, ไม่เลยสักคน; ทั้ง
เทพของเขาก็ไม่ทำ; ทั้งคนที่ยอมตนขึ้นอยู่กับเขาก็ไม่ทำ” (โมโรไน

**เพื่อนข้าพเจ้ารู้สึกว่าเขาควรรอก
จากงานเลี้ยงและอยู่ข้างนอกจน
กว่างานเลิก เขาทราบดีว่าการจับราว
เหล็กให้แน่นและไม่ปล่อยมือแม้ใน
หมอกแห่งความมืดหมายความว่า
อย่างไร**

7:16–17)

พระบิดาบนสวรรค์ของเราประทานแสง
สว่างของพระคริสต์ให้เรา ซึ่งคือ “พลังงาน
พลัง หรืออิทธิพลจากสวรรค์ซึ่งมาจาก
พระผู้เป็นเจ้าผ่านพระคริสต์และให้ชีวิต
และความสว่างแก่สรรพสิ่งทั้งปวง”³ นั้น
ช่วยให้เราเลือกระหว่างถูกและผิดของ
ประทานดังกล่าว พร้อมกับความเป็น
เพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ช่วยให้เรา
ตัดสินใจว่าการเลือกวางเราไว้ในแดนของ
พระเจ้าหรือหลังแนวศัตรู ถ้าพฤติกรรม
ของเราดี เราย่อมได้รับการดูแลจาก
พระผู้เป็นเจ้า ถ้าพฤติกรรมของเราไม่ดี
เราย่อมได้รับอิทธิพลจากศัตรู

เพื่อนนักศึกษาของข้าพเจ้าใช้ของ
ประทานทั้งสองอย่างนี้ แสงสว่างของ
พระคริสต์ช่วยให้เรามองออกว่าจะไร้อุป
ต้อง และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำทาง
การตัดสินใจของเขาวางจะเดินทางไปทางไหน
ของประทานทั้งสองอย่างนี้มีให้คนที่จับ
ราวเหล็ก

ของประทานแห่งการกลับใจ

ขอให้เราสมมติว่าด้วยเหตุผลบางอย่าง
เราถูกลอกหรือการล่องลอยทำให้เรา

สับสนและลงเอยด้วยการทำบาป เราควรทำอะไร ถ้าเราตกอยู่ใน
การล่องลอยและบาป เราต้องคืนดีกับพระผู้เป็นเจ้า ในภาษาพระ-
คัมภีร์คือ เราต้องกลับใจ

เอ็ดเดอร์วีล แอล. แอนเดอร์เซ็น แห่งโครัมมัครสาวกสิบสอง
สอนไว้ว่า

“เมื่อเราทำบาป เราหันหลังให้พระผู้เป็นเจ้า เมื่อเรากลับใจ เรา
หวนกลับไปหาพระผู้เป็นเจ้า

“พระคำรัสเชื่อเชิญให้กลับใจน้อยนักจะเป็นสุรเสียงแห่งการตี
สอน ในทางตรงกันข้ามกลับเป็นคำวิงวอนจากความรักให้หันกลับ
มาและหวนคืนไปหาพระผู้เป็นเจ้า [ดู ฮีเลมัม 7:17] นี่คือ

การเชื่อเชิญจากพระบิดาผู้ทรงรักเราและพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์ให้เราเป็นมากกว่าที่เราเป็นอยู่เวลานี้ ให้ขึ้นไปสู่วิถีชีวิตที่สูงขึ้น ให้เปลี่ยน และให้สัมผัสความสุขของการรักษาพระบัญญัติ ในการเป็นสานุศิษย์ของพระคริสต์ เราชื่นชมยินดีในพรของการกลับใจและปีติของการได้รับการให้อภัย สิ่งเหล่านี้กลายเป็นส่วนหนึ่งของเรา เป็นการกำหนดวิถีที่เราคิดและรู้สึก⁴

การกลับใจเป็นของประทานพิเศษสุดที่มีให้ทุกคน ผู้ปรารถนาจะกลับมาหาพระเจ้าเป็นเจ้าและยอมให้พระองค์ปั้นแต่งชีวิตพวกเขา

เราเกิดมาพร้อมเมล็ดพันธุ์ของความเป็นพระเจ้า ในวิญญาณเราเพราะเราเป็นลูกของพระเจ้าเป็นเจ้า เมล็ดนี้ต้องเติบโต เมล็ดเติบโตเมื่อเราใช้สิทธิ์เสรีในความชอบธรรม เมื่อเราตัดสินใจถูกต้อง และเมื่อเราใช้แสงสว่างของพระคริสต์และพระวิญญาณบริสุทธิ์นำทางเราในช่วงวิถีของชีวิตเรา กระบวนการนี้ใช้เวลา แต่จะหล่อหลอมวิญญาณเราและชีวิตเรา วันแล้ววันเล่า

ขณะที่ทรงยอมรับการอุทิศตนและความมานะบากบั่นของเรา พระเจ้าจะประทานสิ่งที่เราไม่สามารถได้มาด้วยตัวเอง พระองค์จะทรงหล่อหลอมเราเพราะพระองค์ทรงเห็นว่าเราพยายามเอาชนะความบกพร่องของเราและความอ่อนแอตามประสามนุษย์

ในประเด็นนี้ การกลับใจกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของเรา การรับศีลระลึกทุกสัปดาห์—มาอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าด้วยความอ่อนน้อมและอ่อนโยน โดยยอมรับว่าเราต้องพึ่งพระองค์ ขูลขอให้พระองค์ทรงให้อภัยและทำให้เราเปลี่ยนเป็นคนใหม่ และสัญญาจะระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา—สำคัญมาก

บางครั้งในการพยายามเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้นทุกวัน เราจะพบตัวเรากำลังต่อสู้กับอุปสรรค

เดิมๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ประหนึ่งเรากำลังปีนภูเขาที่ปกคลุมไปด้วยต้นไม้ หลายครั้งเรามองไม่เห็นความก้าวหน้าของเราจนกระทั่งเราไถ่ถึงยอดเขาและมองลงมาจากสันเขา อย่าท้อ ถ้าท่านกำลังพยายามทำให้ตนเองกลับใจ แสดงว่าท่านอยู่ระหว่างการกลับใจ

เอลเดอร์รีดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สันแห่งโคเวรัม อัครสาวกสิบสองกล่าววว่า “การเอาชนะนิสัยไม่ดีหรือการเสพติดมักจะหมายถึงความพยายามในวันนี้ตามด้วยความพยายามในวันพรุ่งนี้และวันอื่นๆ บางทีอาจใช้เวลาหลายวัน แม้กระทั่งหลายเดือน หรือหลายปีจนกว่าเราจะเอาชนะได้”⁵

ขณะที่เราปรับปรุง เราเห็นชีวิตชัดขึ้นและรู้สึกวว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังทำงานในตัวเราแรงกล้าขึ้น สำหรับคนที่กลับใจอย่างแท้จริงแต่ดูเหมือนไม่สามารถรู้สึกคลายทุกข์ได้ จงรักษาพระบัญญัติต่อไป ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าการคลายทุกข์จะเกิดขึ้นในเวลาของพระเจ้า การเยียวยาต้องใช้เวลา

ขอให้เรามองให้ถึงนิรันดรโดยเอาชนะความเป็นมนุษย์ปฤชุน ตัดสินโดยแสงสว่างของพระคริสต์ แสงสว่างการนำทางจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ กลับใจเมื่อเราบกพร่อง และยอมให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงเปลี่ยนชีวิตเราเป็นชีวิตที่พระองค์ทรงวางแผนไว้ให้เรา ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณเรื่อง “*Becoming a Work of Art*,” ทีมมหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ วันที่ 5 พ.ย. 2013 ดูบทความเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่ speeches.byu.edu

อ้างอิง

1. คู่มือพระคัมภีร์, “มนุษย์ปฤชุน”; scriptures.lds.org.
2. โรมัส เอส. มอนสัน, “เส้นทางแห่งความหายนะ,” *เลียวไฮนา* ก.ค. 1998, 55.
3. คู่มือพระคัมภีร์, “สว่าง (ความ), แสงสว่าง, แสงสว่างของพระคริสต์”; scriptures.lds.org.
4. นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น, “จงกลับใจ ... เพื่อเราจะรักษาเจ้า,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2009, 49.
5. ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “รับรู้พระหัตถ์ของพระเจ้าเป็นเจ้าในพรที่เราได้รับทุกวัน,” *เลียวไฮนา*, ม.ค. 2012, 29.

คำสัญญา กับทุกคน

“พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดประทานการชดใช้ซึ่งเตรียมทางให้เราสะอาด... ผู้ที่กลับใจและทิ้งบาปจะพบว่าพายุที่เต็มไปด้วยพระกรุณาธิคุณของพระองค์ยังคงเอื้อออกมา... ผลของการปลื้มใจของพระองค์ทำให้เราเป็นอิสระจากผลกระทบของบาปซึ่งลบความรู้สึกผิดและให้ความหวัง”

ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์, ประธานโคเวรัม อัครสาวกสิบสอง, “เหตุผลเพื่อความหวังของเรา,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2014, 6, 7.

พระเจ้าช่วยให้รอด ทรงให้เกียรติ สตรี

โดย โรเบิร์ตและมารี ลันด์

ในวันที่เหล่าสตรีได้รับการปฏิบัติเยี่ยงคนต่อยศ่า กิตติคุณของยอห์นเปิดเผยว่าพระเยซูคริสต์ทรงปฏิบัติต่อพวกเธอด้วยความเห็นอกเห็นใจและการให้เกียรติ และดังที่เฮลเดอร์ เจมส์ อี. ทาลเมจ (1862-1933) แห่งโควิรัมอัครสาวกสิบสองกล่าวว่า “ผู้สับสนุนสตรีและความเป็นสตรีมากที่สุดในโลกคือพระเยซูพระคริสต์”¹

บทความนี้มุ่งเน้นสตรีต่อไปนี้ในกิตติคุณของยอห์น: (1) มารีย์ พระมารดาของพระเยซู (ดู ยอห์น 2:1-11; 19:25-27); (2) หญิงชาวสะมาเรียที่บ่อน้ำ (ดู ยอห์น 4:4-30, 39-42); (3) สตรีที่ล่องประเวณี (ดู ยอห์น 8:1-11); และ (4) มารีย์ มักดาลา (ดู ยอห์น 20:1-18) ถึงแม้ประสบการณ์ชีวิตของสตรีเหล่านี้ต่างกันมาก แต่ยอห์นเน้นหนักไปที่ความซื่อสัตย์ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดต่อสภาวะการณ์หลากหลายของชีวิตพวกเธอ และเขาบันทึกพรที่มาถึงสตรีแต่ละคน เพราะศรัทธาของเธอในพระเยซูคริสต์

โดยการศึกษาปฏิกิริยาของ
พระคริสต์ต่อเหล่าสตรีใน
หนังสือของยอห์นจะทำให้เรา
เข้าใจแนวโน้มความสัมพันธ์
ของเรากับพระองค์ได้ดีขึ้น

ศรัทธาของมารีย์มาก่อนปาฏิหาริย์ต่อสาธารณชนครั้งแรก

ยอห์นแนะนำผู้อ่านให้รู้จักมารีย์ในกิตติคุณตอนต้นของเขา เรื่องราวของเขาเกี่ยวกับปาฏิหาริย์ต่อสาธารณชนครั้งแรกของพระเยซูคริสต์ที่งานสมรสที่หมู่บ้านคานา มีคำสรรเสริญศรัทธาของมารีย์อยู่ในนั้น

ตำแหน่งของมารีย์ที่งานสมรสน่าจะเป็นตำแหน่งที่ต้องรับผิดชอบ² เมื่อแขกต้องการ “เหล้าองุ่น... มารดาของพระเยซูพูดกับพระองค์ว่า เธอไม่มีเหล้าองุ่น” (ยอห์น 2:3) ข้อความนี้บอกเป็นนัยว่าเมื่อมารีย์หันไปขอให้พระเยซูคริสต์ช่วย เธออาจจะกำลังคาดหวังปาฏิหาริย์ด้วยความนอบน้อม³

พระเยซูตรัสตอบว่า “หญิงเอ๋ย ไม่ใช่ธุระของท่าน เวลาของเรายังมาไม่ถึง” (ยอห์น 2:4) ในการถอดความข้อนี้ของโจเซฟ สมิธ ด้วยการดลใจ พระผู้ช่วยให้รอดตรัสถามมารีย์ว่าเธอต้องการให้พระองค์ทำอะไรและทรงสัญญาจะทำ⁴ คำว่า *หญิงเอ๋ย* สำหรับผู้อ่านสมัยใหม่อาจฟังเหมือนกระด้างและไม่เคารพ แต่พระผู้ช่วยให้รอดทรงใช้คำนั้นที่นี่เพื่อถ่ายทอดความหมายตรงกันข้าม⁵ นักวิชาการคนหนึ่งอธิบายว่า “หญิง หรือพูดให้ถูกต้องกว่านี้คือ ‘พระนาง’ ในภาษากรีกคือคำที่แสดงความเคารพ ใช้แม้กระทั่งกับราชินี⁶” ประหนึ่งพระองค์ตรัสกับพระมารดาว่า “พระนางเอ๋ย อะไรที่ท่านขอด้วยศรัทธา ลูกจะมอบให้” เรื่องราวนี้แสดงให้เห็นว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงสนพระทัยแรงกดดันประจำวันที่นางเผชิญ พระเยซูคริสต์ทรงยกย่องพระมารดาโดยทรงเสนอจะช่วยเธอรับภาระและความรับผิดชอบ

เรื่องราวต่อจากนั้นบันทึกศรัทธาต่อเนื่องของมารีย์ขณะที่เธอสั่งคนใช้ให้เชื่อฟังพระเยซูคริสต์ “จงทำตามที่ท่านสั่งเจ้าเถิด” (ยอห์น 2:5) โองาน้ำเต็มแล้ว และพระผู้ช่วยให้รอดทรงเปลี่ยนน้ำเป็นเหล้าองุ่นตามคำขอร้องของมารีย์ให้ทรงช่วยจัดหาให้แขกที่งานสมรส นับเป็นบทเรียนล้ำเลิศที่สุดที่เราเรียนรู้จากมารีย์ นั่นคือ เมื่อชีวิตยากแค้นแสนเข็ญ จงแสวงหาและวางใจพระเยซูคริสต์ผู้ทรงมีเดชานุภาพทั้งหมด แจกเช่นมารีย์ สตรีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายทุกวันนี้น่าสามารถพึ่งพาพระเยซูคริสต์ในศรัทธาได้เมื่อพวกเขาารู้สึกหนักใจกับความรับผิดชอบของตน

เรื่องราวพอสังเขปเรื่องนี้ไม่เพียงสอนเกี่ยวกับพลังศรัทธาของมารีย์เท่านั้นแต่ยืนยันอัตลักษณ์แท้จริงของพระเยซูคริสต์ในฐานะ

*นับเป็นบทเรียนล้ำเลิศที่สุดที่เราเรียนรู้จากมารีย์
นั่นคือ เมื่อชีวิตยากแค้นแสนเข็ญ จงแสวงหาและ
วางใจพระเยซูคริสต์ผู้ทรงมีเดชานุภาพทั้งหมด*

เพราะศรัทธาของเธอ หญิงชาวสะมาเรียจึงได้รับพยานจากพระวิญญาณและปรารถนาจะเป็นพยานว่าพระเยซูคือพระคริสต์ พระเมสสิยาห์ที่สัญญาไว้

พระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้าของปาฏิหาริย์ต่อสาธารณชนครั้งแรกของพระองค์ด้วย สตรีคนต่อมาที่ยอห์นแนะนำให้ผู้อ่านรู้จักคือ สตรีชาวสะมาเรีย

พระเยซูคริสต์ทรงแสดงให้เห็นว่าทรงให้เกียรติสตรีจากสะมาเรีย

เรื่องราวใน ยอห์น 4 เป็นพยานถึงการที่พระเยซูคริสต์ทรงให้เกียรติสตรีทุกคน โดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติหรือภูมิหลังทางศาสนาของพวกเขา เธอชาวยิวบางคนมองว่าชาวสะมาเรีย “ไม่สะอาดมากกว่าคนต่างชาติของชาติอื่น”⁷ และหลีกเลี่ยงไม่ปฏิสัมพันธ์กับพวกเขา พระเยซูคริสต์มีเพียงไม่คำนึงถึงประเพณีสมัยนั้น แต่เอลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดแห่งโครัมอัครสาวกสิบสองประกาศเกียรติที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงมอบให้สตรีผู้นี้ด้วย “ครั้งแรกที่พระเจ้าทรงยอมรับว่าพระองค์ทรงเป็นพระคริสต์ คือเมื่อทรงยอมรับกับหญิงชาวสะมาเรียที่บ่อน้ำของยาโคบ”⁸

หลังจากเดินทางท่ามกลางความร้อนของวัน พระเยซูคริสต์ทรงหยุดพักและดื่มน้ำ พระผู้ช่วยให้รอดทรงเริ่มการสนทนากับหญิงชาวสะมาเรียที่บ่อน้ำโดยทรงขอน้ำดื่ม การสนทนาทำให้เธอได้รับประจักษ์พยานที่ละเอียดถึงความเป็นพระเจ้าของพระองค์ ยอห์นบันทึกว่าตอนแรกเธอกล่าวว่าพระเยซูเป็น “คนยิว” จากนั้นก็ “ท่านเจ้าคะ” แล้วก็ “ผู้เผยพระวจนะ” และสุดท้ายคือ “พระคริสต์” (ดู ยอห์น 4:9-29) การเลือกใช้พระนามด้วยความเคารพเพิ่มขึ้นบ่งบอกว่าเธอพัฒนาศรัทธาในพระเยซูคริสต์ และเปลี่ยนใจเลื่อมใส

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงสอนเธอว่าพระองค์ทรงมี “น้ำดำรงชีวิต” (ยอห์น 4:10) และคนที่ดื่มน้ำนี้จะไม่กระหายอีกเลย นางงนที่หญิงคนนี้ทูลถามต่ออีก ต่อจากนั้นพระเยซูทรงเปิดเผยชีวิตในอดีตของหญิงชาวสะมาเรียและความสัมพันธ์อันเป็นบาปของเธอในปัจจุบัน ถึงแม้เธอจะรู้สึกอาย แต่เธออาจจะรู้สึกเช่นกันว่าพระเยซูคริสต์ตรัสด้วยการให้เกียรติเธอ เพราะเธอทูลตอบอย่างพิถีพิถันว่า “ท่านเจ้าคะ ดิฉันเห็นจริงๆ แล้วว่าท่านเป็นผู้เผยพระวจนะ” (ยอห์น 4:19) บาปของเธอเปิดเผยแล้ว ไม่มีอะไรปิดบังอีก เธอใช้ศรัทธาในพระเยซูคริสต์ตามที่พระองค์ทรงสอนเธอ พระดำรัสตอบตอนหนึ่งของพระองค์สามารถเป็นกุญแจสู่การได้รับความรอด “หญิงเอ๋ย [หรือพระนางเอ๋ย] เชื้อเราเกิด” (ยอห์น 4:21)

เพราะศรัทธาของเธอ หญิงชาวสะมาเรียจึงได้รับพยานจากพระวิญญาณและปรารถนาจะเป็นพยานว่าพระเยซูคือพระคริสต์ พระเมสสิยาห์ที่สัญญาไว้ เธอทิ้งหม้อน้ำไว้ (สัญลักษณ์แทนทรัพย์สินทางโลกของเธอ) แล้วเข้าไปในเมืองประกาศว่า “มานี่

มาดูท่านผู้หนึ่งที่เล่าถึงสิ่งสารพัดที่ฉันเคยทำ ท่านผู้นี้จะเป็นพระ-
คริสต์ได้ไหม?” (ยอห์น 4:29) โดยเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของ
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ศรัทธาและความกระตือรือร้นในการเผยแผ่ศาสนา
ของหญิงชาวสะมาเรียช่วยทำให้ใจผู้อื่นอ่อนลงจนยอมรับพระเยซู
คริสต์

ยอห์นแสดงให้เห็นจากประสบการณ์นี้ว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรง
รู้จักสตรีและทรงรู้รายละเอียดของชีวิตเธอ นอกจากนี้ พระองค์ทรง
ให้เกียรติสตรีทุกคนโดยไม่คำนึงถึงภูมิหลังของพวกเขา สำหรับ
สตรีผู้ไม่รู้สึกรู้ว่าพวกเขามีสัมพันธภาพกับพระคริสต์หรือรู้สึกเหมือน
คนที่สังคมไม่ยอมรับ เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าพระเยซูคริสต์ทรงรู้
การทำทนายของสตรีแต่ละคน ทรงยอมรับและเชิดชูเธอได้ กิตติคุณ
ของยอห์นเน้นประเด็นนี้โดยสอนเกี่ยวกับความเห็นอกเห็นใจของ
พระคริสต์ต่อสตรีที่ล่วงประเวณี

พระเยซูคริสต์ทรงแสดงความเห็นอกเห็นใจ สตรีที่ล่วงประเวณี

ยอห์น 8 เปรียบเทียบการปฏิบัติต่อสตรีอย่างไร้ความปราณีของ
พวกฟาริสีกับการให้เกียรติและความเห็นอกเห็นใจที่พระเยซูคริสต์
ทรงแสดงต่อเธอ อาจเป็นไปได้ว่าในการพยายามทำให้พวกฟาริสี
ตระหนักและเลิกปฏิบัติอย่างหยาบกระด้างต่อสตรี พระเจ้าผู้ช่วยให้
รอด “น้อมพระกายลงเอนิ้วเขียนที่ดิน [ประหนึ่งไม่ได้ยินพวก
เขา]” (ยอห์น 8:6) การ “เขียนบนดินเป็นการกระทำเชิงสัญลักษณ์
ที่รู้จักกันดีในสมัยโบราณ อันแสดงให้เห็นว่าไม่เต็มใจจัดการ
สถานการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น”⁹

แต่กระนั้น พวกธรรมาจารย์กับพวกฟาริสียังคงถามพระเยซู
คริสต์อยู่เรื่อยๆ และทำให้หญิงคนนั้นอับอาย ด้วยทรงเห็นใจ
เธอ พระเยซูจึง “ยืดพระกายขึ้นตรัสตอบเขาว่า ใครในพวกท่าน
ไม่มีบาป ให้เอาหินขว้างนางก่อนเป็นคนแรก แล้วพระองค์น้อม
พระกายลงเอนิ้วเขียนที่ดินอีก” (ยอห์น 8:7-8) ผู้กล่าวหาที่ยืน
เหมือนประณามตนเองอยู่ตรงนั้นเดินออกไปทีละคนด้วยความ
ละอายใจ เหลือเพียงหญิงล่วงประเวณียืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเยซู

หญิงดังกล่าวสมควรได้รับยกย่องเมื่อเธออยู่เคียงข้างพระเยซู
แทนที่จะหนีไป เธอคงจะรู้สึกมีกำลังใจและเข้มแข็งขึ้นเพราะ
พระเยซูทรงให้เกียรติเธอ พระองค์ตรัสถามว่า “หญิงเอ๋ย [หรือ
พระนางเอ๋ย] พวกเขาไปไหนหมด? ไม่มีใครเอาโทษเธอหรือ?
นางทูลว่า ท่านเจ้าข้า ไม่มีใครเลย แล้วพระเยซูตรัสว่า เราก็ก
ไม่มีโทษเหมือนกัน จงไปเถิดและจากนี้ไปอย่าทำบาปอีก” (ยอห์น
8:10-11)¹⁰

*หญิงดังกล่าว ในยอห์น 8 สมควรได้รับยกย่องเพราะ
เธออยู่เคียงข้างพระเยซูแทนที่จะหนีไป เธอคงจะ
รู้สึกมีกำลังใจและเข้มแข็งขึ้นเพราะพระเยซูทรง
ให้เกียรติเธอ*

มารีย์มักดาลาได้รับเลือกให้เป็นบุคคลแรกที่เห็นด้วยตา
ตนเองและได้รับมอบหมายให้เป็นพยานถึงพระผู้ช่วย
ให้รอดที่ฟื้นคืนพระชนม์ พระเจ้ายังคงฟังสตรีในสมัย
ของเราให้ยื่นเป็นพยานเกี่ยวกับพระองค์

กิตติคุณของยอห์นเป็นพยานอีกครั้งว่าพระเยซูคริสต์ทรงปฏิบัติต่อสตรีด้วยความเห็นอกเห็นใจและการให้เกียรติ โดยไม่คำนึงถึงบาปของพวกเธอ เพราะเหตุว่าทุกคนทำบาป เราจึงมีความหวังได้มากจากตัวอย่างของสตรีคนหนึ่งที่ใช้ศรัทธาในพระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงแสดงความเห็นใจหญิงคนนี้อย่างไรได้สภาวะการณียุ่ยากและขมขื่นใจเช่นเดียวกับทรงปลอบโยนมารีย์มัทธาลาเมื่อทรงพบเธอร้องไห้อยู่นอกอุโมงค์

มารีย์มัทธาลาได้รับเลือกให้เป็นพยานของพระคริสต์ที่ฟื้นคืนพระชนม์

ยอห์นเป็นผู้เขียนกิตติคุณคนเดียวที่ระบุชื่อบุคคลแรกผู้เห็นพระเจ้าที่ฟื้นคืนพระชนม์ โดยแสดงให้เห็นว่าสตรีที่กล้าหาญและซื่อสัตย์จะได้รับปรากฏการณ์ยิ่งใหญ่ทางวิญญาณ ยอห์นบันทึกว่า “วันอาทิตย์เวลาเช้ามีด มารี๋ยสาวมัทธาลามาถึงอุโมงค์ฝังศพ และเห็นว่าหินที่ปิดปากอุโมงค์นั้นถูกยกออกไปแล้ว” (ยอห์น 20:1) เมื่อเห็นว่าหินถูกยกออกไป มารี๋ยจึงวิ่งไปขอความช่วยเหลือและเตือนอัครสาวกว่าพระศพของพระเยซูหายไป เธอพบเบโตรกับยอห์น พวกเขาวิ่งไปที่อุโมงค์และพบเพียงผ้าพันพระศพ จากนั้นอัครสาวกทั้งสองก็ไปปล่อยมารีย์ไว้ตามลำพังนอกอุโมงค์

มารีย์กำลังร้องไห้ในสวนข้างอุโมงค์ ครุ่นคิดแต่ว่าเกิดอะไรขึ้นกับพระศพของพระเจ้า ถึงแม้พระผู้ช่วยให้รอดทรงปรากฏและตรัสกับเธอ แต่เธอไม่รู้จักพระองค์ในตอนแรก จากนั้น “พระเยซูตรัสกับนางว่า มารี๋ยเอ๋ย” (ยอห์น 20:16) บางอย่างทำให้เธอรู้ว่านั้นคือพระผู้ช่วยให้รอดของเธอ “เธอจำได้ทันที สายธารแห่งน้ำตากลายเป็นทะเลแห่งปิติ พระองค์นั้นเอง พระองค์ทรงฟื้นแล้ว พระองค์ทรงพระชนม์”¹¹ หลังจากเห็นพระเจ้าผู้ฟื้นคืนพระชนม์ด้วยตาตนเอง พระองค์ทรงขอให้มารีย์เป็นพยานต่ออัครสาวกว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่

ถึงแม้เหล่าสาวกสงสัยในตอนแรก (ดู ลูกา 24:11) แต่พยานของมารีย์ต้องมีผลบางอย่างแน่นอน ต่อมา เหล่าสาวกมารวมกันเพื่อสนทนาถึงเหตุการณ์วันนั้น และอาจจะกำลังไตร่ตรองประจักษ์พยานของมารีย์เมื่อพระเยซู “ทรงยืนอยู่ท่ามกลางพวกเขาตรัสว่า สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลาย” (ยอห์น 20:19)

ประสบการณ์นี้เน้นการให้เกียรติอย่างสูงของพระเยซูคริสต์ต่อสตรี เพราะมารีย์มัทธาลาได้รับเลือกให้เป็นบุคคลแรกที่เห็นด้วยตาตนเองและได้รับมอบหมายให้เป็นพยานถึงพระผู้ช่วยให้รอดที่ฟื้นคืนพระชนม์ พระเจ้ายังคงฟังสตรีในสมัยของเราให้ยืนเป็น

พยานเกี่ยวกับพระองค์ เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดประกาศว่า “สมัยการประทานของเราหาได้ปราศจากวีรสตรีไม่ สตรีนับไม่ถ้วนจากทุกทวีปและทุกชนชั้นอำนวยความสะดวกต่ออุดมการณ์ของพระคริสต์... คำถามของข้าพเจ้าคือ ‘ท่านจะเป็นหนึ่งในสตรีเหล่านั้นหรือไม่ ท่านผู้ดำรงฐานะปุโรหิตจะตอบรับการเรียกแบบเดียวกันนี้หรือไม่’”¹²

เราสามารถทำตามแบบอย่างของพวกเธอ

โดยผ่านศรัทธาในพระเยซูคริสต์ เราสามารถทำตามแบบอย่างของสตรีเหล่านี้ในงานเขียนของยอห์น เราสามารถวางใจว่าพระผู้ช่วยให้รอดเข้าพระทัยแรงกดดันประจำวันของชีวิตเราและทรงสามารถช่วยเราแบกภาระของเรา เราเชื่อได้ว่าพระเยซูคริสต์จะทรงยกเราขึ้นทั้งๆ การล่องละเมิดของเรา นอกจากนี้เราอาจรู้ด้วยว่าพระคริสต์ทรงสามารถช่วยเราได้ในโทมนัสอย่างสุดซึ้ง ความทุกข์ และความปวดร้าวใจของเรา ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

- เจมส์ อี. ทาลเมจ, *Jesus the Christ*, 3rd ed. (1916), 475.
- ดู บรูซ อาร์. แมคคองกี, *Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. (1965–1973), 1:135.
- ดู เจมส์ อี. ทาลเมจ, *Jesus the Christ*, 145.
- ดู Joseph Smith Translation, John 2:4 (ใน John 2:4, footnote a).
- ดู เจมส์ อี. ทาลเมจ, *Jesus the Christ*, 144–145.
- ใน J. R. Dummelow, ed., *A Commentary on the Holy Bible* (1909), 778.
- เจมส์ อี. ทาลเมจ, *Jesus the Christ*, 172.
- เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “สตรีแห่งความชอบธรรม,” *เกลียวโสม*, ธ.ค. 2002, 34.
- ใน Dummelow, ed., *Commentary*, 788–789.
- งานแปลของโจเซฟ สมิธเพิ่มเติมว่า นับจากวินาทีนั้นเป็นต้นมา สตรีผู้ขึ้นสวรรค์เชิญพระผู้เป็นเจ้าและเชื้อในพระองค์ (ดู Joseph Smith Translation, John 8:11).
- บรูซ อาร์. แมคคองกี, *The Mortal Messiah*, 4 vols. (1979–1981), 4:263.
- เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, *เกลียวโสม*, ธ.ค. 2002, หน้า 38–39

เมื่อเกิด ความสงสัยและ คำถาม

คำถามเป็นส่วนสำคัญของการเติบโตนิรันดร์ของเรา
และการค้นหาคำตอบในวิธีของพระเจ้าจะนำเราให้ใกล้ชิด
พระบิดาบนสวรรค์มากขึ้น

โดย ฮาดีม คอตเตอร์

สวนใหญ่เพราะอินเทอร์เน็ต จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่สมาชิกศาสนจักรจะพบเจอแนวคิดที่ทำทลายความเชื่อของพวกเขา สมาชิกบางคนพบคำถามที่หยิบยกขึ้นมาเพื่อทำให้สับสนและสงสัยว่าการมีคำถามเกี่ยวกับความเชื่อของตนเป็นเรื่องที่ยอมรับได้หรือไม่

สำคัญที่ต้องเข้าใจว่าการมีคำถามเป็นเรื่องดี โดยแท้แล้วการถามคำถามด้วยศรัทธาจำเป็นต่อความก้าวหน้าทางวิญญาณของเรา อย่างไรก็ตามที่จริงใจไม่เหมือนกับความสงสัย

คำถามตรงข้ามกับความสงสัย

แล้วอะไรคือความแตกต่างระหว่างคำถามกับความสงสัย เมื่อถามคำถามด้วยความปรารถนาที่จริงใจเพื่อเพิ่มความเข้าใจและศรัทธาของคนนั้น เรากระตุ้นให้ถาม การเปิดเผยสมัยโบราณและปัจจุบันมากมายมีมาเพราะคำถามที่จริงใจ! โอวาทในพระคัมภีร์ให้หาและขอจึงจะพบเป็นหนึ่งในโอวาทที่ย้ำบ่อยที่สุด คำถามที่จริงใจคือคำถามที่ถามด้วย “เจตนาแท้จริง” (โมโรไน 10:4) เพื่อจะเข้าใจมากขึ้นและเชื่อฟังพระประสงค์ของพระเจ้าเต็มที่ยิ่งขึ้น ผู้ถามที่จริงใจยังคงเชื่อฟังขณะค้นหาคำตอบ ในทางตรงกัน

ข้าม ผมเคยเห็นว่าเมื่อคนสงสัยความเชื่อของพวกเขา พวกเขา มักจะพักคำมั่นสัญญาว่าจะรักษาพระบัญญัติและพันธสัญญาไว้ก่อนขณะรอคำตอบ โดยทั่วไปแล้วท่าทีของคนสงสัยคือยับยั้งหรือจำกัดการเชื่อฟัง จนกว่าจะคลายความสงสัย

ไม่มีข้อแนะนำในพระคัมภีร์หรือคำสอนของศาสนาดาพยากรณ์ที่ก่อให้เกิดความสงสัย โดยแท้แล้วพระคัมภีร์เต็มไปด้วยคำสอนที่ตรงกันข้าม ตัวอย่างเช่น เราได้รับบัญชาว่า “อย่าสงสัย, อย่ากลัว” (คพ. 6:36) และใน มอรมอน 9:27 กระตุ้นเราว่า “อย่าสงสัย, แต่จงเชื่อ”

ปัญหาประการหนึ่งที่มากับความสงสัยคือเจตนาจะเชื่อ *หลังจาก* คลายความไม่แน่ใจจนผู้สงสัยพอใจแล้ว *เท่านั้น* นี่คือเจตคติที่เห็นในตัวคอรินธ์ผู้กล่าวว่า “หากท่านจะแสดงเครื่องหมายแก่ข้าพเจ้า... เมื่อนั้นข้าพเจ้าจะเชื่อมั่นในความจริง” (แอลมา 30:43)

พลังของความสงสัยในการทำลายศรัทธา ความหวัง และแม้แต่ครอบครัวตลอดทั้งที่ที่คนนั้นกล่าวอย่างจริงใจว่า “ฉันจะทำการที่พระเจ้าทรงบัญชา ไม่ว่าจะตอบคำถามของฉันเร็วหรือช้าไม่ก็ตาม *เพราะฉันได้ทำพันธสัญญาไว้แล้วว่าจะทำเช่นนั้น*” ความ

แตกต่างระหว่างการกล่าวด้วยศรัทธาว่า “ฉันจะรักษาพระบัญญัติ เพราะ...” กับการกล่าวด้วยความสงสัยว่า “ฉันจะรักษาพระบัญญัติ ถ้า...” มีความสำคัญอย่างยิ่งซึ่งวันจันทร์

แบบฉบับการได้รับคำตอบของพระเจ้า

ในฐานะวิศวกรเครือข่าย ผมต้องทำตามนโยบายอย่างเคร่งครัดหากต้องการให้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผมสามารถสื่อสารกับเครือข่ายอื่นได้ บางครั้งกฎเกณฑ์เหล่านี้ค่อนข้างน่าเบื่อ แต่เมื่อวิศวกรเครือข่ายแต่ละคนทำตามมาตรฐานเดียวกัน เราจะสามารถสร้างสรรค์สิ่งที่มีประสิทธิภาพมากเกินกว่าเราแต่ละคนจะทำได้ด้วยตัวเราเอง

ท่านเองเดียวกัน ถ้าท่านแสวงหาคำตอบของคำถามทางวิญญาณจากพระเจ้าทรงเป็นแหล่งความรู้ทั้งหมด ท่านต้องทำตามกฎเกณฑ์ของพระองค์จึงจะได้รับคำตอบ กระบวนการนี้เรียกร่องอย่างน้อยที่สุดคือความปรารถนาจะเข้าใจความจริงและความเต็มใจจะทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้า (ดู แอลมา 32:27) หากไม่แล้วท่านย่อมเสี่ยงต่อการชักชวนตนเองให้เชื่อคำตอบที่ท่านต้องการเชื่อแทนที่จะได้รับคำตอบที่แท้จริงจากพระเจ้าเป็นเจ้า

การรู้สึกกังวลและอึดอัดเมื่อเผชิญกับแนวคิดที่ไม่คุ้นเคยเป็นเรื่องปกติที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ามันท้าทายความเชื่อที่ท่านยึดมั่นถือมั่น สิ่งสำคัญคืออย่าปล่อยให้ความอึดอัดหันเราออกจากพันธสัญญาของเราระหว่างค้นหาคำตอบ ผมได้เรียนรู้จากประสบการณ์ส่วนตัวว่าเราจะหันหลังให้พระเจ้าแล้วคาดหวังให้พระองค์ทรงตอบคำถามตามเงื่อนไขของเราไม่ได้ เราต้องใช้ศรัทธาเพื่อรักษาพระบัญญัติต่อไปขณะที่กำลังคลายความไม่แน่ใจของเรา เราอาจยับยั้งหรือจำกัดการเชื่อฟังจนกว่าจะคลายข้อกังวลของเรา แต่นั่นไม่ใช่วิธีของพระเจ้าเป็นเจ้า

ในทางปฏิบัติ เราต้องถามตัวเราก่อนว่า “ฉันเต็มใจทำสิ่งที่จะต้องทำให้ได้รับคำตอบจากพระเจ้าไหม หรือฉันเพียงแต่ต้องการทำสิ่งต่างๆ ตามวิธีของตัวเอง” พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนแบบฉบับนี้ด้วยพระองค์เองเมื่อตรัสว่า “ถ้าใครตั้งใจประพฤติตามพระประสงค์ของพระองค์ คนนั้นก็จะมีคำสอนนี้มาจากพระเจ้า หรือว่าเราพูดตามใจชอบเอง” (ยอห์น 7:17)

ดังนั้น ขั้นตอนแรกในการตอบคำถามคือ ยืน “แน่วแน่และไม่หวั่นไหวในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า” (แอลมา 1:25) เอ็ลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสองถามว่า

“ท่านจะยังคง ‘แน่วแน่และไม่หวั่นไหว’ ระหว่างการทดลองศรัทธาได้อย่างไร ท่านต้องจดจ่อในทุกสิ่งซึ่งช่วยสร้างแก่นแท้ของศรัทธาของท่าน นั่นคือท่านต้องใช้ศรัทธาของท่านในพระคริสต์

การแยกตัวเองออกจากอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าในระหว่างการทดลองศรัทธาเป็นเหมือนการออกจากหลุมหลบภัยที่คุ้มกันเราเมื่อทอร์นาโดเข้ามาใกล้

ท่านต้องสวดอ้อนวอน ท่านต้องไตร่ตรองพระคัมภีร์ ท่านต้องกลับใจ ท่านต้องรักษาพระบัญญัติ และท่านต้องรับใช้ผู้อื่น

“เมื่อเผชิญกับการทดลองศรัทธา—ไม่ว่าท่านทำอะไร ท่านจะไม่ห่างจากศาสนจักร! การแยกตัวเองออกจากอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าในระหว่างการทดลองศรัทธาเป็นเหมือนการออกจากหลุมหลบภัยที่คุ้มกันเราเมื่อทอร์นาโดเข้ามาใกล้”²

เอ็ลเดอร์แอนเดอร์เซ็นสอนเช่นกันว่า “ศรัทธา... เป็นการตัดสินใจ”³ พระเจ้าจะไม่ทรงบีบบังคับท่านให้เข้าใจหรือเชื่อฟัง ท่านต้องมีเจตนาจะเลือกศรัทธา! การเลือกนั้นไม่ทำลายความซื่อสัตย์ในความคิดจิตใจของท่าน แต่เป็นหลักฐานแสดงว่าท่านมีความเคารพอันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งวันจันทร์ต่อสิทธิ์เสรีของท่าน

คำถามเพิ่มความเข้าใจ

บางคนคิดผิดๆ ว่าการมีข้อกังวลที่จริงใจเกี่ยวกับประวัติหรือหลักคำสอนของศาสนจักรเป็นหลักฐานยืนยันว่าคนนั้นไม่ดำเนินชีวิตตามมาตรฐานของศาสนจักร การมีคำถามไม่ได้หมายความว่าท่านทำบาปใหญ่หลวงบางอย่าง คำถามเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตและจำเป็นต่อความเจริญก้าวหน้าของเราและความเข้าใจที่เพิ่มขึ้น ข้อกังวลไม่อยู่ที่ว่าเรามีคำถามหรือไม่แต่อยู่ที่ว่าเรารักษาพระบัญญัติหรือไม่ขณะที่ผ่านกระบวนการแห่งการเปิดเผยที่นำไปสู่คำตอบ

จงทราบว่าคุณสามารถขยายความสงสัยของเราได้และ

ข่าวสารจากผู้นำภาคเอเชีย

งานพระวิหาร — งานแห่งความรอด

ซุง เฮ แพทริค วอง
ประธานพระวิหารฮ่องกง ประเทศจีน

ในหลักแห่งความเชื่อ”เราเชื่อว่า โดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์, มนุษยชาติทั้งมวลจะรอดได้, โดยการเชื่อฟังกฎและศาสนพิธีทั้งหลายของพระกิตติคุณ”¹

เมื่อเราอยู่ในซิดนีย์ (จากปี 1987 ถึง 1991) คุณพ่อข้าพเจ้าอยู่ที่ฮ่องกง ท่านถึงแก่กรรมเมื่อเดือนเมษายนปี 1988 และอีกหนึ่งปีต่อมาคุณแม่ก็ถึงแก่กรรม เมื่องานศพของคุณแม่เสร็จเรียบร้อย ข้าพเจ้ากับไฉยี่น้องสาวของข้าพเจ้าและซุงชิวน้องชายสนทนาถึงการประกอบศาสนพิธีฝึกและเอ็นดาวเมนท์พระวิหารให้คุณพ่อคุณแม่ของเราซึ่งรับบัพติศมาตั้งแต่ปี 1970 แต่ยังไม่มีโอกาสไปพระวิหาร ถึงแม้ข้าพเจ้าจะประกอบศาสนพิธีในพระวิหารซิดนีย์ได้ง่ายกว่า แต่น้องชายข้าพเจ้าเลือกที่จะทำเรื่องนี้ในภาษาจีนให้คุณพ่อคุณแม่ของเรา และเขาก็บรรยายอาสาจะทำงานของพวกเขาในพระวิหารไทเป ซึ่งเป็นพระวิหารที่ใกล้ที่สุดในขณะนั้นโดยใช้เวลาบินจากฮ่องกงเพียงหนึ่งชั่วโมง

สองสามเดือนหลังจากกลับมาซิดนีย์

คืนหนึ่งภรรยาปลุกข้าพเจ้าขึ้นมาและพูดว่า “เมื่อครู่ฉันฝันไป ฉันเห็นคุณแม่คุณดูไม่มีความสุขและนั่งอยู่คนเดียว ฉันเลยถามคุณแม่ว่า ‘คุณแม่คะ ทำไมดูไม่มีความสุขเลย’ คุณแม่พูดกับฉันว่า ‘ซุงชิวสัญญาว่าจะดูแลแม่แต่เขาไม่ได้ทำ’ ฉันจึงพูดกับคุณแม่ว่า ‘คุณแม่คะ ถ้าซุงชิวไม่ดูแลคุณแม่ แพทริคกับหนูจะดูแลคุณแม่เอง’ แล้วฉันก็ตื่น” ข้าพเจ้ารู้สึกแปลกใจมากที่ได้ฟังความฝันของภรรยา แต่ตอนนั้นยังไม่เข้าใจ

สองสามสัปดาห์ต่อมา ภรรยาข้าพเจ้าฝันอีก เธอเล่าว่า “ฉันเห็นคุณพ่อคุณแม่ท่านรีบพูดกับฉันว่า ‘ไปบอกซุงเฮว่า พ่อต้องแต่งงานทันที บอกเขานะ บอกเขา’” หลังจากภรรยาเล่าความฝันครั้งนี้ให้ฟัง ข้าพเจ้าเริ่มตระหนักบางอย่าง... ข้าพเจ้ารีบโทรศัพท์หาน้องชายทันทีและถามว่าเขาทำเอ็นดาวเมนท์และฝึกให้คุณพ่อคุณแม่หรือยัง เขาบอกว่าเขายังไปพระวิหารไทเปไม่ได้ เพราะภรรยาป่วยมาระยะหนึ่งแล้ว หลังจากคุยกันทางโทรศัพท์ ข้าพเจ้ากับภรรยาตัดสินใจทำงานพระวิหารให้คุณพ่อคุณแม่ในพระ

วิหารซิดนีย์ ออสเตรเลีย

ภายในสองสัปดาห์ ข้าพเจ้ากับภรรยาประกอบศาสนพิธีพระวิหารทุกอย่างรวมถึงการฝึกให้คุณพ่อคุณแม่ ฟูย่าตายาย และคุณทวดตลอดจนพี่น้องผู้ล่วงลับแล้ว ทุกคนในพระวิหารซิดนีย์ ออสเตรเลีย ทำยที่สุดในปี 1996 ด้วยการทำงานกับสมาชิกศาสนจักรอีกสามคนซึ่งใช้นามสกุลเดียวกันคือ วอง เราสามารถทำงานประวัติครอบครัวของเราเสร็จสมบูรณ์ขึ้นไปถึง 2200 ปีก่อนคริสตกาลไปจนถึงบรรพชนคนแรกที่ส่องแดดทรงแต่งตั้งเป็นขุนศึกและให้ครอบครัวองอาณาจักรวอง จากนั้นเราส่งรายชื่อบรรพชนทั้งหมดของเราไปที่พระวิหารฮ่องกง ประเทศจีน

ประสบการณ์ทั้งหมดนี้ทำให้ข้าพเจ้าตระหนักถึงความเร่งด่วนและความสำคัญของการนำแผนแห่งความรอดไปสู่บรรพชนของเรา ข้าพเจ้าตระหนักว่าบรรพชนของเราต้องพึ่งพาเรามากเพียงใดที่จะช่วยพวกเขา และเราต้องการพวกเขามากเพียงใดเช่นกัน เพื่อที่จะหันใจของเราไปสู่พระวิหาร

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่ง

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายยืนยันว่าหลุมศพไม่ได้ผูกมัดแผนแห่งความรอด แต่พระกิตติคุณไม่มีวันตายและเป็นนิรันดร์ เอื้ออำนวยกลับไปถึงยุคสมัยที่ผ่านพ้นไปแล้วและเอื้ออำนวยออกไปยังนิรันดร์แห่งอนาคตกาล² แผนแห่งความรอดไม่ได้มีไว้สำหรับผู้มีชีวิตอยู่ในขณะนี้เท่านั้นแต่ยังมีไว้เพื่อคนตายที่ไม่มีโอกาสรับแผนดังกล่าวในชีวิตนี้ด้วยการฟื้นฟูการสร้างพระวิหารเกิดขึ้นเพื่อให้โอกาสแก่ผู้วายชนม์เหล่านี้

ไม่มีวันแก่หรืออ่อนแอเกินกว่าจะรับใช้

ข้าพเจ้ากับภรรยาได้รับใช้ในพระวิหารบริสเบน ออสเตรเลียในฐานะเจ้าหน้าที่ศาสนาพิธีพระวิหารเป็นเวลาสามปีก่อนที่เราจะได้รับเรียกให้รับใช้ในพระวิหารฮอว์ก ประเทศจีน ในพระวิหารนั้น ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงความรักความเอาใจใส่ที่สมาชิกมีต่อบรรพชนของพวกเขา

จอห์น เจฟฟรีย์ สมาชิกสูงวัยคนหนึ่ง มักจะใช้เวลาตลอดเช้าวันพุธในพระวิหารบริสเบนโดยเข้าไปภาคเ็นดาวเม้นท์และการฝึก เช้าวันหนึ่ง ข้าพเจ้าลงไปยังที่จอดรถเพื่อรับเขาขึ้นไปพร้อมเก้าอี้เข็นตามปกติ ทันทีที่เขาเข้าไปในห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า เขามักจะเดินเองโดยไม่ใช้เก้าอี้เข็น ดังนั้นข้าพเจ้าจึงจับแขนเพื่อประคองเขาแล้วเดินไปด้วยกันช้าๆ ทันใดนั้น เขาหันมามองข้าพเจ้า แล้วเริ่มร้องสร้อยเพลงของเพลงสวด “ฉันลูกพระเจ้าเป็นเจ้าของ” — ‘พาฉัน นำฉัน เดินเคียงข้างฉัน ช่วยฉัน ให้พบทาง’³ อารมณ์ขันของเขาทำให้ข้าพเจ้าหัวเราะ ข้าพเจ้าแน่ใจว่าการรับใช้

แผนแห่งความรอดไม่ได้มีไว้สำหรับผู้มีชีวิตอยู่ในขณะนี้เท่านั้นแต่ยังมีไว้เพื่อคนตายที่ไม่มีโอกาสรับแผนดังกล่าวในชีวิตนี้ด้วย การฟื้นฟูการสร้างพระวิหารเกิดขึ้นเพื่อให้โอกาสแก่ผู้วายชนม์เหล่านี้

ในพระวิหารซึ่งจิตวิญญาณมากมายในอีกด้านหนึ่งของม่านคงจะขอบคุณเขาทำให้เขามีเจตคติที่ดีเช่นนั้นแม้จะมีข้อจำกัดทางร่างกายของตนเอง

จากแบบอย่างของบราเดอร์เจฟฟรีย์และผู้เข้าพระวิหารคนอื่นๆ อีกหลายคน ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเราจะไม่มีวันแก่หรืออ่อนแอเกินกว่าจะช่วยบรรพชนของเราให้รอดโดยรับพระวิหารในนามของพวกเขา

พระวิหาร พระนิเวศน์ของพระเจ้า

พระวิหารคือพระนิเวศน์ของพระเจ้าอย่างแท้จริง เป็นสถานศักดิ์สิทธิ์ซึ่งจะประกอบพิธีการศักดิ์สิทธิ์และศาสนพิธีแห่งพระกิตติคุณในนั้นโดยและเพื่อผู้มีชีวิตและในนามของผู้วายชนม์เช่นกัน เป็นสถานที่ซึ่งพระเจ้าอาจเสด็จมา พระวิหารเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดยิ่งกว่าสถานที่ใดบนแผ่นดินโลก บ้านเท่านั้นที่อาจเทียบความศักดิ์สิทธิ์กับพระวิหารได้ด้วยลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระวิหาร เราจึงสามารถรู้สึกถึงพระวิญญาณที่มีอยู่อย่างท่วมท้นในนั้น

ขณะที่เราผ่านเข้าไปในห้องต่างๆ ของพระวิหารเพื่อประกอบศาสนพิธีต่างๆ เราอาจเข้าใจจุดประสงค์ของพระวิหารดังนี้

- อ่างบัพติศมาของพระวิหารตั้งอยู่บนหลังโคผู้สิบสองตัว (ดู 2 พงศาวดาร 4-4:2) เป็นสัญลักษณ์แทนสิบสองเผ่าของอิสราเอล ด้วยการทำตามแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้รอดในการรับใช้อย่างไม่เห็นแก่ตนเอง เรา

สามารถประกอบพิธีบัพติศมาแทนบรรพชนผู้ล่วงลับไปโดยไม่ได้รับศาสนพิธีนี้

- ในห้องศาสนพิธีเราจะเห็นภาพรวมของแผนแห่งความรอดที่พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่บุตรธิดาของพระองค์ วิสุทธิชนยุคสุดท้ายเรียนรู้ชีวิตก่อนมรตัยและชีวิตมรตัยของพวกเขา การสร้างโลกและการตกของมนุษย์ บทบาทอันเป็นศูนย์รวมของพระเยซูคริสต์ในฐานะพระผู้ไถ่บุตรธิดาทั้งปวงของพระผู้เป็นเจ้า และพรที่พวกเขาสามารถได้รับในชีวิตหน้า
- ห้องซีเลสเชียลเป็นสัญลักษณ์ของสถานะอันสูงส่งและสันติสุขที่ทุกคนอาจบรรลุได้โดยผ่านการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ห้องนี้หมายถึงความอิมเมม

ใจ ความสงบในจิตใจและสันติสุขที่มีต่อครอบครัวนิรันดร์ในที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์

- ในห้องนี้ เจ้าบ่าวกับเจ้าสาวแต่งงานกัน ไม่เพียงเพื่อชีวิตนี้เท่านั้นแต่เพื่อนิรันดร์ด้วย⁵

ในช่วงเวลาสามปีที่ข้าพเจ้ารับใช้ในพระวิหารบรีสเบน ออสเตเรีย ข้าพเจ้าเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับการชดใช้ของพระเยซูคริสต์และจุดประสงค์ของชีวิตเรายิ่งกว่าช่วงเวลาใดในชีวิตข้าพเจ้า การรับใช้ในฐานะประธานพระวิหารฮ่องกงประเทศจีนเป็นเวลาหนึ่งปี ข้าพเจ้ายืนยันว่าพระนิเวศน์ของพระเจ้าได้รับการดูแลและนำทางโดยพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า ■

อ้างอิง

1. หลีกแห่งความเชื่อ 1:3
2. คู เจมส์ อี. เฟาสท์, *พระนิเวศน์ของพระเจ้า: การศึกษาสถานศักดิ์สิทธิ์โบราณและปัจจุบัน*, (2013), หน้า 61
3. “ฉันลูกพระผู้เป็นเจ้า” *เพลงสวด บทเพลงที่ 149*; เน้นตัวเอง
4. คู กลุ่มอัครทูต “พระวิหาร”
5. *พระวิหารของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย* (จุลสาร 2010) หน้า 62-61 “สิ่งที่เกี่ยวข้องกับพระนิเวศน์นี้” *Ensign* หรือ *เลียโฮนา*, ตุลาคม 2010 หน้า 66-61

ทำไมชาว Mormon จึงทำประวัติครอบครัว

เขา ชีวิตที่ไม่มีเอกสารยืนยันคือชีวิตที่ส่วนใหญ่จะหายไปจากความทรงจำภายในหนึ่งหรือสองรุ่น แต่ความรู้เรื่องบรรพชนหล่อหลอมและปลูกฝังค่านิยมที่ทำให้ทิศทางและความหมายแก่ชีวิตเรา

ดูวิดีโอ “ทำไมชาว Mormon จึงทำประวัติครอบครัว” ที่ http://youtu.be/OfwumnvA_3c

การค้นคว้าประวัติครอบครัวหรือลำดับการสืบเชื้อสายเป็นงานที่จำเป็นต้องทำก่อนทำงานพระวิหารให้บรรพชนผู้ล่วงลับ จากนั้นบรรพชนของเราจะได้รับการสอนพระกิตติคุณในโลกวินิจฉัยและมีโอกาสเลือกว่าจะยอมรับหรือปฏิเสธงานพระวิหารที่เราทำให้

งานพระวิหารและประวัติครอบครัวจะเอาชนะความห่างเหินทั้งหมดของครอบครัวมนุษย์โดยสร้างสะพานเชื่อมระหว่างคนรุ่นต่างๆ อีกทั้งผูกพันญาติตายที่เรารักซึ่งสิ้นชีวิตไปแล้วกับหลานๆ ที่ไม่เคยรู้จักกัน โดยผ่านการรวบรวมประวัติชีวิตตลอดจนเรื่องราวที่น่าจดจำของพวกเขา

เสียงวิสุทธิชนชาวไทย

ครั้งแรกในพระวิหาร

เมื่อประมาณปลายเดือนตุลาคมที่ผ่านมา ดิฉันมีโอกาสไปทำงานที่ฮ่องกงและใช้เวลาช่วงเย็นวันพฤหัสบดีเข้าไปทำพิธีบัพติศมาแทนคนตายในพระวิหาร นั่นเป็นครั้งแรกที่ดิฉันได้เข้าไปข้างในพระนิเวศน์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

ดิฉันเตรียมชื่อของคุณทวดไปทำศาสนพิธีด้วย เนื่องจากดิฉันเป็นรุ่นที่สี่จึงไม่เคยเห็นหน้าพวกท่านเลย คืนก่อนวันเข้าพระวิหาร ดิฉันสวดอ้อนวอนทูลพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเพื่อบอกคุณทวดว่าจะเข้าไปทำศาสนพิธีให้ ในขณะที่กำลังหลับตาอยู่นั้น ดิฉันได้ยินเสียงคนหลายคนพูดอยู่รอบๆ มีเสียงบอกว่าช่วยด้วย และได้ยินเสียงหัวเราะ ดิฉันคิดว่าตัวเองอาจจะฝันไป แต่นี่ก็เป็นประสบการณ์ที่ไม่คาดฝันอย่างหนึ่งที่ดิฉันได้รับการสวดอ้อนวอนเพื่อเตรียมเข้าพระวิหาร

เวลานั้นเป็นช่วงเย็นหลังเลิกงานซึ่งไม่ค่อยมีสมาชิกมาทำพิธีบัพติศมามากนัก แต่ดิฉันโชคดีที่ได้พบกับครอบครัวหนึ่งที่มาจากออสเตรเลียซึ่งมีคุณพ่อคุณแม่และลูกชาย จึงสามารถช่วยดิฉันประกอบศาสนพิธีบัพติศมาแทนคุณปู่และคุณตาทวดของดิฉันได้ การไปเยือนพระนิเวศน์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าครั้งนี้ทำให้ดิฉันรู้สึกมากขึ้นว่าพระองค์ทรงเตรียมทางและมีแผนบางอย่างให้ดิฉันเสมอ ดิฉันเชื่อว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามีอยู่จริง

จิราวดี แส่นสุรวงศ์, กรุงเทพฯ

ศรัทธาของเด็กสามขวบ

วันหนึ่งผมจะต้องไปรับหลานสาวอายุสามขวบจากอัยยิกา อากาศในวันนั้นเปลี่ยนแปลงตลอดการเดินทาง จากร้อนจัดกลายเป็นฝนตก ทำให้หลานสาวของผมตัวร้อนมากเพราะใช้ชั้นสูง ตอนแรกผมจะพาเธอไปโรงพยาบาล แต่เธอบอกให้ผมเอามือมาแตะที่ศีรษะของเธอและบอกให้เธอหาย ผมรู้ทันทีว่าเธอต้องการให้ผมให้พรฐานะบุญโรหิต ขณะที่ผมกำลังจะวางมือให้พร เธอทักท้วงว่าต้องเอาน้ำมันมาแตะบนศีรษะก่อน เธอจดจำขั้นตอนต่างๆ ได้เพราะเคยเห็นผมให้พรเช่นนี้แก่คนในครอบครัวหลายครั้ง รวมทั้งตัวเธอเองด้วย

หลังจากได้รับพรฐานะบุญโรหิตประมาณครึ่งวัน หลานสาวผมก็หายตัวร้อนและอาการดีขึ้นจนสามารถเดินทางมาโบสถ์ในวันอาทิตย์ได้ ผมรู้ว่านี่คืออำนาจฐานะบุญโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่ให้ไว้เพื่อเป็นพรแก่บุตรธิดาของพระองค์ โดยเฉพาะเด็กสามขวบผู้มีศรัทธาเช่นหลานสาวของผม

รัตน์ ศรีพรม, นนทบุรี

จากสนามเผยแผ่

ตัวแทนของพระเยซูคริสต์ สามารถรักษาคนป่วยได้ไหม

ช่วงที่ผมกำลังรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา ได้เพิ่มเวลาที่จังหวัดสมุทรปราการ ประธานคณะเผยแผ่ขอให้เราออกไป เชื้อเชิญผู้คนตามท้องถนนและตามบ้าน โดยจัดเวลาอย่างน้อยวันละสองชั่วโมง ที่จะออกไปหาผู้สนใจ

เย็นวันหนึ่งขณะออกไปหาคนที่ จะเรียนพระกิตติคุณ เราเดินไปเรื่อยๆ ตาม ถนนและพูดคุยกับทุกคน เราสังเกตเห็น บ้านหลังหนึ่งบนถนนเล็กๆ ที่ค่อนข้าง มีดและน่ากลัว ผมสวดอ้อนวอนในใจ หลังจากนั้นผมกับคู่มองหน้ากัน แล้ว รู้ทันทีว่าพระวิญญาณทรงบอกให้เรา สองคนเข้าไปที่นั่น บ้านหลังนั้นเงียบ และดูเหมือนไม่มีคนอยู่ เราจึงตัดสินใจ

ร้องถามว่ามีใครอยู่หรือไม่ และบอกว่า เรามาแบ่งปันข่าวสารเกี่ยวกับพระเยซู คริสต์ จากนั้นมีชายคนหนึ่งโผล่หน้า ออกมาทางหน้าต่างและบอกเราว่าเขา เชื่อในพระเยซูคริสต์เหมือนกัน

เขาเชิญเราเข้าไปในบ้าน ดูเหมือน ว่าเขาอยากให้เราดูอะไรบางอย่าง เมื่อ เดินเข้าไป เราเห็นหญิงชราคนหนึ่งนอน อยู่บนเตียง มีสายระโยงระยางและขวด ยาเต็มไปหมด เรารู้ทันทีว่าเธอกำลัง ป่วยหนักด้วยโรคอะไรบางอย่าง เธอเริ่ม พูดคุยได้ตอบกับเรา เธอมีท่าทางยินดี มากที่ได้เจอเรา และบอกว่าเธอเชื่อใน พระเยซูคริสต์เช่นกัน เราบอกเธอว่าเรา เป็นตัวแทนของพระเยซูคริสต์ สีหน้า

ของเธอดูมีความหวังและถามกลับมา ว่าตัวแทนของพระเยซูคริสต์สามารถ รักษาคนป่วยได้หรือไม่ เราอธิบายให้ เธอฟังเกี่ยวกับอำนาจฐานะปุโรหิตและ ให้พรฐานะปุโรหิตแก่เธอ ผมสังเกตเห็น น้ำตาของเธอที่ไหลออกมา ในห้องนั้น ผมคิดถึงแต่เพียงภาพของพระเยซูคริสต์ ที่ทรงรักษาคนป่วยขณะพระองค์ทรงมี พระชนม์ชีพอยู่บนโลกนี้

เมื่อออกมาจากบ้านหลังนั้น ความ รู้สึกของเราแตกต่างจากเมื่อเราเดินเข้าไป โดยสิ้นเชิง ความกลัวของเราหายไป เรา รู้สึกว่าแสงสว่างของพระคริสต์ได้ กลบความมืดมิดของสถานที่นั้น ผมไม่ ทราบว่าหญิงคนนั้นรับบัพติศมาหรือไม่ เพราะผมย้ายออกจากเขตนั้นในสัปดาห์ ต่อมา แต่ประสบการณ์นั้นทำให้ผม ตระหนักว่าผู้สอนศาสนาคือตัวแทนของ พระคริสต์จริงๆ และการเรียกที่ศักดิ์สิทธิ์ นี้คือการที่เราได้ทำดังที่พระองค์ทรงทำ

เอ็ดเดอร์ภักฤษ กฤษณะโลม,
คณะเผยแผ่ประเทศไทย กรุงเทพมหานคร

เราบอกเธอว่าเราเป็นตัวแทนของ พระเยซูคริสต์ สีหน้าของเธอดูมี ความหวังและถามกลับมาว่า ตัวแทน ของพระเยซูคริสต์สามารถรักษาคนป่วย ได้หรือไม่

“ประเทศไทย 5000” เป้าหมายต่อไปในปี 2015

อบเนื่องจากเป้าหมายที่ต้องการให้มีผู้เข้าร่วมการประชุม ศีลระลึกในแต่ละหน่วยเพิ่มมากขึ้นจนถึง 5000 คน สมาชิกแต่ละหน่วยเพิ่มความพยายามมากขึ้นในการเชื้อเชิญที่ละคนตามคำแนะนำของเอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์ ในวีดิทัศน์ที่เผยแพร่โดยคณะเผยแผ่ประเทศไทย กรุงเทพฯ

เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในครั้งนี้อย่างเห็นได้ชัด ในการประชุมใหญ่สุดนครุงเทพเหนือที่ผ่านมา ประธานสวดขอให้สมาชิกโพสต์ข้อความลง Facebook เพื่อชักชวนคนมาเข้าร่วมการประชุมสวดในวันอาทิตย์

สาขาศรีสะเกษเป็นสาขาที่มีผู้เข้าร่วมการประชุม 205 คน เมื่อวันอาทิตย์ที่ 21 ธันวาคม พวกเขาทำงานโดยใช้สภาสาขาวางแผนช่วยผู้คนที่กลับมาหาพระเยซูคริสต์ สมาชิกสภา

สาขารวบรวมรายชื่อของผู้ที่ไม่ได้มาโบสถ์ทุกคน ไม่เว้นแม้แต่เด็กปฐมวัย และมอบหมายให้แต่ละองค์การออกไปเยี่ยมผู้คนที่เหล่านั้นอย่างจริงจังและต่อเนื่อง พวกเขาประชุมกันทุกวันอาทิตย์เพื่อติดตามงานแห่งความรอดและสวดอ้อนวอนเพื่อผู้คนที่เหล่านั้น ความร่วมมือร่วมใจกันของสมาชิกทำให้เกิดปาฏิหาริย์ เมื่อทุกคนที่พวกเขาเชื้อเชิญมาร่วมการประชุมในสัปดาห์นั้น

คำเชื้อเชิญ “ประเทศไทย 5000” นี้จะยังคงดำเนินต่อไปตลอดปี 2015 ด้วยความหวังว่าความเป็นหนึ่งเดียวกันในความพยายามครั้งนี้ของสมาชิกทั่วประเทศจะนำผู้คนที่กลับมาสัมผัสการพระผู้เป็นเจ้ามากขึ้น และช่วยให้พวกเขาเหล่านั้นระลึกถึงและรักษาพันธสัญญาที่ทำไว้กับพระองค์

แต่ละหน่วยจะถ่ายภาพธำมรงค์กลับคืนวันที่ 3 ของเดือน
มีนาคม มิถุนายน กันยายน และธันวาคม 2015

สาขาอุบล

วอร์ดรังสิต

สาขาลพบุรี

สาขาพิษณุโลก

สาขาสกลนคร

สาขาสุรินทร์

สาขานอนแก่น

สาขารนบุรี

เชิญมานมัสการร่วมกัน

ค้นหาสถานที่นมัสการ ข้อมูลติดต่อ เส้นทาง เวลาการประชุมในหน่วยต่างๆ
ของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายทั่วโลกได้ที่ www.lds.org/maps

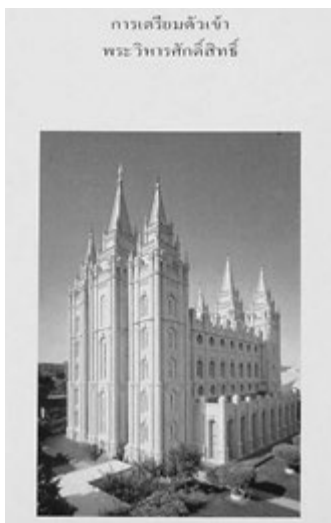
แนะนำแหล่งช่วย

เพื่อหัวใจ: แนวทางสำหรับผู้นำสำนักงานพระวิหารและประวัติครอบครัว (08886)
คู่มือเล่มนี้อธิบายวิธีที่ผู้นำสามารถดำเนินงานพระวิหารและประวัติครอบครัวภายในวอร์ดและสเตค และวิธีนำงานประวัติครอบครัวมาใช้ในสภาวะวอร์ดเพื่อช่วยจิตวิญญาณให้รอด

คู่มือครู: การประสาทรจากเมืองบน – การสัมมนาเพื่อเตรียมตัวไปพระวิหาร (36854)
คู่มือเล่มนี้มี 7 บทเรียนที่ใช้ในการสัมมนาเพื่อช่วยสมาชิกเตรียมตัวเข้าพระวิหาร บทเรียนประกอบด้วยหัวข้อต่างๆ เช่น แผนแห่งความรอด ความมีค่าควร และความสำคัญของพันธสัญญาและงานพระวิหาร

การเตรียมตัวเข้าพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ (36793)
ช่วยผู้นำฐานะปุโรหิตให้คำแนะนำเบื้องต้นแก่สมาชิกที่กำลังเตรียมตัวเข้าพระวิหาร

ครอบครัวของฉัน: เรื่องราวที่นำเรามาอยู่ด้วยกัน (10974)
เริ่มงานประวัติครอบครัวของท่านได้ง่ายๆ โดยใช้สมุดบันทึกเล่มนี้รวบรวมเรื่องราวและรูปภาพจากบรรพชนในอดีตและครอบครัวของท่านในปัจจุบัน

ส่งบทความหรือข่าวกิจกรรมในสาขา/วอร์ด หรือ ท้องถิ่น/สเตค เรื่องราวการเปลี่ยนใจเลื่อมใส และประสบการณ์ทางวิญญาณของท่านเพื่อลงในเว็บไซต์ Facebook หรือเสียบนได้ที่

บรรณาธิการเนื้อหา: สุพัตริศา แก่นจักร **อีเมล:** kaenjaksu@ldschurch.org

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของเนื้อความที่ส่งมา

ระบุ: (1) ชื่อ-นามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) สเตคหรือท้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่านให้พิมพ์ข้อความและรูปถ่ายที่ส่งมา (ถ้ามี) หากอายุต่ำกว่า 18 ปี ต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครอง

อ่านบทความเพิ่มเติมที่ Lds.or.th **หรือติดตามข่าวสารที่** facebook.com/mormonthai

ชักนำเราให้แก้ต่างให้กับบาปของเรา พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงกระตุ้นเตือนเราด้วยความรู้สึกไม่สบายใจเมื่อเราทำบาป และเราสามารถกลับใจหรือปฏิเสธการกระตุ้นเตือนเหล่านี้ เมื่อเกิดความสงสัย นั่นอาจช่วยให้เรากำหนดตัวเองอย่างซื่อสัตย์ว่ามีบางอย่างที่ฉันทำหรือปรารถนาตรงข้ามกับพระกิตติคุณหรือไม่ หากคำตอบของท่านคือใช่ จงขอความช่วยเหลือจากอธิการ นั่นจะทำให้ทุกอย่างต่างจากเดิม! การปล่อยให้ความสงสัยแก้ต่างให้กับบาปของท่านไม่มีวันทดแทนการกลับใจได้เลย

บางคนสะดุดเพราะคำกล่าวของผู้นำศาสนจักรที่กลับกลายเป็นไม่ถูกต้อง ไม่เกี่ยวกับหลักคำสอนแต่เป็นความเห็นส่วนตัวของผู้นำเหล่านั้น ตัวอย่างเช่น ประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ (1876-1972) เขียนในหนังสือ *Answers to Gospel Questions* ฉบับพิมพ์ครั้งแรกของท่านว่า “เป็นไปได้ยากที่มนุษย์จะได้รับอนุญาตให้สร้างอุปกรณ์หรือยานอวกาศเพื่อเดินทางผ่านอวกาศไปเยือนดวงจันทร์หรือดาวเคราะห์ใกล้เคียงดวงใดดวงหนึ่ง”⁴

ต่อมา หลังจากอพอลโลลงจอดบนดวงจันทร์และมรดกกรรมของประธานเดวิด โอ. แมคเคย์ โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธกลายเป็นประธานศาสนจักร ที่การประชุมแถลงข่าว นักข่าวถามท่านเกี่ยวกับคำพูดนั้น ประธานสมิธตอบว่า “ผมพูดผิดไปจริงๆ ด้วย”⁵

ตามที่เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลล์แลนด์แห่งโครัมวัลครสวาก สิบสองตั้งข้อสังเกต “เรา [สามารถ] ใช้ต้นทุนอันล้ำค่าทางอารมณ์และทางวิญญาณให้หมดไปกับการยึดติด... เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นเรื่องพิสดารว่ามนุษย์มักจะพยายามทำตามความคาดหวังที่คนอื่นมีต่อผู้เป็นอมตะ”⁶

ค้นหาอย่างมีความหวัง

มีคนเขียนหนังสือหลายเล่มและใช้เวลานับไม่ถ้วนสำรวจเรื่องราวการฟื้นฟู ซึ่งบ่อยครั้งทำให้เกิดความเข้าใจเพิ่มขึ้น แต่สามารถ

กระตุ้นให้เกิดคำถามชวนคิดอัดได้เช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราไม่เข้าใจเจตนาของคนสมัยนั้น อีกทั้งทำให้เรากล้าลงไปในการค้นหาข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ที่อาจทำให้เราเข้าใจผิดหรือหลงทางได้ง่ายด้วย แต่การได้ข้อมูลจริงและตรงประเด็นจากพระองค์ผู้เข้าพระทัยสิ่งทั้งปวงมักเป็นไปได้เสมอ

นี่อาจเป็นกุญแจดอกสำคัญที่สุดก็ได้ นั่นคือ *เมื่อเรามั่นคงในการรักษาพันธสัญญาและดำเนินชีวิตซื่อตรงต่อแสงสว่างที่เรามี พระเจ้าจะอวยพรชีวิตเราและประทานการคลายแก่เรา* ผมเคยรู้สึกถึงพระเมตตาอันละเอียดอ่อนเหล่านี้ นั่นเป็นประสบการณ์ตรงและเป็นส่วนตัวมากระหว่างเรากับพระบิดาบนสวรรค์ นั่นคือความสว่างและความรู้ การอ่านหรือการศึกษาประสบการณ์จากบุคคลที่สามเทียบไม่ติดกับพลังของประสบการณ์ที่เราประสบด้วยตนเองโดยพระเมตตาและความรักของพระบิดา

คำถามจะเกิดขึ้นต่อเรื่องขณะที่เราดำเนินตามแนววิถีของการศึกษาพระคัมภีร์และพระกิตติคุณอื่นทุกวัน เมื่อพระเจ้าทรงต้องการสอนเรา พระองค์มักจะทรงสอนโดยประทานคำถามให้เราไตร่ตรอง คำตอบมาจากการซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญาและรับใช้ผู้อื่นขณะที่เราศึกษา เพราะนั่นเป็นหนทางสู่การมีประสบการณ์ส่วนตัวซึ่งระหว่างนั้นจะให้คำตอบของคำถามทั้งหมด ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในจอร์เจีย สหรัฐอเมริกา

หากำตอบของคำถามมากมายของพระกิตติคุณได้ที่ lds.org/topics

อ้างอิง

- ดู ตัวอย่างใน ปฐมกาล 25:21–23; อพยพ 3:11–22; โมไซยาห์ 26; แอลมา 40; 3 นิไฟ 27; หลักคำสอนและพันธสัญญา 76; 77; 138.
- นيل แอล. แอนเดอร์เซ็น, “การทดลองศรัทธาของท่าน,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2012, 40.
- นيل แอล. แอนเดอร์เซ็น “ท่านรู้มากพอ,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2008, 16.
- โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ, *Answers to Gospel Questions* (1958), 5 vols., 2:191.
- บันทึกความทรงจำของเดวิด ฟาร์นสเวิร์ธ; การแถลงข่าวเกิดขึ้นเมื่อวันที่ 23 ม.ค. 1970 หกเดือนหลังจากยานอวกาศลงจอดบนดวงจันทร์
- เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลล์แลนด์, “คนงานในสวนองุ่น,” *เลียโฮนา*, 2012, 32.

ความแน่นอนของหลักคำสอน

“ข้าพเจ้าทนอยู่กับความไม่ดีพร้อมของมนุษย์ได้ แม้ท่ามกลางสภาพการณ์ของพระเจ้า—เป็นเจ้า—นั่นคือสิ่งที่คาดหวังในภาวะมรตัย ข้าพเจ้าทนอยู่กับการค้นพบทางวิทยาศาสตร์

ซึ่งตรงข้ามกับพระคัมภีร์มอรมอนได้ กาลเวลาจะแก้ไขสิ่งเหล่านั้น ข้าพเจ้าทนอยู่กับเหตุการณ์ที่ดูประหลาดในประวัติศาสตร์บางอย่างได้ นั่นเป็นเรื่องเล็กน้อยเมื่อเทียบกับความจริงทั้งหมด แต่ข้าพเจ้าทนอยู่ไม่ได้หากไม่มีความจริงของหลักคำสอนและ

ศาสนพิธีซึ่งฟื้นฟูโดยโจเซฟ สมิธ ข้าพเจ้าทนอยู่ไม่ได้หากไม่มีฐานะบุโรหิตของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของที่จะให้พรครอบครัวข้าพเจ้า และข้าพเจ้าทนอยู่ไม่ได้หากไม่รู้วาทกรรมและลูกๆ จะเผชิญกับข้าพเจ้าได้ชั่ววันหนึ่ง นั่นคือทางเลือกที่เราเผชิญ—คำถามสองสามข้อที่ตอบไม่ได้ข้างหนึ่งกับความแน่นอนทางหลักคำสอนและอำนาจของพระเจ้าเป็นเจ้าในอีกข้างหนึ่ง”

แทต อาร์. คอลลิสเตอร์, ประธานโรงเรียนวันอาทิตย์สามัญ “พิมพ์เขียวของศาสนจักรของพระคริสต์คืออะไร” (การให้ข้อคิดทางวิญญาณซื่อสัตย์, ม.ค. 12, 2014); cesdevotionals.lds.org

คุณต้องสวดอ่อนน้อม

วันที่ 12 มกราคม 2010 พระบิดาบนสวรรค์ทรงแสดงให้ผมเห็นเดชานุภาพของพระองค์หลังจากตึกคอนกรีตสี่ชั้นพังลงมาทับผมหลังเกิดแผ่นดินไหวครั้งร้ายแรงที่ทำให้เฮติเสียหายอย่างรุนแรง

ขณะกำลังร้องตะโกนอยู่ใต้ซากตึก เสียงที่เสียงสงบพูดกับผมว่า “จิมี่ ทำไมคุณไม่สวดอ่อนน้อมแทนที่จะร้องตะโกน”

ผมไม่อาจหยุดร้องตะโกนได้ เพราะกลัวว่าผมจะตายภายในไม่กี่นาที เสียงนั้นซึ่งฟังเหมือนเพื่อนที่ดีคนหนึ่งปรารถนาจะช่วยผมมาก พูดกับผมอีกครั้งว่า “จิมี่ คุณต้องสวดอ่อนน้อม”

ผมปวดขาจนทนไม่ไหว และกำลังจะขาดออกซิเจนในความมืดที่ห้อมล้อมตัวผม

เสียงนั้นพูดกับผมอีกครั้ง “จิมี่ คุณต้องสวดอ่อนน้อม”

ผมเลิกต่อต้านทันที ผมทูลด้วยเสียงอ่อนแรงว่า “พระบิดาบนสวรรค์ พระองค์ทรงรู้ผลกำลังของข้าพระองค์ และทรงรู้ว่าข้าพระองค์จะทนความเจ็บปวดนี้ได้นานเท่าใด ข้าพระองค์ทูลขอพระองค์ โปรดทรงนำความเจ็บปวดนี้ไปจากข้าพระองค์ด้วยเถิด ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน”

หลังจากกล่าวคำสวดอ่อนน้อมที่เรียบง่ายนี้ผมหลับทันที ผมจำไม่ได้ว่าเกิดอะไรขึ้น หลังจากนั้น แต่เมื่อตื่นจากการหลับลึก ความเจ็บปวดหายไป ครู่หนึ่งต่อมา หน่วยกู้ภัยพบผมขณะพวกเขาค้นหาผู้ประสบภัยท่ามกลางซากตึกสำนักงานของผม

ผมทราบหลังจากนั้นว่าในบรรดาผู้จ้งห้าคนบนตึกปอร์ตแปรงซ์ที่ผมทำงาน ผมเป็นคนเดียวที่รอดชีวิตออกมาจากซากตึกเพราะบาดเจ็บ ผมจึงเสียขาข้างหนึ่งและอยู่โรงพยาบาลหลายเดือน แต่ผมรู้ว่าพระวิญญูณบริสุทธิทรงกระตุ้นเตือนผมให้สวดอ่อนน้อมและพระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบคำสวดอ่อนน้อมนั้น

ผมเป็นพยานได้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบคำสวดอ่อนน้อมของเราในวิธีของพระองค์และตามความปรารถนาของพระองค์—ไม่ว่าเราอยู่ที่ใดและไม่ว่าเราสวดอ่อนน้อมเมื่อใด ■

จิมี่ เซนท์ หลุยส์, เฮติ

สิ่งที่ดิฉันเรียนรู้เปลี่ยนใจดิฉัน

หลังจากแจ็กซอนลูกชายวัย 18 ปีของเราเสียชีวิต ดิฉันใคร่ครวญอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับคุณภาพและทิศทางของชีวิตดิฉัน ดิฉันมีลูกคนหนึ่งในวันแรก และดิฉันมีความปรารถนาแรงกล้าอยากดำเนินชีวิตในลักษณะที่สักวันหนึ่งเราจะได้รับความสัมพันธ์ฉันครอบครัวอีกครั้ง ดิฉันต้องการเข้าใจพระคัมภีร์ดีขึ้นด้วยเพื่อให้พระคัมภีร์นำทางชีวิตดิฉัน

ดิฉันไม่แน่ใจนักว่าความสนใจของดิฉันเริ่มเกิดขึ้นเมื่อใด แต่ความหวังว่าจะได้เห็นลูกชายอีกครั้งเป็นตัวกระตุ้น ขณะอ่านพระคัมภีร์มอรมอน ดิฉันเริ่มสังเกตว่าพระคัมภีร์ใช้ใจเป็นสัญลักษณ์แทนสภาพชีวิตของคนๆ หนึ่งหรือทิศทางหรือสภาพ

ของผู้คน

ทุกครั้งที่พูดถึงใจ ไม่ว่าจะใจแข็งกระด้างหรือใจอ่อนโยน ดิฉันจะทำเครื่องหมายหัวใจสีแดงไว้ริมหน้ากระดาษ ดิฉันเริ่มเห็นรูปแบบ เมื่อใจของผู้คนอ่อนลง พวกเขาเริ่มปลงใจจัดการกับความยากลำบาก ความรักต่อผู้อื่นเพิ่มขึ้น และพวกเขามีเมตตาและอ่อนโยนมากขึ้น ดิฉันเรียนรู้ว่าการกลับใจนั่นเองที่เปลี่ยนแปลงใจ ขณะที่เราเรียกหาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและการพลีพระชนม์ชีพเพื่อชดใช้ของพระองค์

ดิฉันชื่นชอบการเดินทางอันแสนวิเศษผ่านพระคัมภีร์มอรมอน สิ่งที่ดิฉันเรียนรู้เปลี่ยนใจดิฉัน ซึ่งได้เปลี่ยนชีวิตดิฉัน สิ่งที่ดิฉันเรียนรู้ช่วยดิฉันในงานอาชีพเช่น

กันขณะที่ดิฉันช่วยคู่สามีภรรยาให้ผ่านพ้นการทำทนายของพวกเขา ดิฉันเข้าใจแล้วว่าดิฉันสามารถสอนและเตือนสติคู่สามีภรรยาเกี่ยวกับหลักธรรมทั่วไปที่นำความพอใจและความสนิทสนมใกล้ชิดได้อย่างแท้จริงมาสู่ชีวิตสมรส แต่การเปลี่ยนแปลงมีโอกาสเกิดขึ้นเล็กน้อยหรืออยู่ได้ไม่นานหากพวกเขาไม่นำใจที่อ่อนโยนมาสู่ชีวิตแต่งงาน

นับตั้งแต่ดิฉันเขียนรูปหัวใจไว้ริมหน้ากระดาษของพระคัมภีร์มอรมอน ดิฉันเปิดอ่านข้อความเหล่านั้นซ้ำบ่อยๆ และยังคงเรียนรู้จากข้อพระคัมภีร์เหล่านั้น ดิฉันพบแม้กระทั่งข้อความใหม่เกี่ยวกับใจที่ดิฉันไม่เห็นตอนอ่านครั้งแรก ซึ่งเตือนดิฉันว่ามีสิ่งใหม่ๆ ในพระคัมภีร์ให้เรียนรู้ เข้าใจ และประยุกต์ใช้เสมอ

สำคัญที่สุดคือ มันทำให้ดิฉันนึกถึงความรักของพระบิดาบนสวรรค์และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของดิฉัน เพราะความรักนั้น ดิฉันจึงจะมีครอบครัวของดิฉันตลอดไป ดิฉันรู้เช่นนี้ด้วยสติปัญญาของดิฉัน ดิฉันซาบซึ้งใจยิ่งนัก ■

ดาร์ซี โลแกน, อะแลสกา, สหรัฐอเมริกา

ผมปวดขาจนทน
ไม่ไหว และกำลัง
จะขาดออกซิเจนในความ
มืดที่ห้อมล้อมตัวผม

หลังจากรีบทำความ
สะอาดและขัดรองเท้า
จนขึ้นเงาแล้วผมจะวางไว้
ที่เดิมอย่างระมัดระวัง

รองเท้าซีเลสเซียลของคุณ

หลายปีก่อน หลังออกจากศูนย์ฝึก
อบรมผู้สอนศาสนาโพรวุ ผมมาถึง
ฟลอริดาด้วยความรู้สึกพร้อมและตื่นเต้น
กับการเริ่มงานในสนามเผยแผ่ เมื่อผม
พบคู่คนใหม่ เรามีความสนใจหลายอย่าง
เหมือนกันและดูเหมือนเราจะเป็นคู่ที่เข้า
กันได้ดี

แต่ไม่กี่สัปดาห์หลังจากนั้น ผมสังเกตเห็นความแตกต่างบางอย่าง ตัวอย่างเช่น
ผมพร้อมจะไปหาผู้สนใจทุกวัน แต่คู่ผม
ไม่ตื่นเต้นกับการเคาะประตู ความจริงคือ
ถึงแม้เขาจะเป็นคู่ผู้ดี แต่เขาเลือกที่จะไม่
ออกไปเคาะประตูเท่าที่ควร

ผมสังเกตเห็นเช่นกันว่าคู่ของผมดูเหมือน
จะพูดมากเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัวเขา
เป็นคนมีฐานะและเขาเคยประสบหลาย
อย่างที่ผมไม่เคยประสบเพราะผมมาจาก

สภาพต่ำต้อยกว่า

สิ่งเหล่านี้เริ่มก่อความรู้สึกอึดอัดพอ
ประมาณในใจผม จนเกือบถึงขั้นไม่พอใจ
การชุกชอนความไม่พอใจคู่ส่งผลกระทบ
ต่อผมทางวิญญาณโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ขณะที่ผมพยายามสอนพระกิตติคุณ ผม
ต้องทำบางอย่าง ตอนแรกผมคิดว่าจะ
พูดกับคู่และบอกเขาให้รู้ความซบคองใจ
ทั้งหมดของผม แต่ผมเลือกอีกวิธีหนึ่ง

ทุกๆ เช้าผมกับคู่จะผลัดกันอาบน้ำและ
เตรียมสำหรับวันนั้น ขณะที่เขาอาบน้ำ
ผมตัดสินใจแอบไปที่ปลายเตียงของเขา
และขัดรองเท้าให้เขา หลังจากรีบทำความ
สะอาดและขัดรองเท้าจนขึ้นเงาแล้วผมจะ
วางไว้ที่เดิมอย่างระมัดระวัง ผมทำเช่นนี้
ทุกเช้านานประมาณสองสัปดาห์

ระหว่างนี้ผมสังเกตว่าความไม่พอใจ
ของผมเริ่มหายไป ขณะรับใช้คู่ ใจผมเริ่ม
เปลี่ยน ผมไม่ได้บอกอะไรเขาเรื่องการรับ
ใช้เล็กๆ น้อยๆ ของผม แต่วันหนึ่งคู่ของ
ผมพูดว่าเขาต้องได้รับพรเรื่อง “รองเท้า
ซีเลสเซียล” แน่เลยเพราะดูเหมือนรองเท้า
คู่นี้ไม่เคยสกปรก

ผมเรียนรู้บทเรียนอันสำคัญยิ่งสอง
บทจากประสบการณ์นี้ หนึ่งในผมเรียนรู้
ว่าปัญหาจริงๆ อยู่ในตัวผม—ถึงแม้ตัว
กระตุ้นความรู้สึกนั้นมาจากภายนอก คู่
ของผมไม่ใช่ปัญหา

สอง ผมรู้ว่าส่วนมากเราจะรับใช้คนที่
ที่เรารัก แต่ผมไม่ตระหนักว่าหลักธรรม
เดียวกันนี้ใช้ได้ผลในทางกลับกัน นั่นคือ
เราจะรักคนที่เรารับใช้ ■

ไมเคิล ริด, แอริโซนา, สหรัฐอเมริกา

ดิฉันจำเสียงศาสดาพยากรณ์ได้

คันวันอาทิตย์คืนหนึ่งประมาณสามเดือนหลังจากดิฉันย้ายจากเม็กซิโกบ้านเกิดมาเรียนที่สหรัฐ ดิฉันฟังสถานีวิทยุหลายสถานีพอผ่านๆ เพื่อพยายามหาเพลงวันอาทิตย์ดีๆ ฟัง ขณะฟังหลายๆ สถานี ดิฉันได้ยินเสียงคุ้นหูและหยุดที่สถานีนั้น

ดิฉันคิดว่าเสียงนั้นเป็นเสียงของประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลี (1910-2008) ผู้เป็นประธานศาสนจักรเวลานั้น ดิฉันรู้ตัวว่าแปลกตรงที่ดิฉันสามารถฟังเสียงท่านออก ดิฉันเคยฟังการประชุมใหญ่สามัญ ไร่ไร่ไซด์ระบบการศึกษาของศาสนจักร และการถ่ายทอดอื่นๆ ของศาสนจักรผ่านเสียงลำโพงที่พูดทับเสียงของผู้พูด แต่ด้วยเหตุใดไม่ทราบดิฉันรู้จักเสียงของประธานอิงค์ลีทางวิทยุ

ดิฉันยังไม่คล่องภาษาอังกฤษมากพอจะเข้าใจสิ่งที่ท่านกำลังพูด แต่ก็ยังฟังคำพูดของท่านทางวิทยุ เสียงของท่านทำให้เกิดความรู้สึกสงบ เมื่อท่านพูดจบ

ผู้ประกาศทางวิทยุบอกว่า “เราเพิ่งได้ฟังประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีพูด”

ดิฉันรู้ว่าพระเจ้าตรัสผ่านผู้รับใช้ของพระองค์และไม่ว่าชาวสวรรค์จะมาโดยเสียงของพระองค์หรือเสียงของศาสดาพยากรณ์ก็เหมือนกัน (ดู คพ. 1:38)

ดิฉันคิดว่าแปลกมากที่ดิฉันจำเสียงของประธานอิงค์ลีได้ การจำเสียงนั้นได้ทำให้ดิฉันตระหนักว่าดิฉันอยากให้เห็นเองสามารถจำสุรเสียงที่พระเจ้าทรงใช้สื่อสารกับลูกๆ พระองค์ได้เสมอ—ไม่ว่าจะมาจาก

แหล่งใดก็ตาม

“แกะของเราย่อมฟังเสียงของเรา เรา รู้จักแกะเหล่านั้น และแกะนั้นก็ตามเรา” พระผู้ช่วยให้รอดตรัส (ยอห์น 10:27)

ในโลกที่เต็มไปด้วยเสียงมากมาย—“หลายสถานี”—ให้ฟัง ดิฉันหวังว่าดิฉันจะสามารถปรับได้จนรู้จักสุรเสียงของพระเมษบาลและผู้รับใช้ของพระองค์และเต็มใจทำตามคำแนะนำของท่านเหล่านั้น ■

มิเรียม รูอิซ, ยูทาห์, สหรัฐอเมริกา

ขณะฟังหลายๆ สถานี ดิฉันได้ยินเสียงคุ้นหู และหยุดที่สถานีนั้น

สิ่งที่เรา เรียนรู้จาก บิดามารดาของเรา

คนหนุ่มสาวแบ่งปันว่าพวกเขา
กำลังใช้บทเรียนที่เรียนรู้จาก
บิดามารดาอย่างไร

ชยันทำงาน

ในบ้านผม ผมเรียนรู้ว่าต้องทำงาน
หนัก ครอบครัวผมใช้ระบบที่เรา
เรียกว่า “รายการความชยัน” ตอน
ต้นเดือน เราจะได้รับรายการงานบ้าน
ที่เราต้องทำ อาทิ ล้างจาน ดูแลผ้า
และอื่นๆ เราขีดฆ่างานที่เราทำเสร็จ
แล้ว และตอนสิ้นเดือน เราจะได้รับ
เงินจำนวนหนึ่งตอบแทนความชยัน
ของเราตามเครื่องหมายที่เราขีดฆ่า
ไว้ในรายการ จากสิ่งนี้ผมเรียนรู้ว่า
ต้องชยันทำงานและระมัดระวังเรื่อง
เงิน

ปีเตอร์ สเตจปี จากเวสเตอร์บอทเทน
สวีเดน

การเป็นบิดามารดา ที่ขอบรรรม

คุณแม่ของดิฉันเลี้ยงลูกคนเดียวและมีหลายอย่างต้องทำ แต่ท่านสละเวลาช่วยดิฉันไปลอบโยนดิฉัน หรือไม่กี่ฟังดิฉันเสมอ การรู้ว่าท่านอยู่ที่นั่นเสมอมีค่าสุดประมาณ และดิฉันต้องการให้สิ่งนั้นกับลูกๆ ของดิฉันในอนาคต

เมื่อคุณแม่แต่งงานใหม่ สามปีใหม่ของท่านเลือกเป็นพ่อของดิฉันกับพี่ชาย ไม่นานหลังจากนั้นคุณแม่ก็มีลูกสาวเพิ่มอีกคนในครอบครัวเรา แต่ดิฉันไม่เคยรู้สึกแตกต่างแม้แต่น้อยในวิถีที่เขาดูแลเราทุกคนเหมือนลูกด้วยความรักและความเอื้ออาทร เนื่องด้วยท่าทีของเขา ดิฉันกับพี่ชายจึงสามารถเติบโตในครอบครัวที่เข้มแข็งและเป็นหนึ่งเดียวพร้อมกับมีฐานะปุโรหิตในบ้าน วันที่เราได้รับการผนึกกับครอบครัวเป็นวันที่พิเศษมาก แบบอย่างความรักของเขาได้สอนดิฉันว่าพ่อไม่ใช่แค่สิ่งที่คุณเป็น—แต่คือสิ่งที่คุณจะเป็น

อแมนดา คอร์นี่เลียส จากสตอกโฮล์ม สวีเดน

ความคุ้มครองจากสวรรค์

เมื่อดิฉันเป็นเด็ก คุณพ่อทำงานไกลบ้านและมักกลับบ้านดึกเสมอ ดิฉันจะไม่หลับจนกว่าท่านกลับถึงบ้าน แต่วันหนึ่งท่านกลับดึกมาก และดิฉันโทรศัพท์ติดต่อท่านไม่ได้เลย ดิฉันกลัวมาก ดิฉันจำได้ว่า คุณพ่อคุณแม่สอนดิฉันให้สวดอ้อนวอนเสมอและทูลขอความช่วยเหลือเมื่อกลัว ดิฉันจึงคุกเข่าและสวดอ้อนวอนขอให้คุณพ่อกลับบ้านอย่างปลอดภัย ยังความประหลาดใจแก่ดิฉัน เมื่อสวดอ้อนวอนจบ ดิฉันได้ยินเสียงจักรยานยนต์ของคุณพ่อนอกบ้าน ดิฉันขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์อย่างสุดซึ้งที่ทรงดูแลคุณพ่อ

เมื่อโตเป็นสาว ทุกครั้งที่ดิฉันลับสนหรือกลัว คนแรกที่ดิฉันนึกถึงคือพระบิดาบนสวรรค์ ดิฉันรู้ว่าพระองค์ทรงอยู่กับดิฉันเสมอและทรงฟังคำสวดอ้อนวอนของดิฉัน

โรฮินี กริชนาน จากบังคาลอร์ อินเดีย

การสวดอ้อนวอน

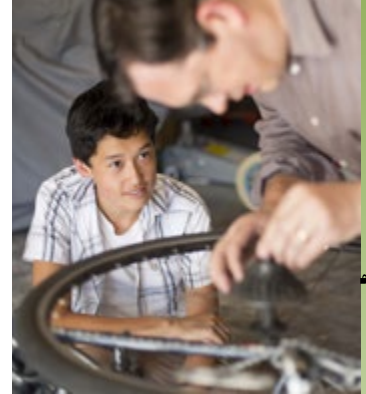
คืนหนึ่งดิฉันเข้าไปในห้องนอนของคุณพ่อคุณแม่เพื่อถามคุณพ่อบางอย่าง แต่ท่านกำลังคุกเข่าสวดอ้อนวอน ดิฉันจึงกลับออกมาแล้วสักครู่ก็กลับเข้าไปใหม่ แต่พบท่านอยู่ในท่าเดิม ดิฉันตัดสินใจไปเตรียมตัวเข้านอน พลังคิดว่าท่านคงจะสวดอ้อนวอนเสร็จตอนดิฉันทำกิจวัตรก่อนนอนเรียบร้อยแล้ว ดิฉันกลับไปห้องนอนของคุณพ่อคุณแม่อีก 10 นาทีให้หลังแต่พบท่านยังสวดอ้อนวอนอยู่! การได้เห็นแบบอย่างจากคุณพ่อเสริมสร้างประจักษ์พยานของดิฉัน ท่านกำลังสวดอ้อนวอนระบายความในใจต่อพระบิดาบนสวรรค์
เงิน แชนเซ็น จากไอดาโฮ สหรัฐอเมริกา

การแต่งงานในพระวิหาร

ดิฉันรู้สึกซาบซึ้งใจที่คุณพ่อคุณแม่เล่าเรื่องราวความสัมพันธ์ของพวกท่านให้ดิฉันฟัง พวกท่านเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันตอนอายุ 14 ปี เด็บโตและเรียนรู้ด้วยกัน เมื่อเวลาผ่านไป มิตรภาพของพวกท่านกลายเป็นรักแท้ และพวกท่านแต่งงานกันในพระวิหาร ดิฉันวางแผนจะทำตามแบบอย่างการแต่งงานในพระวิหารของคุณพ่อคุณแม่และหวังว่าจะประสบความสำเร็จเหมือนพวกท่าน
ปาซารี ออมา มาเรีย จากปราไฮวา โรมาเนีย

บ้านที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลาง

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นศูนย์กลางความสัมพันธ์ของคุณพ่อคุณแม่ดิฉันเสมอมา พวกท่านมุ่งสร้างบ้านที่พระวิญญาณสถิตอยู่และทำให้การศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัว การสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว และการสังสรรค์ในครอบครัวมีความสำคัญสูงสุด

คุณแม่ได้รับเรียกให้เยี่ยมสอนคุณแม่วิยสาวที่กำลังลำบากหลังจากเพิ่งหย่าร้าง บ่อยครั้งที่ดิฉันกลับบ้านมาเห็นคุณแม่กำลังเลี้ยงลูกชายของผู้หญิงคนนี้ บางครั้งเราจะแหวะบ้านของเธอขณะที่เราไปทำธุระ และคุณแม่จะฝากข้อความสั้นๆ ไว้ที่ประตู ดิฉันซาบซึ้งใจในแบบอย่างของคุณแม่ที่แสดงให้เห็นว่าจิตกุศล “ไม่แสวงหาเพื่อตัว” (โมโรไน 7:45)

คุณพ่อคุณแม่เรียนรู้และใช้ทักษะใหม่ๆ และความรู้เสริมสร้างอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าเสมอ เพราะแบบอย่างของพวกท่าน ดิฉันจึงทำให้การศึกษามีความสำคัญสูงสุดในชีวิตดิฉัน แบบอย่างของคุณพ่อคุณแม่นำดิฉันให้แต่งงานกับชายผู้ให้พระเยซูคริสต์เป็นศูนย์กลางของชีวิตเขา

ราเชล นีลเซ็น จากยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

การพึ่งพาพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์

คุณพ่อของผมซ่อมได้เกือบทุกอย่าง สมัยเป็นวัยรุ่น ผมถามว่าท่านสามารถซ่อมสิ่งของต่างๆ ได้อย่างไร ท่านตอบว่า “ก่อนเริ่มทำงาน พ่อจะสวดอ้อนวอนขอให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยพ่อ แล้วพ่อก็ไปทำงาน” แบบอย่างของท่านสอนผมให้ถ่อมตนและแสวงหาการดลใจจากสวรรค์

เมื่อคุณแม่ของผมรู้สึกท้อแท้ ท่านแสวงหาการเยียวยาและสันติสุขแทบจะตลอดเวลาที่ช่วยให้อึด เมื่อผมมีช่วงเวลาค้างคานคุณแม่กระตุ้นผมให้รับเอาพลังของการชดใช้ ผมเป็นหนุ่มแล้วแต่ยังคงหาสันติสุขและความรักมั่นคงของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดโดยทำตามแบบอย่างอันชอบธรรมของท่าน

ไอแซค มาล์ม จากเียนเซอปปิง สวีเดน

ธรรมเนียมแห่งสวรรค์

เมื่อดิฉันยังเด็ก คุณพ่อคุณแม่ปลูกฝังความรักอันบริสุทธิ์จากพระบิดาในสวรรค์ไว้ในตัวดิฉัน ดิฉันเริ่มรู้จักพระองค์เมื่อคุณแม่ร้องเพลง “ฉันลูกพระเจ้าเป็นเจ้าของ” (เพลงสวด, บทเพลงที่ 149) ให้ฟังและแบบอย่างของคุณพ่อคุณแม่ตลอดเวลาที่ผ่านมาเป็นแรงบันดาลใจสำคัญที่สุดที่ทำให้ดิฉันได้รู้จักและรักพระบิดาในสวรรค์ผ่านการรับใช้และโดยการเข้าร่วมการประชุมและกิจกรรมของศาสนจักรอย่างซื่อสัตย์

มาร์ลิน ออร์เตเก วาสเคซ จากมานากัว นิคารากัว

จุดหมาย ใหม่

โดย อามันเคย์ โคเทกคา-มิโน

บางครั้งดิฉันรู้สึกเหมือนต้องนั่งอยู่บนเครื่องบินตลอด คุณแม่ของดิฉันเป็นชาวเอกวาดอร์ และคุณพ่อเป็นชาวโปแลนด์ ดิฉันเกิดในเอกวาดอร์ แต่เมื่อดิฉันอายุ 10 ขวบ เราย้ายไปอยู่สเปน เรายู่ที่นั่นเพียงสองปี ดิฉันขึ้นเครื่องบินอีกครั้งตอนอายุ 12 ขวบ คราวนี้ไปโปแลนด์ ดิฉันโหยหาความมั่นคง อยากอยู่ใกล้เพื่อนและครอบครัว และไม่ต้องกล่าวลาอีก

ครั้งแรกที่พบกับผู้สอนศาสนา

มีคนมาเคาะประตูบ้านของเรา ดิฉันเปิดประตูพบชายหนุ่มสองคนยืนอยู่ที่นั่น ดิฉันปิดประตูอย่างเร็วมารยาทก่อนพวกเขาจะได้พูด

“เปิดประตูแล้วบอกขอโทษ” เสียงของคุณพ่อสั่งมาจากหลังบ้าน “พวกเราไม่ได้สอนลูกให้ปฏิบัติต่อคนอื่นอย่างนั้น!”

ดิฉันเปิดประตูด้วยความรู้สึกสับสนเล็กน้อย “ขอโทษค่ะ” ดิฉันพูดอย่างสรวล

“ผมต้องการรู้เกี่ยวกับพวกคุณ เกี่ยวกับความเชื่อของพวกคุณ เชิญข้างในครับ” คุณพ่อชวน ชายหนุ่มแนะนำตัวว่าเป็นผู้สอนศาสนาจากศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ดิฉันฟัง

ข่าวสารของพวกเขาอย่างไม่ใส่ใจนัก—ตอนนั้นอายุ 13 ปี ดิฉันไม่มีทางเลือกนอกจากต้องฟัง

ผู้สอนศาสนามาเยี่ยมบ้านของเราเป็นเวลาสี่เดือน และสอนหลักคำสอนของศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ “เราเคารพและชื่นชมความกล้าหาญของพวกคุณ แต่เราจะไม่เปลี่ยนศาสนาของเราครับ” คุณพ่อบอกพวกเขาในที่สุด และเราไม่เห็นเอลเดอร์สองคนนั้นอีกเลย

ความปรารถนาจะพบความจริง

สองปีผ่านไป และสภาวาการณ์ครอบครัวที่เปลี่ยนไปทำให้ดิฉันเศร้าใจมาก คุณพ่อออกจากโปแลนด์ไปหางานทำ ครอบครัวเราจึงอยู่แยกกัน ดิฉันรู้สึกสิ้นหวัง พลังค้นหาพระเจ้าเป็นเจ้า คำสวดอ้อนวอนของดิฉันจริงจังมากขึ้น ดิฉันทูลวิงวอนขอให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยให้ดิฉันพบพระสิริของพระองค์

วันหนึ่งคุณแม่บอกดิฉันว่า “มีคนชื่อการลิงก์ขอคุยกับหนู แม่บอกให้เขาโทรมาใหม่อาทิตย์หน้า” เธอรู้ว่าเป็นผู้สอนศาสนาและไม่สนใจข่าวสาร ด้วยเหตุนี้จึงรู้สึกที่ไม่จำเป็นต้องตอบเร็ว

ดิฉันรู้สึกเหมือนอยู่บนเครื่องบินทั้งชีวิต ไม่มีวันจบสิ้น ดิฉันโหยหาสันติสุขและความมั่นคงแต่ไม่เจอจนกระทั่งหันมาหาพระเจ้าจริง ๆ

วันศุกร์นั้นดิฉันได้ยินเสียงเคาะประตูอีกครั้ง คราวนี้ดิฉันต้อนรับอย่างจริงจัง และยิ้มให้ผู้สอนศาสนา “ยินดีต้อนรับเข้ามาในบ้านค่ะ แต่คุณต้องรู้ว่าดิฉันจะไม่เป็นมอรมอน” ดิฉันบอกพวกเขา

แต่เอลเดอร์ทั้งสองมาสอนดิฉัน—ทุกบ่ายวันศุกร์นานหกเดือน หลังจากพวกเขาถามคำถามมากมายของคุณแม่และถามคำถามอีกนับพันข้อ คำถามลึกซึ้งที่สุดทั้งหมดของดิฉันก็เริ่มได้รับคำตอบ ดูเหมือนว่าทุกครั้งที่ผู้สอนศาสนามาเยี่ยม ดิฉันจะเข้าใจชีวิตเพิ่มขึ้นอีกมุมหนึ่ง ในที่สุดดิฉันเกิดความสนใจและทำในสิ่งที่เอลเดอร์ขอให้ทำคือ สวดอ้อนวอน และทูลถามพระบิดาบนสวรรค์ว่าคำพูดของพวกเขาและพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริงหรือไม่ พวกเขารับรองกับดิฉันว่า พระผู้เป็นเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอน

การยืนยันและความล้มเหลว

ขณะสวดอ้อนวอนและศึกษาพระคัมภีร์ ลึกซึ้งมากขึ้น หลักคำสอนเหล่านี้จับใจ ดิฉัน ดิฉันล้มเหลวอยู่หลายเดือน รู้สึกว่าดิฉัน ต้องการหลักฐานยืนยันหนักแน่น ต้องรู้ ทุกอย่างเกี่ยวกับพระกิตติคุณก่อน เข้า ร่วมศาสนจักร ในที่สุด พระคำรัสของ

รักจะไม่ยอมรับการเลือกรับบัพติศมาของ ดิฉัน

ความผิดพลาดและการตัดสินใจทำให้ ดิฉันหวนนึกที่ละนิดจนไม่ได้ยินสุรเสียง กระซิบของพระวิญญาณ พระคัมภีร์ของ ดิฉันลงไปอยู่ใต้หีบและดิฉันหยุดสวด อ้อนวอน

ตามพระประสงค์ของพระองค์ ไม่ใช่ของ ข้าพระองค์”

การสวดอ้อนวอนครั้งนั้นเป็นจุดเริ่มต้น ของการหวนคืนสู่ศาสนจักรซึ่งดิฉันรู้ว่า จะ ต้องกลับใจ วันอาทิตย์วันนั้น เป็นครั้งแรก ในเวลาเกือบปีที่ดิฉันเข้าร่วมการประชุม ศีลระลึก วันต่อมาดิฉันตัดสินใจอีกครั้งว่า จะรับบัพติศมา

พระเจ้าทรงช่วยให้ดิฉันผ่านขั้นตอนยุ่ง ยากของการหวนคืนสู่สิ่งที่ดิฉันเคยรู้ว่าจริง เวลาที่ดิฉันถือว่าสภาวะการณ์ยุ่งยากเหล่านั้ เป็นพระเลิศล้ำที่สุดบางอย่างจากพระเจ้า— เป็นเจ้า พระองค์ไม่ทรงลืมหิฉัน พระองค์ ทรงฟังคำสวดอ้อนวอนของดิฉันและรอให้ ดิฉันยอมรับคำตอบของพระองค์ พระองค์ ทรงช่วยให้ดิฉันผ่านพ้นความทุกข์ที่ดิฉัน ต้องทน ทรงเสริมกำลังและคุ้มครองดิฉัน ในระหว่างนั้นดิฉันได้รับความกระจ่าง มากขึ้นเกี่ยวกับความหมายของพระพันธ- กิจและการชดใช้ของพระคริสต์

ดิฉันรับบัพติศมาในเดือนเมษายน 2011 ดิฉันไม่ได้ขึ้นเครื่องบินอีกเลยนับ จากนั้น—เวลานี้ดิฉันอยู่ในฝรั่งเศส ซึ่ง หมายความว่า จะมีการเปลี่ยนแปลงอีก แต่ดิฉันรู้สึกสำนึกคุณพระองค์สำหรับชีวิต ของดิฉันและสภาวะการณ์ที่พระองค์ทรง ให้ดิฉันประสบ เพราะประจักษ์พยานใน การชดใช้ของพระเยซูคริสต์ เวลาที่ดิฉัน จึงเข้าใจว่าดิฉันไม่ได้โดดเดี่ยว ไม่ว่าต่อไป ชีวิตจะนำไปสู่จุดหมายใดก็ตาม ดิฉันไม่รู้ว่า จะต้องนั่งเครื่องบินอีกหรือไม่ สิ่งเดียว ที่ดิฉันรู้คือจุดหมายใหม่ของดิฉันคือทาง ตรงสายนั้นที่นำไปสู่ชีวิตอันเป็นนิรันดร์ กับพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของ พระองค์ พระเยซูคริสต์ ■
ผู้เขียนอาศัยอยู่ในฝรั่งเศส

พระเจ้าช่วยให้รอดใน ยอห์น 20:29 ก็ตรัส กับจิตวิญญาณดิฉัน “คนที่ไม่เห็นเราแต่ เชื่อก็เป็นสุข” ดิฉันตัดสินใจรับบัพติศมา

พ่อแม่ต้องการให้ดิฉันรอจนกว่าจะเป็น ผู้ใหญ่จึงค่อยรับบัพติศมา แต่การรอคราว นี้ช่วยให้ดิฉันก้าวหน้าและมีความรู้ใน พระกิตติคุณ เมื่อใกล้ถึงวันบัพติศมา น้า เศร้าใจที่ดิฉันสูญเสียความมั่นใจในคำ ตอบของดิฉัน ดิฉันเข้าไปพัวพันกับสิ่ง ต่างๆ ของโลกและเริ่มกลัวว่าคนที่ดิฉัน

พรของการกลับใจ

ชีวิตดิฉันไม่เป็นอย่างที่หวัง—มีน้ำตา และความผิดหวังมากมายเหลือเกิน ดิฉัน ไม่เข้าใจว่าเหตุใดครอบครัวจึงต้องประสบ การทดลองมากขนาดนี้ ก่อนดิฉันเรียน มัธยมปลายปีสุดท้าย พ่อแม่ต้องออกจาก ไปแลนด์ การต้องย้ายที่อยู่อีกครั้งทำให้ ดิฉันปวดร้าวใจ ในที่สุด ดิฉันคุกเข่าสวด อ้อนวอนอีกครั้ง โดยหมายความว่าที่พูด จริงๆ ว่า “พระบิดาบนสวรรค์ ขอให้เป็นที่ไป

พลัง

นอกเหนือพลัง ของเราเอง

พระเดชานุภาพอันกอปรด้วยพระปรีชาสามารถของการชดใช้ของพระเยซูคริสต์
เพิ่มพลังให้เราทำดี เป็นคนดี และรับใช้นอกเหนือความปรารถนา
ส่วนตัวและความสามารถตามธรรมชาติของเรา

โดย เอ็ลเตอร์
เดวิด เอ. เบตনার
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

ข้าพเจ้าคิดว่าสมาชิกศาสนจักรหลายคน
คุ้นเคยกับธรรมชาติของพระเดชานุภาพ
ในการไถ่และการชำระให้สะอาดของการ
ชดใช้ยิ่งกว่าคุ้นเคยกับพระเดชานุภาพอันกอปร
ด้วยพระปรีชาสามารถและการทำให้เข้มแข็ง สิ่ง
หนึ่งที่ต้องรู้คือพระเยซูคริสต์เสด็จมาแผ่นดินโลก
เพื่อสิ้นพระชนม์แทนเรา—นั่นเป็นพื้นฐานและ
รากฐานของหลักคำสอนของพระคริสต์ แต่เรา
ต้องสำนึกคุณเช่นกันที่พระเจ้าทรงปรารถนาจะ
มีชีวิตอยู่ ในเราโดยผ่านการชดใช้ของพระองค์
และโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์—ไม่
เพียงเพื่อชี้นำเราเท่านั้นแต่เพื่อจะสามารถให้
อำนาจแก่เราด้วย

พวกเราส่วนใหญ่รู้ว่าเมื่อเราทำผิด เราต้องการ
ความช่วยเหลือเพื่อเอาชนะผลของบาปในชีวิต
เรา พระผู้ช่วยให้รอดทรงจ่ายราคาและทำให้เรา
สะอาดผ่านพระเดชานุภาพในการไถ่ของพระองค์
ได้ พวกเราส่วนใหญ่เข้าใจชัดเจนว่าการชดใช้มี
ไว้สำหรับคนบาป แต่ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าเรารู้และ
เข้าใจว่าการชดใช้มีไว้สำหรับวิสุทธิชนเช่นกัน—
สำหรับชายหญิงที่ดีผู้เชื่อฟัง มีค่าควร มีมโนธรรม
ผู้กำลังพยายามเป็นคนดีขึ้นและรับใช้อย่างซื่อสัตย์
มากขึ้น เราอาจเชื่ออย่างผิดๆ ว่าเราต้องเดินทาง

จากคนดีเป็นคนดีขึ้นและเป็นวิสุทธิชนด้วยตัวเรา
เองทั้งหมด ผ่านความทรหดอดทน ความตั้งใจ
จริง และวินัย และด้วยความสามารถอันจำกัด
อย่างเห็นได้ชัดของเรา

พระกิตติคุณของพระผู้ช่วยให้รอดไม่เพียง
เกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงความไม่ดีในชีวิตเราเท่านั้น
แต่จำเป็นต้องเกี่ยวกับการทำดีและเป็นคนดีด้วย
และการชดใช้ให้ความช่วยเหลือเพื่อเราจะเอาชนะ
และหลีกเลี่ยงความไม่ดี ทำดี และเป็นคนดี ความ
ช่วยเหลือจากพระผู้ช่วยให้รอดมิให้ตลอดการเดินทาง
ในความเป็นมรรตัย—จากคนไม่ดีเป็นคนดี ดี
ขึ้น และเปลี่ยนธรรมชาตินิสัยของเรา

ข้าพเจ้าไม่ได้กำลังบอกว่าพระเดชานุภาพใน
การไถ่และพระเดชานุภาพอันกอปรด้วยพระปรีชา
สามารถของการชดใช้แยกจากกันหรือต่างกัน แต่
สองมีดีนี้ของการชดใช้เชื่อมโยงกันและเสริมกัน
ทั้งสองต้องใช้งานได้ในทุกช่วงการเดินทางของ
ชีวิต และสำคัญชั่ววันรันดร์ที่เราทุกคนพึงตระหนัก
คือองค์ประกอบจำเป็น ทั้งสอง นี้ของการเดินทาง
ในความเป็นมรรตัย—ทั้งการทั้งความเป็นมนุษย์
ปุถุชนและกลับเป็นวิสุทธิชน ทั้งการเอาชนะความ
ไม่ดีและเป็นคนดี—บรรลุได้โดยผ่านเดชานุภาพของ
การชดใช้ ความตั้งใจจริงของแต่ละคน เจตจำนง

อันแน่วแน่และแรงจูงใจส่วนตัว การวางแผนและตั้งเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ล้วนจำเป็นแต่สุดท้ายย่อมไม่เพียงพอให้เราสิ้นสุดการเดินทางอันเป็นมรรตัยนี้ได้อย่างมีชัย แท้จริงแล้วเราต้องฟัง “ความดีงาม, และพระเมตตา, และพระคุณของพระเมสสิยาห์ผู้บริสุทธิ์” (2 ทิโม 2:8)

พระคุณและเดชานุภาพการทำให้บรรลุผลของการชดใช้

ใน Bible Dictionary เราเรียนรู้ว่าพระคัมภีร์ใช้คำว่า *พระคุณ* บ่อยครั้งเพื่อหมายถึงเดชานุภาพการทำให้บรรลุผล

“[พระคุณเป็น] คำที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งในพันธสัญญาใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในงานเขียนของเปาโล แนวคิดหลักของคำนี้คือ *วิธีช่วยเหลือหรือพลังจากสวรรค์* ที่ประทานผ่านพระเมตตาและความรักอันมากมายของพระเยซูคริสต์

“โดยผ่านพระคุณของพระเจ้าพระเยซู และเกิดขึ้นได้โดยการพลีพระชนม์ชีพเพื่อชดใช้ของพระองค์ มนุษยชาติจะถูกยกขึ้นในความเป็นอมตะ ทุกคนได้รับร่างกายจากหลุมศพในสภาพของชีวิตอันเป็นนิجاتนองเดียวกัน *โดยผ่านพระคุณของพระเจ้าผ่านศรัทธาในการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ และการกลับใจจากบาป แต่ละคนได้รับพลังและความช่วยเหลือเพื่อทำงานดีที่พวกเขาจะไม่สามารถทำได้หากปล่อยให้ทำตามวิธีของพวกเขาเอง พระคุณดังกล่าวคือเดชานุภาพอันกอปรด้วยพระปรีชาสามารถ* ซึ่งยอมให้ชายหญิงได้รับชีวิตนิรันดร์และความสูงส่งหลังจากพวกเขาได้พยายามสุดความสามารถแล้ว” (ดูคู่มือพระคัมภีร์ “พระคุณ”; เน้นตัวเอน)

พระคุณคือความช่วยเหลือจากสวรรค์ที่เราแต่ละคนต้องการอย่างยิ่งเพื่อจะมี

คุณสมบัติคู่ควรรับอาณาจักรซีเลสเชียล ฉะนั้น พระเดชานุภาพอันกอปรด้วยพระปรีชาสามารถของการชดใช้จึงเพิ่มพลังให้เราทำดี เป็นคนดี และรับใช้นอกเหนือความปรารถนาส่วนตัวและความสามารถตามธรรมชาติของเรา

ในการศึกษาพระคัมภีร์เป็นส่วนตัว ข้าพเจ้ามักสอดแทรกคำว่า “พระเดชานุภาพอันกอปรด้วยพระปรีชาสามารถ” เข้าไปทุกครั้งที่เจอคำว่า *พระคุณ* ตัวอย่างเช่น ลองพิจารณาข้อนี้ที่เราคุ้นเคยดี “เรารู้ว่าโดยพระคุณนั่นเองที่เราได้รับการช่วยให้รอด, หลังจากเราทำทุกสิ่งจนสุดความสามารถแล้ว” (2 ทิโม 2:25) ข้าพเจ้าเชื่อว่าเราเรียนรู้ได้มากเกี่ยวกับแง่มุมสำคัญนี้ของการชดใช้ถ้าเราจะสอดแทรกคำว่า “พระเดชานุภาพอันกอปรด้วยพระปรีชาสามารถและการทำให้เข้มแข็ง” ทุกครั้งที่เราพบคำว่า *พระคุณ* ในพระคัมภีร์

แบบอย่างของนีไฟ

การเดินทางในความเป็นมรรตัยคือจากคนไม่ดีเป็นคนดี และดีขึ้นจนธรรมชาตินิสัยของเราเปลี่ยนแปลงไป พระคัมภีร์โรมอนเต็มไปด้วยตัวอย่างของเหล่าสาวกและศาสดาพยากรณ์ผู้รู้ เข้าใจ และเปลี่ยนแปลงไปโดยพระเดชานุภาพอันกอปรด้วยพระปรีชาสามารถของการชดใช้ในการเดินทางนั้น เมื่อเราเข้าใจพลังอันศักดิ์สิทธิ์นี้ดีขึ้น มุมมองพระกิตติคุณของเราจะขยายและเพิ่มพูนอย่างมาก มุมมองเช่นนั้นจะเปลี่ยนเราอย่างเห็นได้ชัด

นีไฟเป็นแบบอย่างของคนที่มีหัวใจ และฟังพาเดชานุภาพการทำให้บรรลุลผลของพระผู้ช่วยให้อรอด ลองนึกถึงพวกบุตรของลีไฮกลับไปเยรูซาเล็มเพื่อขอให้ฮีซมาเอลกับคริวเรือนของเขามาร่วมอุดมการณ์เลมันกับคนอื่นๆ ในขณะเดินทางพร้อมนีไฟจากเยรูซาเล็มกลับไปแดนทูกันดาราพากันกบฏ และนีไฟชักชวนพี่ๆ ให้มีศรัทธาในพระเจ้า ณ จุดนี้ในการเดินทางของพวกเขา

เขา พี่ๆ ของนีไฟมัดท่านด้วยเชือกและวางแผนทำลายท่าน โปรดสังเกตคำสวดอ้อนวอนของนีไฟ “ข้าแต่พระเจ้า, ตามศรัทธาของข้าพระองค์อันมีอยู่ในพระองค์, ขอทรงปลดปล่อยข้าพระองค์ให้พ้นจากมือพี่ๆ ของข้าพระองค์ด้วยเถิด; แท้จริงแล้ว, แม้ *ประทานกำลังให้ข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะทำให้สายรัด* ที่ผูกข้าพระองค์ขาด” (1 นีไฟ 7:17; เน้นตัวเอน)

ท่านรู้ไหมว่าข้าพเจ้าจะสวดอ้อนวอนขออะไรถ้าถูกพี่ๆ ข้าพเจ้ามัด “โปรดเอาข้าพระองค์ออกจากสภาพอันท้อใจเดี๋ยวนี้!” น่าสนใจอย่างยิ่งสำหรับข้าพเจ้าที่นีไฟไม่ได้สวดอ้อนวอนให้สภาพการณ์เปลี่ยนแปลง แต่ท่านสวดอ้อนวอนขอให้พลังเปลี่ยนแปลงสภาพการณ์ของท่าน และข้าพเจ้าเชื่อว่านีไฟสวดอ้อนวอนในทำนองนี้เพราะท่านรู้ เข้าใจ และประสบเดชานุภาพการทำให้บรรลุลผลของการชดใช้

ข้าพเจ้าไม่คิดว่าสายรัดที่มัดนีไฟหลุดจากมือและข้อมือท่านเหมือนเล่นมายากล

แต่ข้าพเจ้าคาดว่าท่านได้รับพรให้มีทั้งความไม่ย่อท้อและพลังกำลังส่วนตัว นอกเหนือความสามารถตามธรรมชาติของท่าน ซึ่งต่อจากนั้น “ด้วยกำลังจากพระเจ้า” (โมไซยาห์ 9:17) ท่านออกแรงบิดและดึงจนเชือกขาดได้ในท้ายที่สุด

ความหมายโดยนัยของเหตุการณ์นี้ตรงไปตรงมาสำหรับเราแต่ละคน เมื่อท่านกับข้าพเจ้าเข้าใจและใช้เดชานุภาพกอปรด้วยพระปรีชาสามารถของการชดใช้ในชีวิตร่วมกัน เราจะสวดอ้อนวอนและทูลขอให้พลังเปลี่ยนแปลงสภาพการณ์ของเรา แทนที่จะสวดอ้อนวอนขอให้สภาพการณ์เปลี่ยนแปลง เราจะเป็นผู้กระทำไม่ใช่วัตถุที่ถูกกระทำ (ดู 2 นีไฟ 2:14)

พระผู้ช่วยให้อรอดทรงรู้และเข้าพระทัย

ในแอลมาบทที่ 7 เราเรียนรู้วิธีและเหตุผลที่พระผู้ช่วยให้อรอดทรงสามารถประทานพระเดชานุภาพอันกอปรด้วยพระปรีชาสามารถ ดังนี้

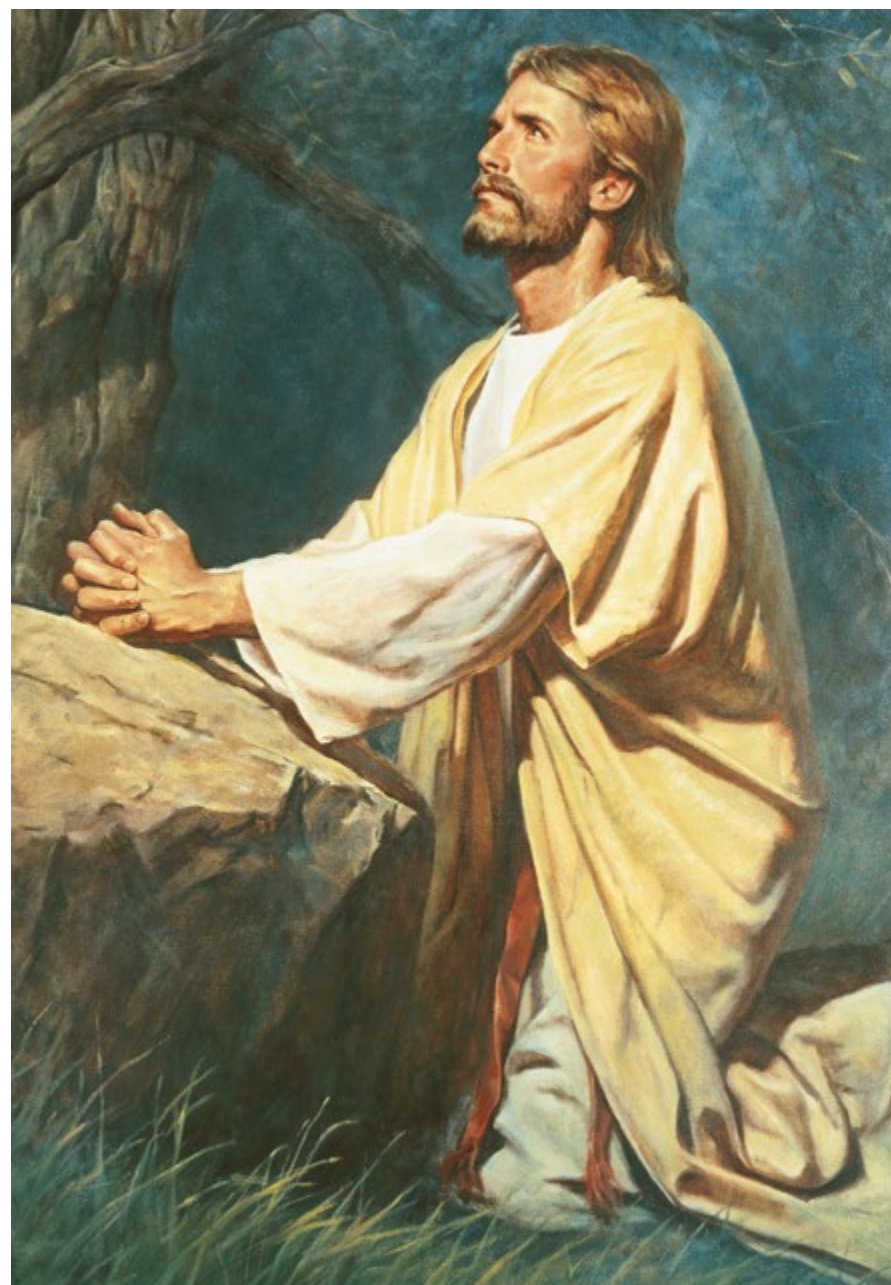
“และพระองค์จะเสด็จออกไป, ทรงทนความเจ็บปวด และ ความทุกข์ และ การ ล้อลวง ทุกอย่าง; และนี่ก็เพื่อคำซึ่งกล่าว ว่าพระองค์จะทรงรับ *ความเจ็บปวด และ ความป่วยไข้* ของผู้คนของพระองค์จะได้เกิดสัมฤทธิ์ผล.

“และพระองค์จะทรงรับเอาความตาย, เพื่อพระองค์จะทรงทำให้สายรัดแห่งความตายที่ผูกมัดผู้คนของพระองค์หลุดออก; และพระองค์จะทรงรับเอา *ความทุกข์พลภาพ* ของพวกเขา, เพื่ออุทรของพระองค์จะเปี่ยมไปด้วยพระเมตตา, ตามเนื้อหนึ่ง, เพื่อพระองค์จะทรงรู้ตามเนื้อหนึ่งว่าจะทรงช่วยผู้คนของพระองค์ตามความทุกข์พลภาพของพวกเขาได้อย่างไร” (แอลมา 7:11-12; เน้นตัวเอน) พระผู้ช่วยให้อรอด

ทรงทนทุกข์ไม่เพียงเพราะความชั่วช้าสามานย์ของเราเท่านั้นแต่เพราะความไม่เสมอภาค ความไม่ยุติธรรม ความเจ็บปวด ความปวดร้าว และความทุกข์ระทมที่รุมเร้าเราบ่อยๆ ด้วย

“ไม่มีความเจ็บปวดทางกาย ความปวดร้าวของจิตวิญญาณ ความทุกข์เวทนาของวิญญาณ ความทุกข์พลภาพหรือความ

อ่อนแอใดๆ ที่ท่านหรือข้าพเจ้าประสบในช่วงการเดินทางอันเป็นมรรตัยที่พระผู้ช่วยให้รอดมิได้ทรงประสบมาก่อน ในชั่วขณะของความอ่อนแอของท่านและข้าพเจ้า อาจร้องออกมาว่า “ไม่มีใครเข้าใจ ไม่มีใครรู้” บางทีอาจไม่มีมนุษย์คนใดรู้ แต่พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าทรงทราบและเข้าพระทัยอย่างสมบูรณ์ เพราะพระองค์

ทรงรู้สึกและทรงแบกภาระของเราก่อนเราด้วยซ้ำ และเพราะทรงจ่ายราคาสุดท้ายและแบกภาระนั้น พระองค์จึงทรงมีความเห็นใจโดยสมบูรณ์และทรงสามารถทางพาหุแห่งความเมตตาให้เราในหลายช่วงของชีวิตเรา พระองค์ทรงสามารถเอื้อมพระหัตถ์มาสัมผัสและช่วยเหลือ—ทรงวิ่งมาหาเรา—และเพิ่มพลังให้เราเป็นมากกว่าที่เราจะเป็นได้และช่วยให้เราทำสิ่งซึ่งเราจะไม่มีวันทำได้ผ่านการพึ่งพลังของเราเท่านั้น

“บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก

“จงเอาแอกของเราแบกไว้ แล้วเรียนจากเรา เพราะว่าเราสุภาพอ่อนโยนและใจอ่อนน้อม และจิตใจของพวกท่านจะได้หยุดพัก

“ด้วยว่าแอกของเราก็พอเหมาะ และภาระของเราก็เบา” (มัทธิว 11:28–30)

ข้าพเจ้าประกาศพยานของข้าพเจ้าและความสำนึกคุณต่อการพลีพระชนม์อันไม่มีขอบเขตและเป็นนิรันดร์ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้ารู้พระผู้ช่วยให้รอดทรงพระชนม์ ข้าพเจ้าเคยประสบทั้งพระเดชานุภาพในการไถ่และพระเดชานุภาพอันกอปรด้วยพระปรีชาสามารถของพระองค์ และข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเดชานุภาพเหล่านี้มีอยู่จริงและมีให้เราแต่ละคน โดยแท้แล้ว “ด้วยกำลังจากพระเจ้า” เราสามารถทำและเอาชนะทุกอย่างขณะมุ่งหน้าตลอดการเดินทางในความเป็นมรรตัยของเรา ■

จาก “การชดใช้และการเดินทางของความเป็นมรรตัย,” เลียมโฮนา, เม.ย. 2012, 12-19.

โดย แรนดอลล์
แอล. ริดด์
ที่ปรึกษาที่สอง
ในฝ่ายประธาน
เยาวชนชายสามัญ

อย่าตัดสิน ว่าใครพร้อม

ท่านไม่มีวัน
รู้ว่าใครพร้อมรับ
พระกิตติคุณ

ข้าพเจ้าจำได้เสมอคราวรับประทาน
อาหารค่ำที่งานคืนสู่เหย้าโรงเรียน
มัธยมปลายครั้งที่ 40 ของข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าอยากเจอเพื่อนเก่าที่ไม่เจอมา
หลายปีและอยากรู้ว่าเกิดอะไรในชีวิต
พวกเขาตั้งแต่จบมัธยมปลาย

ขณะกำลังคุยกันที่โต๊ะกับเพื่อนร่วม
ชั้นอีก 8 ถึง 10 คนระหว่างรับประทานอาหาร
เกรก ลิงค์เพื่อนเก่าคนหนึ่ง
บอกว่าเขาได้รับบัพติศมาเข้ามาใน
ศาสนจักรตอนอายุ 20 เศษ

ต่อจากนั้นเขาถามคำถามที่
เสียดแทงใจ “ทำไมพวกคุณไม่
เอาพระคัมภีร์มอรมอนให้ผม
ตอนอยู่มัธยมปลาย คุณไม่
คิดหรือว่าผมจะเหมาะกับ
ศาสนจักรของคุณ”

เพื่อนเก่าอีกคนหนึ่ง—ไม่
ได้เป็นสมาชิกของศาสนจักร
—พูดว่า “คุณน่าจะเอาจาก
ผมไปสักเล่ม เพราะผมได้มา

ประมาณ 50 เล่ม!”

ข้าพเจ้าตกตะลึง ย้อนกลับไปสมัยมัธยม
ปลาย ถ้าท่านบอกผมว่าเกรกจะรับบัพ-
ติศมาและเป็นนักพูดจูงใจที่ประสบความสำเร็จ
สำเร็จ ข้าพเจ้าคงไม่เชื่อ ข้าพเจ้าชอบเกรก
มาก เขาเป็นเพื่อนที่ซื่อสัตย์ เพื่อนที่ท่าน
ปรับทุกข์ได้เมื่อท่านต้องการ แต่ข้าพเจ้า
รู้ว่าเขาชอบงานเลี้ยง และเขามีนิสัยชอบ
ก่อเรื่อง ข้าพเจ้าไม่เคยคิดว่าเขาจะสนใจ
อยากได้ยื่นเกี่ยวกับศาสนจักร เรื่องตลก
คือ ข้าพเจ้าเคยเชื่อว่าเพื่อนอีกคนจะเข้า
ร่วม คนที่ข้าพเจ้าเคยแบ่งปันพระกิตติคุณ
และให้พระคัมภีร์มอรมอน ความเป็นจริง
ของเรื่องนี้คือท่านไม่มีวันรู้ว่าใครพร้อม
ยอมรับพระกิตติคุณและใครไม่พร้อม

ข้าพเจ้ารู้สึกละอายใจเล็กน้อยหลังจาก
สนทนากับเกรกครั้งนั้นเพราะข้าพเจ้าก็
เหมือนอีกหลายๆ คนคือไม่เคยแบ่งปัน
พระกิตติคุณกับเขา ข้าพเจ้าถามว่าเขาเข้า
ร่วมศาสนจักรในท้ายที่สุดได้อย่างไร นี่คือ
เรื่องราวของเขา:

ครอบครัวผมย้ายไปซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ตอนผมอายุประมาณ 11 ขวบแต่ผมไม่เข้าร่วมศาสนจักรจนกระทั่งอายุ 24 ปี เมื่อมองย้อนกลับไป ผมเห็นได้ว่าทำไมไม่มีใครแบ่งปันพระกิตติคุณกับผม ถ้าคุณเฝ้าๆ ผมไม่ใช่คนที่จะสนใจพระกิตติคุณ จริงๆ แล้ว ผมเป็นเด็กค่อนข้างเกรง ผมชอบชกต่อยและก่อเรื่องที่โรงเรียนเป็นประจำ

ผมมีเพื่อนแอลดีเอสจำนวนหนึ่ง แต่มีคนเดียวที่เคยพูดเรื่องศาสนจักร และนั่นเพราะผมล้อเขาเกี่ยวกับการอ่านพระคัมภีร์มอรมอนตอนเขาเป็นที่เลี้ยงเด็ก แต่กระนั้นผมก็ยังอยากรู้หลายเรื่อง

คุณแม่พาผมไปโบสถ์คริสต์แถวบ้าน ผมเคยถามพวกเขาว่าทำไมพระเยซูไม่เสด็จมาทวีปอเมริกา พวกเขาหัวเราะที่ผมถามคำถามนั้น ผมจึงไม่ถามอะไรอีก

หลายปีต่อมาผมตัดสินใจไปเที่ยวศูนย์นักท่องเที่ยวบริเวณเทมเปิลสแควร์ใน

ซอลท์เลคซิตี ที่นั่นมีภาพสามมิติเกี่ยวกับพระคริสต์ในอเมริกา ู๊ๆ ผมก็นึกถึงคำถามของผมเกี่ยวกับหัวข้อนั้นตั้งแต่ผมยังเด็ก ตอนนั้นเองที่พระวิญญาณทำงานกับผม และผมรู้ว่าผมพร้อมจะฟัง

ตัวอย่างของเพื่อนๆ สมัยมัธยมปลายยังอยู่กับผม จริงๆ แล้วคนที่ผมเคารพมากที่สุดคือเพื่อนๆ แอลดีเอส แรนดี ริคค์กับภรรยาเขาไปโรงเรียนผม พวกเขาเป็นตัวอย่างที่ดีเสมอ เป็นคนดีมาก นั่นมีผลต่อผมมากในภายหลัง ผมคิดว่า “ถ้าแรนดีเชื่อว่าเป็นความจริง นั่นต้องสำคัญ”

ผมไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นถ้าพวกเขาแบ่งปันพระกิตติคุณมากขึ้นในตอนนั้น ผมอาจจะยังไม่พร้อมก็ได้ แต่เมื่อมองย้อนกลับไป ผมอยากให้พวกเขาแบ่งปัน ผมรู้ว่านั้นจะมีผลต่อผม

พระเจ้าทรงเตรียมลูก ๆ ของพระองค์

“พระเจ้าทรงรักลูกทุกคนของพระองค์ พระองค์ทรงปรารถนาให้เราทุกคนมีความสมบูรณ์ของความจริงและได้รับพรอันล้ำนเหลือของพระองค์ พระองค์ทรงรู้เวลาที่เขาร่วม และทรงต้องการให้เราฟัง และเอาใจใส่คำแนะนำของพระองค์ในการแบ่งปันพระกิตติคุณ เมื่อเราทำเช่นนั้น ผู้ที่พร้อมจะตอบรับข่าวสารของพระองค์ผู้ตรัสว่า ‘แกะของเราย่อมฟังเสียงของเรา... และแกะนั้นก็ตามเรา’ (ยอห์น 10:27)”

เอลเดอร์ดัลลัน เอช. โอลส์ แห่งโครัม อัครสาวกสิบสอง “การแบ่งปันพระกิตติคุณ,” *เสี้ยวสนทนา*, ม.ค. 2002, 9

ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งใจยิ่งนักที่ตัวอย่างของข้าพเจ้ามีผลในแง่บวกต่อเกรก ข้าพเจ้าคงจะรู้สึกดีกว่านี้ถ้าได้ทำบางอย่างตอนนั้น ถ้าข้าพเจ้าแบ่งปันพระกิตติคุณหรือพระคัมภีร์มอรมอนหรือแม้แต่ชวนเกรกมาร่วมกิจกรรม นั่นอาจจะเปลี่ยนชีวิตเขา เขาอาจจะเข้าร่วมศาสนจักรเร็วกว่านี้ เขาอาจจะได้รับใช้งานเผยแผ่

ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าการเป็นแบบอย่างที่ดีสำคัญมาก

แต่ความรับผิดชอบในการแบ่งปันพระกิตติคุณสำคัญเช่นกัน พระเจ้าทรงบัญชาเราให้ทำเช่นนั้น “พวกท่านจงออกไปทั่วโลกประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน” (มาระโก 16:15)

ดังนั้นอย่ากลัวการแบ่งปัน ยิ่งกว่านั้นคืออย่าด่วนตัดสินใจว่าใครพร้อมหรือไม่พร้อม ท่านอาจจะแปลกใจถ้าใจคนนั้นอ่อนลง เพราะท่านมองไม่เห็นความสนใจที่ซ่อนอยู่ ■

กล้า

แบ่งปันพระกิตติคุณ

ทานต้องกล้าแบ่งปันพระกิตติคุณกับคนแปลกหน้า เพียงแต่ถามผู้สอนศาสนาเต็มเวลาคนใหม่ บางครั้งต้องกล้าถามเพื่อนมากขึ้นว่าพวกเขาอยากรู้เกี่ยวกับศาสนจักร พระคัมภีร์มอรมอน หรือความเชื่อของเราหรือไม่

ท่านสงสัยว่า จะทำอย่างไรถ้าพวกเขาไม่สนใจ จะทำอย่างไรถ้าพวกเขาไม่พอใจ จะทำอย่างไรถ้าพวกเขาหัวเราะเยาะ จะทำอย่างไรถ้าพวกเขาบอกว่าเกลียดฉันและไม่อยากเจอหน้าฉันอีกอย่างห้วนเลย นั่นจะไม่เกิดขึ้นแน่นอน เพื่อนๆ อาจจะเพียงแค่พูดว่า “ไม่อยากรู้ ขอขอบคุณ” แต่อย่าประหลาดใจถ้ามีคนตอบว่า “แน่นอน เสด็จให้ฉันฟังหน่อยสิ”—โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าท่านกำลัง

ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ

เอิลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโคเวรัมอัครสวากสลิปสอง กล่าวไว้ว่า “เราเป็นสมาชิกของศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ พระเจ้าทรงมอบอำนาจและส่งเราออกไปหา บำรุงเลี้ยง และนำคนที่กำลังแสวงหาความจริงเข้ามาในศาสนจักรของพระองค์”

จากมุมมองดังกล่าว การแบ่งปันพระกิตติคุณ “ง่ายและชัดเจน” แต่เอิลเดอร์บัลลาร์ดยอมรับว่า “งานเผยแผ่ศาสนาท้าทายและบางครั้งน่ากลัว”

เราจะเอาชนะความกลัวนั้นได้อย่างไร เอิลเดอร์บัลลาร์ดเสนอแนะสามวิธีดังนี้

หนึ่ง สวดอ้อนวอนส่วนตัวและกับครอบครัว ขอให้พระเจ้าทรงช่วยให้ท่านพบวิธีแบ่งปันพระกิตติคุณ (ดูสิ่งที่ยาวจนหญิงคนหนึ่งโบยบินในกรอบสี่เหลี่ยมด้านข้าง) อีกทั้งหมดขอพระเจ้าให้ทรงนำท่านไปหาคนที่พร้อม

สอง เป็นแบบอย่าง ในโลกที่มาตรฐานกำลังหย่อนยาน เพื่อนๆ จะสังเกตเห็นแสงสว่างของท่าน ความมีค่าควรส่วนตัวของท่านจะทำให้ท่านมีความกล้าและพลังทางวิญญาณ

สาม ใช้ศรัทธาและวางใจในพระเจ้า และแสดงความรักต่อผู้อื่นเสมอ

“สมาชิกบางคนพูดว่า ‘ผมไม่กล้าแบ่งปันพระกิตติคุณเพราะผมอาจจะทำให้บางคนไม่พอใจ’” เอ็ดเดอร์ บัลลาร์ดกล่าว “ประสบการณ์แสดงให้เห็นว่าผู้คนจะไม่ขัดเคืองใจเมื่อการแบ่งปันมีวิญญาณของความรักและความห่วงใยเป็นแรงจูงใจ เขาจะขัดเคืองใจได้อย่างไรเมื่อเราพูดว่า ‘ผมขอวิธีที่ศาสนจักรช่วยผม’ แล้วเพิ่มเติมสิ่งที่พระวิญญาณทรงนำ”¹

หน้าที่ในการแบ่งปันพระกิตติคุณเป็นของสมาชิกทุกคนของศาสนจักร—รวมทั้งตัวท่าน ดังนั้นจงกล้าและให้พระเจ้าอวยพรความพยายามของท่าน ■

อ้างอิง

1. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “บทบาทที่จำเป็นของสมาชิกในงานสอนศาสนา,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2003, 46, 47-48.

ความกล้าหาญของผู้เชื่อ

“ด้วยความกล้าหาญแห่งความเชื่อมั่นของเรา ขอให้เราประกาศพร้อมกับอัครสาวกเปาโลว่า ‘ข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐ [ของพระคริสต์]’ (โรม 1:16) จากนั้น ด้วยความกล้าหาญเดียวกันนี้ ขอให้เราทำตามคำแนะนำของเปาโลที่ว่า ‘จงเป็นแบบอย่างแก่บรรดาผู้เชื่อ ทั้งในตำนานและการประพฤติ ทั้งในด้านความรัก ความเชื่อ และความบริสุทธิ์’” (1 ทิโมธี 4:12)

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน, “จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2014, 69.

ของล้ำค่าที่สุดที่ดิฉันมี

โดย มาเรียนา ซานโตส

ที การประชุมเยาวชนพฤหัสบดี เราทุกคนได้รับพระคัมภีร์มอรมอนพร้อมกับคำเชื้อเชิญให้นำพระคัมภีร์เล่มนี้ให้บางคน ดิฉันอยากให้นักร้องเพลงป๊อปคนโปรด

เมื่อทราบว่าเขาจะแสดงคอนเสิร์ตในเมือง ดิฉันคิดว่านี่คงเป็นโอกาสเหมาะ คอนเสิร์ตแต่ละครั้งของเขามีการจับสลากคัดเลือกแฟนเพลง 15 คนให้ไปพบเขาหลังเวที แทบเป็นไปไม่ได้ที่จะได้รับคัดเลือก แต่ดิฉันได้

ไม่กี่สัปดาห์ก่อนคอนเสิร์ต ดิฉันเขียนประจักษ์พยานในพระคัมภีร์มอรมอนและสวดอ้อนวอน ดิฉันอธิบายนให้พระบิดาบนสวรรค์ฟังว่าสถานการณ์ไม่เอื้ออำนวยและดิฉันต้องการความช่วยเหลือจากพระองค์

ทันทีที่กล่าว “เอเมน” โทรศัพท์มือถือของดิฉันก็ดังเนื่องด้วยมีคนโทรมาจากสำนักงานของนักร้องคนนั้น ดิฉันได้รับคัดเลือก

หลังเวทีในวันคอนเสิร์ต ดิฉันมอบพระคัมภีร์ให้นักร้อง เขาเปิดอ่านประจักษ์พยานของดิฉัน “ดิฉันใช้เวลาคิดนานมากเกี่ยวกับของขวัญอันล้ำค่าและมีประโยชน์ที่จะมอบให้คุณ ดิฉันรู้ว่าดิฉันต้องให้บางอย่างที่มีค่ากับคุณเพราะสิ่งที่อยู่ในนั้นไม่ใช่เพราะราคาของมัน นี่คือพระคัมภีร์มอรมอน เป็นของล้ำค่าที่สุดที่ดิฉันมี มันจะล้ำค่าที่สุดสำหรับคุณเช่นกันถ้าคุณอ่าน”

เขากอดดิฉันและบอกว่าเขาจะอ่าน ดิฉันไม่อาจกลั้นน้ำตาไว้ได้! การให้พระคัมภีร์มอรมอนแก่บุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นประสบการณ์ที่หาได้ยาก แต่การให้พระคัมภีร์ควรเป็นประสบการณ์ทั่วไป ดิฉันอาจจะเอาให้เพื่อนที่โรงเรียน เพื่อนบ้าน หรือใครก็ได้

การให้พระคัมภีร์มอรมอน การแสดงประจักษ์พยาน การพูดเกี่ยวกับศาสนจักร และการเป็นแบบอย่างคือหน้าที่ของเรา เราไม่ควรอายในการแบ่งปันพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในบราซิล

จำไว้ว่า

นั่นเป็นการเลือกของพวกเขา

สิทธิเสรีใช้ได้กับทุกคน รวมทั้ง
คนที่ท่านเชื่อเชิญให้เรียนรู้
เกี่ยวกับศาสนจักร

6 เมื่อท่านเชิญคนอื่นๆ ให้เรียนพระกิตติคุณ สำคัญที่ต้องตระหนักว่าพวกเขา
มีสิทธิเสรีที่จะเลือกยอมรับหรือไม่ยอมรับคำเชิญของท่าน ความสำเร็จของ
ท่านไม่ได้วัดจากการตอบสนองของพวกเขา แต่วัดจากความตั้งใจ
แบ่งปันของท่าน

ดังนั้นหากความสำเร็จไม่ได้วัดจากคนที่ตอบรับหรือคนที่
รับบัพติศมาแล้วท่าน ควร พึ่งความสนใจไปที่อะไรขณะตั้ง
เป้าหมายสำหรับงานเผยแผ่ศาสนา จดจ่อกับสิ่งที่ *ท่าน* ทำได้
ไม่ใช่วิธีที่คนอื่นตอบสนอง จำไว้ว่าท่านมีสิทธิเสรีเช่นกัน ท่าน
เลือกได้ว่าจะ

เชื่อเชิญบ่อย ๆ และ เชื่อเชิญทุกคน

เนื่องจากท่านไม่รู้ล่วงหน้าว่าใคร
จะสนใจหรือไม่สนใจพระกิตติคุณ
จงเชื่อเชิญเป็นประจำและเชื่อเชิญ
ให้มากที่สุดเท่าที่ท่านจะทำได้ โดย
เอาใจใส่เป็นพิเศษต่อการกระตุ้น
เตือนของพระวิญญาณ เราประสบความสำเร็จในฐานะผู้สอนศาสนา
เมื่อเราเชื่อเชิญผู้อื่นให้เรียนรู้และ
ยอมรับความจริง

เป็นเพื่อนเหมือนเดิม

ถ้ามีคนปฏิเสธคำเชิญให้เรียน
รู้มากขึ้น จงมีมารยาทและหวังดี
ต่อไป รักษามิตรภาพไว้ให้นาน
เท่าๆ กับรักษามาตรฐานให้สูง
แสดงความรักเจกเช่นพระคริสต์
ต่อทุกคนที่ท่านทำได้ ถึงแม้พวกเขา
ไม่เข้าใจทุกอย่างที่ท่านเชื่อ
และทำ

ข้อสัจต่ต่อไป

พระเจ้าช่วยให้รอดตรัสไว้ดีที่สุดใน
“พวกท่านจงส่องสว่างแก่คนทั้ง
ปวง เพื่อว่าเมื่อเขาทั้งหลายได้เห็น
ความดีที่ท่านทำ พวกเขาจะได้
สรรเสริญพระบิดาของท่านผู้สถิต
ในสวรรค์” (มัทธิว 5:16) จงรัก
พระกิตติคุณและดำเนินชีวิตตาม
พระกิตติคุณ และไม่ช้าก็เร็ว ท่าน
จะ พบคนที่ต้องการรู้ว่าเหตุใดและ
คนที่พร้อมจะยอมรับพระกิตติคุณ

ศรัทธาจนอยากแบ่งปัน

“เราเคารพการเลือกและช่วงเวลาของแต่ละคน พระเจ้าตรัสว่า ‘ให้มนุษย์ทุกคนเลือกด้วยตนเอง’ (คพ. 37:4) การที่คนๆ หนึ่งไม่สนใจไม่จำเป็นต้องลดสายใยแห่งมิตรภาพและความรักของเราลง คนที่ท่านเชื่อเชิญให้ ‘มาดู’ จะยอมรับคำเชื่อเชิญหรือไม่ก็ตาม ท่านจะยังรู้สึกถึงการยอมรับจากพระเจ้า และโดยการยอมรับนั้น ท่านมีศรัทธาเพิ่มขึ้นจนอยากแบ่งปันความเชื่อของท่านครั้งแล้วครั้งเล่า”

เฮลเตอร์นีส แอล. แอนเดอร์เซ็น แห่งโคเวรัมอัค-สวากสิบสอง, “นี่คือปาฏิหาริย์,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2013, 79.

การเป็นผู้สอนศาสนาที่ประสบความสำเร็จ

กำลังมองหาเทรนด์ใหม่ๆ เกี่ยวกับการเป็นผู้สอนศาสนาที่ประสบความสำเร็จมากขึ้นใช่หรือไม่? สืบค้นแนวคิดดีๆ 10 ประการในหน้า 10 จากสิ่งสอนกิตติคุณของเรา: *แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา* (2004)

จงอดทน ไม่ย่อถอย

ตามที่เห็นในเรื่องราวทางขวามือ บางครั้งต้องเชื่อเชิญหลายครั้งกว่าจะได้จังหวะ เปิดประตูต่อไป เป็นเพื่อนต่อไป และอย่าท้อ พระเจ้าทรงทราบดีว่าท่านพยายาม และจะทรงอวยพรท่าน (ดู คพ. 98:2) ■

ดิฉันถามหลายต่อหลายครั้ง

โดย เมียร์ ชูซานา ดา ซิลวา โรซา

ดิฉันรู้ว่าเราทุกคนควรแบ่งปันพระกิตติคุณ แต่ดิฉันไม่เคยประสบความสำเร็จ แต่แล้ว ในช่วงหลักสูตรภาษาสเปนที่ดิฉันเรียน ดิฉันพบชายหนุ่มคนหนึ่งชื่อ ตีอาโก เรากลายเป็นเพื่อนกันและมักเดินกลับจากโรงเรียนด้วยกัน วันหนึ่งเราเดินผ่านโบสถ์แอลดีเอสที่เพิ่งสร้างเสร็จ

“ดิฉันเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายมาหลายปีแล้ว” ดิฉันบอก ดิฉันแบ่งปันบางอย่างที่เราเชื่อกับเขาและบอกเขาว่าดิฉันกับครอบครัวได้รับพรมากเพียงใดเพราะพระกิตติคุณ ดิฉันชวนเขามาร่วมการประชุมในวันอาทิตย์ที่จะถึงเวลาเก้าโมงเช้า

วันอาทิตย์มาถึงและดิฉันรออย่างกระวนกระวาย แต่เขาไม่มา ระหว่างสัปดาห์ ดิฉันชวนเขาอีก เป็นแบบนี้ทุกสัปดาห์นานสองถึงสามเดือน เขามักจะให้เหตุผลว่าทำไมเขาไม่ปรากฏตัว “ผมนอนดึก” “ผมเหนื่อย” “มีปัญหา” แต่ดิฉันก็ถามเขาตลอด และดูเหมือนเขาจะไม่สนใจ

เช้าวันอาทิตย์วันหนึ่งดิฉันนั่งอยู่บนม้านั่งตัวหนึ่งทางไปหลังโบสถ์ ยังมีเวลาสามสี่นาทีก่อนการประชุมเริ่มเมื่อมีคนหนึ่งเรียกชื่อดิฉันเบาๆ ดิฉันมองไปทางประตูและตีอาโกอยู่ตรงนั้น!

“ผมไม่ได้สัญญาว่าคุณหรือไม่ว่าสักวันผมจะมา” เขาถาม เขาเข้าร่วมการประชุมศีลระลึก และยังคงความประหลาดใจแก่ดิฉัน เขาอยู่ร่วมการประชุมที่เหลือและดูเหมือนจะพอใจเมื่อดิฉันแนะนำเขาให้รู้จักผู้สอนศาสนา เขาเริ่มพบกับผู้สอนศาสนาเป็นประจำ ตีอาโกกับดิฉันยังคงพูดคุยกันขณะเดินกลับจากโรงเรียน แต่การสนทนาของเราเป็นเรื่องเกี่ยวกับความจริงที่เขากำลังเรียนรู้ ดิฉันสามารถตอบคำถามและแสดงประจักษ์พยานได้ ในที่สุด เขาก็มีประจักษ์พยานของตนเองและเข้าร่วมศาสนจักร

ปัจจุบันดิฉันเป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาในคณะเผยแผ่ซานตามาเรีย บราซิล ก่อนดิฉันเข้าสู่สนามเผยแผ่ ตีอาโกยื่นโบสถ์เป็นศิษย์สอนศาสนาเต็มเวลาเช่นกัน และตอนนี้เขาก็กำลังรับใช้ในคณะเผยแผ่มาเนาส์ บราซิล

ดิฉันเพิ่งได้รับจดหมายจากเขา “ขอบคุณที่ชวนผมหลายต่อหลายครั้งให้มาโบสถ์” เขาเขียน “ผมจะสำนึกคุณไปชั่ววันรันดร์” ดิฉันมีความสุขไม่เพียงเพราะได้แบ่งปันพระกิตติคุณทุกวันเท่านั้นแต่ได้รู้ด้วยว่าตีอาโกกำลังทำแบบเดียวกัน *ผู้เขียนอาศัยอยู่ใน เซาเปาลู บราซิล*

ลองใช้วิธีง่ายๆ 11 วิธีนี้แบ่งปัน
พระกิตติคุณในการสนทนาประจำวัน

กล่าวเชื่อเชิญ และ ติดตามผล

ทำ
หากท่านต้องการแบ่งปันพระกิตติคุณแต่ประหม่าหรือไม่แน่ใจว่าจะทำอย่างไร
บทความนี้ช่วยท่านได้ การแบ่งปันพระกิตติคุณเป็นมากกว่าการชวนเพื่อนๆ ให้
พบกับผู้สอนศาสนา นั่นเป็นความคิดที่ดีมาก แต่มีอีกหลายอย่างที่ท่านทำได้
เพื่อ “เชื่อเชิญผู้คนให้มาสู่พระคริสต์” (สั่งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่
ศาสนา [2004], 1) และง่ายกว่าที่ท่านคิด บางทีการเปรียบเทียบฟุตบอลอาจช่วยได้
นักเตะที่ดีรู้ว่าจะส่งลูกให้เพื่อนร่วมทีมอย่างไรและตอนไหนเพื่อเปิดโอกาสให้พวกเขาวิ่ง
ไปข้างหน้า การเชื่อเชิญผู้อื่นให้เรียนรู้เกี่ยวกับพระกิตติคุณเหมือนกับการส่งลูกบอล แทนที่
จะเพียงเปิดโอกาสให้พวกเขายิงประตู แต่เปิดโอกาสให้พวกเขามาหาพระคริสต์ด้วย
แนวคิดบางประการต่อไปนี้จะช่วยให้ท่านเริ่ม สวดอ้อนวอนขอการตัดสินใจและจงสร้างสรรค
ขณะปรับแนวคิดเหล่านี้ให้ตรงกับความสะดวกหรือสถานการณ์ของเพื่อน จากนั้นให้กำลังใจ
พวกเขา!

ชวนเพื่อนมาร่วมสหกิจกรรม

ท่านมีเพื่อนที่ติดกีฬา ดั้งนั้นเมื่อได้ยินว่าสหกิจกรรมสัปดาห์นี้คือคีนกีฬา ท่านจึงเห็นโอกาสเหมาะที่จะชวนเธอมา

ชวนเพื่อนมาดูการประชุมใหญ่สามัญ

ท่านกำลังฟังคำพูดจากการประชุมใหญ่สามัญทางเครื่องเล่นเอ็มพีสาม ขณะเดินไปโรงเรียน เพื่อนถามว่ากำลังฟังอะไร ท่านบอกความจริงว่า—ท่านกำลังฟังถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตของพระเจ้า “หมายความว่าอย่างไร” เพื่อนถาม ท่านอธิบายเกี่ยวกับศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกสมัยปัจจุบันแล้วถามเพื่อนว่าเธออยากจะมาฟังสิ่งที่ผู้นำเหล่านี้พูดในเดือนเมษายนไหม

แบ่งปันบทความหนึ่งจากเลียโฮนา

บทความเรื่องหนึ่งจาก *เลียโฮนา* ฉบับล่าสุดเตือนท่านให้นึกถึงการสนทนากับเพื่อนคนหนึ่งของท่าน ท่านให้เขาดูนิตยสาร (หรือลิงก์ออนไลน์) และชวนเขาอ่านบทความ

บอกบางคนเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอน

วอร์ดของท่านมีเป้าหมายอ่านพระคัมภีร์มอรมอนให้จบก่อนสิ้นปี ท่านจึงนำพระคัมภีร์ไปโรงเรียน เพื่อนคนหนึ่งสังเกตเห็นพระคัมภีร์และถามว่าเป็นหนังสือเกี่ยวกับอะไร ท่านอธิบายว่าพระคัมภีร์มอรมอนคืออะไรและแบ่งปันประวัติของพยากรณ์ของท่านเกี่ยวกับพระคัมภีร์เล่มนี้

อ่านเรื่องราวของเคนเนธในบทความนี้เพื่อดูว่าเกิดอะไรขึ้นเมื่อเขาเห็นสมาชิกศาสนจักรกับพระคัมภีร์มอรมอนที่โรงเรียน

เชื่อเชิญและติดตามผล

“ประจักษ์พยานของข้าพเจ้าคือขณะที่เราช่วยกันหา เชื่อเชิญ และติดตามผลด้วยความไว้วางใจและศรัทธา พระเจ้าจะทรงเยี่ยมสรรพสิ่งที่เราและลูกๆ หลายนแสนคนของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าจะพบจุดประสงค์และสันติในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย”

เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง “การติดตามผล,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2014, 81

ชวนเพื่อนมางานเต้นรำของศาสนจักร

เพื่อนสนิทของท่านชวนท่านไปเที่ยววันศุกร์นี้ แต่ท่านมีงานเต้นรำที่โบสถ์คีนนั้น แทนที่จะปฏิเสธคำชวนของเขา ท่านจะชวนเขามางานเต้นรำ!

ชวนเพื่อนมาโบสถ์

ผู้นำขอให้ท่านสอนบทเรียนบางส่วนในวันอาทิตย์ เมื่อเพื่อนถามว่าท่านจะทำอะไรสุดสัปดาห์นี้ แทนที่จะไม่พูดถึงแผนวันอาทิตย์ของท่าน ท่านจะอธิบายว่าท่านจะสอนบทเรียนส่วนหนึ่งที่โบสถ์ เพื่อนของท่านอยากรู้ ท่านจึงชวนเธอมาด้วยเพื่อจะได้ฟังท่านสอน

ให้เพื่อนดู Mormon.org

เพื่อนของท่านมีคำถามมากมายเกี่ยวกับความเชื่อของเรา ท่านจึงให้พวกเขาดู Mormon.org เพื่อช่วยตอบคำถามของพวกเขา

ก้าวเล็กๆ บนเส้นทาง สู่การเปลี่ยนใจเลื่อมใส

วันแรกที่โรงเรียนใหม่ ดิฉันสังเกตเห็นเด็กผู้หญิงคนหนึ่งต่างจากคนอื่นๆ เธอมีชีวิตลำบากที่บ้าน และเธอมักจะถูกนักเรียนคนอื่นล้อเล่น เพราะลือกเกอร์ของเธออยู่ติดกับลือกเกอร์ของดิฉัน ไม่นานเราก็รู้จักกันมากขึ้น เธอเป็นคนน่ารัก แต่มีนิสัยไม่ดีอย่างหนึ่งคือชอบสบถ

ดิฉันอธิบายความเชื่อของดิฉันและมาตรฐานที่สอนใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* ให้เธอฟัง เธอสนใจมาก ดิฉันชวนเธอมาสหกิจกรรมสองสามสัปดาห์ และเธอพยายามมากเพื่อเอาชชนะนิสัยชอบสบถ

ในที่สุดดิฉันมอบ *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* และ *แนวแน่ต่อศรัทธา* ให้เธอ วันรุ่งขึ้นที่โรงเรียนเธอบอกว่า เธอเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ มากมายในหนังสือเล่มนั้น ดิฉันชวนเธอมาสหกรรมคืนนั้น และเมื่อเรากำลังทำความสะดวกหลังจากกิจกรรม เธอบอกว่า “ฮันนาห์ ฉันจะรับบัพติศมาได้ไหม”

ดิฉันตะลึง ดิฉันไม่เคยช่วยใครเข้าร่วมศาสนจักร ดิฉันยืนนิ่งอยู่ครู่หนึ่ง—พูดไม่ออก—แต่ในที่สุดก็จับมือเธอและพาเดินไปหาสมาชิกคนหนึ่งในฝ่ายประธาน เยาวชนหญิงผู้ได้ช่วยให้เพื่อนของดิฉันติดต่อกับผู้สอนศาสนาเพื่อจะได้เริ่มเตรียมรับบัพติศมา

ดิฉันรู้สึกดีมากที่เพื่อนตัดสินใจรับบัพติศมา ดิฉันคิดว่าเยี่ยมมากที่ดิฉันได้ช่วยเพื่อนตลอดเส้นทางของการเปลี่ยนใจเลื่อมใส ดิฉันเริ่มระดมความคิดทันทีว่าจะช่วยให้คนอื่นๆ เดินเส้นทางเดียวกันนี้ได้อย่างไร

ฮันนาห์ คริสเตนเซิน, โอลาโฮ, สหรัฐอเมริกา

แบ่งปันพระคัมภีร์ด้วยการส่งข้อความ

ระหว่างศึกษาพระคัมภีร์ตอนเช้า ท่านบังเอิญเห็นพระคัมภีร์ข้อหนึ่งที่จะเป็นประโยชน์ต่อเพื่อนที่กำลังลำบาก ท่านส่งข้อความให้เธอรู้ว่าท่านคิดถึงเธอและบังเอิญเห็นข้อพระคัมภีร์ที่เธออาจจะชอบ

ชวนบางคนมารับประทานอาหารเย็น

คุณพ่อจะทำสปาเก็ตตี้เลิศรสสัปดาห์นี้! ท่านสังเกตเห็นนักเรียนคนใหม่ที่โรงเรียน ดูเหมือนเขาจะมีเพื่อนไม่มาก ท่านจึงตัดสินใจชวนเขามารับประทานอาหารเย็นที่บ้าน ถ้าตรงกับคืนวันจันทร์ ท่านอาจจะขอให้เขาอยู่สังสรรค์ในครอบครัวต่อ

ขอให้เพื่อนช่วยทำโครงการความก้าวหน้าส่วนบุคคลหรือหน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้า

เมื่อท่านวางแผนโครงการใหญ่ ท่านรู้ว่าท่านต้องการความช่วยเหลือ ท่านจึงตัดสินใจขอให้เพื่อนที่ไม่เป็นสมาชิกบางคนช่วย นี่จะเปิดโอกาสให้ท่านได้อธิบายว่าเหตุใดท่านจึงรับใช้ และท่านสนุกกับการรับใช้ด้วยกันได้

มอบ *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* ให้เพื่อน

ถ้าเพื่อนถามว่าทำไมท่านดำเนินชีวิตตามมาตรฐานบางอย่าง ท่านจะมอบ *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* ให้เขาและบอกว่าการดำเนินชีวิตตามมาตรฐานได้ช่วยให้ท่านรู้สึกมีความสุขมากขึ้นอย่างไร

อ่านเรื่องของฮันนาห์ในบทความนี้เพื่อดูว่าเธอมอบหนังสือเล่มนี้ให้เพื่อนอย่างไร

คุณอยากเรียนรู้ศาสนาของฉันไหม

มีบางอย่างในตัวแอฟริลที่ไม่เหมือนใคร ผมบอกไม่ถูก แต่ไม่ว่าอะไรก็ตาม นั่นเป็นความต่างที่ดี ผมค้นพบในที่สุดว่า เธอเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

วันหนึ่งตอนรับประทานอาหารกลางวัน ผมนั่งลงตรงโต๊ะว่าง—ว่างแต่มีหนังสือของแอฟริลวางซ้อนกันสองสามเล่ม หนังสือเล่มบนสุดคือพระคัมภีร์มอรมอน ผมเอื้อมไปหยิบมาดู

“ผมกำลังดูหนังสือของคุณ” ผมบอกแอฟริลเมื่อเธอมาถึงอีกสองสามนาทีให้หลังพร้อมถาดอาหาร “ตามสบาย” เธอบอก พลางมองด้วยความประหลาดใจเล็กน้อย

ผมอ่านสองสามหน้าและติดใจ ผมเชื่อในพระเจ้าเป็นเจ้า แต่คิดว่าตัวเองเป็นพวก

สนใจวิทยาศาสตร์ ทว่าสิ่งที่ผมอ่านดูเหมือนจะเป็นความจริง มันอาจจะเกิดขึ้นจริงก็ได้ แล้วถ้าเกิดขึ้นจริงแล้ว อะไรจริง การคิดเช่นนั้นทำให้ผมรู้สึกตื่นเต้นในจิตวิญญาณ

เมื่อช่วงเวลาอาหารกลางวันสิ้นสุด ผมคืนหนังสือให้แอฟริลและเข้าเรียนวิชาถัดไป ผมตื่นเต้นกับสิ่งที่ได้อ่านในพระคัมภีร์มอรมอน แต่ยังไม่อยากบอกจะพูดเรื่องนี้กับเธอ

ไม่กี่สัปดาห์ต่อมา แอฟริลเดินทางมาหาผมระหว่างที่ผมกำลังศึกษาด้วยตนเองด้วยสีหน้าจริงจัง “คุณสนใจจะเรียนศาสนาของฉันจริงหรือ” เธอถาม ผมสนใจ และบอกเธออย่างนั้น “มีการประชุมพิเศษครั้งหนึ่งสำหรับคนที่ต้องการ

รู้เกี่ยวกับศาสนจักรของเรา” เธอบอก “ฉันสงสัยว่าคุณอยากจะไปไหม”

ผมไปที่การประชุม ประธานคณะเผยแผ่อธิบายหลักคำสอนพื้นฐานบางอย่างของศาสนจักร ทุกอย่างที่เขาพูดมีความหมายต่อผม ไม่นานผมก็เริ่มเรียนกับผู้สอนศาสนา ผมไม่เปลี่ยนใจเลื่อมใสทันที แต่หลังจากอดอาหารและสวดอ้อนวอน ผมได้รับประจักษ์พยานและรับบัพติศมา

ชีวิตผมต่างมากจากที่น่าจะจะเป็นถ้าหากผมไม่ห้อมรับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู และนั่นเป็นความแตกต่างที่ดี *เคนเนธ เฮิร์สต์, แอลาบามา สหรัฐอเมริกา*

อย่าลืมหันหลังติดตามผล

หลังจากเชื่อเชิญแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือติดตามผล ในฟุตบอลนักเตะที่เก่งที่สุดรู้ว่าเมื่อส่งลูกไปแล้วงานของเขายังไม่จบ—พวกเขาต้องวิ่งต่อและเตรียมพร้อมรับลูก

การติดตามผลง่ายพอๆ กับการถามเพื่อนร่วมชั้นว่าคิดอย่างไรกับพระคัมภีร์ที่ท่านให้หรือเพื่อนของท่านรู้สึกอย่างไรหลังจากมาโบสถ์กับท่าน

อ่านเรื่องของเคนเนธเพื่อดูตัวอย่างว่าการติดตามผลเปลี่ยนชีวิตเยาวชนชายคนหนึ่งอย่างไร

เมื่อท่านติดตามผลหลังจากเชื่อเชิญผู้อื่นให้เรียนรู้เกี่ยวกับความเชื่อของท่าน ท่านกำลังแสดงให้เห็นว่าท่านใส่ใจความสุขของพวกเขาพวกเขาจะรู้สึกถึงความปรารถนาที่จริงใจของท่านและพวกเขาจะรู้สึกสบายใจเมื่ออยากจะถามท่านมากขึ้นในอนาคต ■

นี่เป็นความลับ
ที่ลูยซาควร
เก็บไว้หรือ

บอก

โดย เดวิด ดิกสัน
นิเทศสารศาสนจักร
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“จงรักกันและกัน ดังเรานั้นรักเจ้า”
(“รักกันและกัน,” เพลงสวด, บทเพลงที่ 155)

ลูยซาเปิดหนังสือคณิตศาสตร์เมื่อกริ่ง
สัญญาณดัง เธอไม่สามารถจดจ่อกับ
โจทย์คณิตชั่วโมงสุดท้ายได้เลย
นักเรียนคนอื่นรีบออกจากห้อง นั่นเป็น
วิชาสุดท้ายของวันศุกร์ ปกติลูยซารู้สึก
ตื่นเต้นกับวันหยุดสุดสัปดาห์เช่น
กัน แต่วันนี้เธอไม่รู้สึกละอะไรเลย
นอกจากกังวล รู้สึกอย่างนั้นตั้งแต่รับ
ประทานอาหารกลางวัน ตอนที่คาร์ลอตตา
เพื่อนสนิทของเธอถามว่า “เธอเก็บความ
ลับได้ไหม”

ตอนนั้นลูยซาชะงักไปพักหน้า เธอ
เก็บความลับเก่ง เธอคิดว่าคาร์ลอตตา
คงจะบอกเธอเรื่องเด็กหนุ่มน่ารักบางคน
ที่เธอแอบชอบแน่ๆ

แต่ความลับของคาร์ลอตตาไม่สนุกเลย
เสียงหนึ่งซัดจิ้งหะความ
คิดของลูยซา เธอกระพริบ
ตาและเงยหน้าขึ้นมาจาก
โต๊ะ “หนูมีคำถามเกี่ยวกับ
การบ้านหรือเปล่า ลูยซา”
ครูถาม นักเรียนคนอื่นๆ

ความลับ

“เพื่อนห่วงใย เพื่อนรัก เพื่อนฟัง และเพื่อนยื่นมือช่วยเหลือ”

ประธานโรมัส เอส. มอนสัน,
“ออกไปช่วยชีวิต,” เลียโฮนา,
ก.ศ. 2001, 69.

ออกจากห้องไปหมดแล้ว

“ไม่มีค่ะ” ลุยซาตอบ เธอสบตาครู เธอต้อง บอกใครสักคน! แต่คาร์ลอตตาให้เธอสัญญาแล้วว่าจะไม่บอก

“หนูต้องไปขึ้นรถประจำทางแล้วค่ะ” ลุยซาพูดอย่างรวดเร็ว เธอสวมเสื้อตัวนอกแล้วรีบออกไปในสภาพอากาศที่หนาวเย็น

ขณะนั่งรถประจำทางกลับบ้าน ลุยซา รู้สึกกระวนกระวายใจจนแทบทนไม่ไหว เธอรู้สึกแน่นหน้าอก เหมือนหายใจลำบาก

ลุยซาอดคิดถึงความลับของคาร์ลอตตาไม่ได้ ตอนรับประทานอาหารกลางวัน คาร์ลอตตาบอกว่าเธอได้ทำบางอย่างที่เป็นอันตราย ลุยซาแทบไม่เชื่อสิ่งที่เธอได้ยิน เธอคิดว่าเธอรู้จักเพื่อนสนิทของเธอ! เธอไม่นึกว่าคาร์ลอตตาจะทำเรื่องน่ากลัวแบบนั้น เมื่อรับประทานอาหารกลางวันเสร็จ คาร์ลอตตาให้ลุยซาสัญญาว่าจะไม่บอกใคร

แต่จะทำอย่างไรถ้าคาร์ลอตตาได้รับบาดเจ็บ

ลุยซาพยายามไม่สนใจเสียงหัวเราะ และเสียงพูดคุยรอบตัวเธอบนรถประจำทางขณะหลับตาและสวดอ้อนวอนในใจ

“ได้โปรดเถิด พระบิดาบนสวรรค์ โปรดทรงช่วยให้ข้าพระองค์รู้ว่าจะทำอย่างไร ข้าพระองค์ไม่ต้องการให้เพื่อนโกรธ แต่ก็ไม่ต้องการให้เกิดเรื่องไม่ดีกับเธอ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน”

เธอรู้สึกว่าได้เดินกลับบ้านนานกว่าปกติ คุณแม่จะมองออกไหมว่ามีบางอย่างผิดปกติเมื่อลุยซาถึงบ้าน เธอควรพูดอะไร

ขณะมองดูหิมะบนพื้น ลุยซาก็นึกถึงการขว้างบอลหิมะใส่กันที่เธอกับคาร์ลอตตาเริ่มเล่นกับเด็กคนอื่น ๆ ที่สวนสาธารณะเมื่อสัปดาห์ก่อน นั่นสนุกมาก!

เธอนึกถึงอีกหลายอย่างที่เธอกับคาร์ลอตตาชอบทำด้วยกัน ไปเที่ยวเล่นด้วยกัน เดินเที่ยวไกลๆ ทำการบ้าน เล่นกีฬา

จะเป็นอย่างไรถ้าลุยซาบอกความลับ และคาร์ลอตตาไม่อยากจะมาเป็นเพื่อนกับเธออีก ความคิดนั้นทำให้ลุยซามวนท้องยิ่งกว่าเดิม แต่แล้วเธอก็มีอีกความคิดหนึ่ง

ตอนนี้เรื่องสำคัญที่สุดคืออะไรดีที่สุดสำหรับ คาร์ลอตตา—ไม่ใช่คาร์ลอตตา จะคิดยังไงกับ เธอ คาร์ลอตตาต้องการเพื่อนแท้ เพื่อนที่จะช่วยให้เธอปลอดภัย ลุยซารู้ว่าพระเยซูทรงทำสิ่งที่ดีที่สุดให้ผู้อื่นเสมอ ถึงแม้จะมีบางคนไม่ชอบพระองค์ก็ตาม

ลุยซารู้ว่าเธอต้องทำอะไร เธอต้องบอกคุณแม่เรื่องนี้ เธอจะโทรบอกคาร์ลอตตาด้วยว่าเธอทุกซื่งใจมากและอยากจะช่วยเหลือเกิน ต่อจากนั้นคาร์ลอตตาอาจจะอยากพูดกับคุณแม่ของเธอเหมือนกัน

ลุยซา รู้สึกเบาใจขึ้นขณะเดินมาถึงประตูหน้าบ้าน

“คุณแม่คะ” เธอเรียกขณะเดินเข้าข้างใน “คุยกันหน่อยได้มั๊ยคะ”

คาร์ลอตตาอาจจะโกรธ แต่ลุยซา รู้ว่านี่คือสิ่งที่เธอควรทำ เธออยากเป็นเพื่อนแท้

ความลับบางอย่างสำคัญเกินกว่าจะเก็บไว้ ■

โดย แจน พินโบโร
นิตยสารศาสนจักร

ฉัน ควรบอก เมื่อใด

ถ้ามีคนกำลัง—

- เล่นเกมอันตราย
- กินยาที่ไม่ใช่ของพวกเขา
- กิน ดื่ม หรือสูดของแปลกๆ
- ทำร้ายร่างกายตนเอง
- ทำบางอย่างที่พวกเขาไม่ต้องการให้ผู้ใหญ่รู้

ถ้ามีคน—

- พยายามให้ท่านทำสิ่งดังกล่าวข้างต้น
- ให้ดูรูปคนไม่ใส่เสื้อผ้า
- ขอให้ท่านดูหรือสัมผัสร่างกายของพวกเขาหรือให้พวกเขาดูหรือสัมผัสร่างกายของท่าน
- ขอให้ท่านเก็บความลับเกี่ยวกับสิ่งที่ท่านทำให้ท่านรู้สึกไม่ดี
- กลั่นแกล้งหรือพูดหยาบคายกับท่านหรือคนอื่น—ต่อหน้า โดยส่งข้อความ หรือออนไลน์

ถ้ามีบางอย่าง—

- ทำให้ท่านรู้สึกไม่ปลอดภัยหรือ
ไม่สบายใจ
- ดูเหมือนไม่ถูกต้องหรือให้ความ
รู้สึก “ผิด”
- จงฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์และ
วางใจความรู้สึกของท่าน!

ฉันควรบอกใคร

- พ่อแม่ ปู่ย่าตายาย หรือผู้ปกครอง
- ครูที่โรงเรียนหรือครูที่ปรึกษา
- ครูหรือผู้นำของศาสนจักร
- พี่ชายหรือพี่สาว
- แพทย์
- เพื่อนที่จะช่วยท่านบอกผู้ใหญ่ได้

ท่านต้องไม่รู้สึกว่เก็บความลับไว้คนเดียว ผู้ใหญ่สามารถช่วยให้ท่านรู้ได้ว่าจะทำอย่างไร บอกไปเรื่อยๆ จนกว่าท่านจะได้รับความช่วยเหลือที่ต้องการ จงกล้าหาญ! ท่านเข้มแข็ง การพูดออกมาจะช่วยให้ท่านและคนอื่นฯปลอดภัย! ■

พยานพิเศษ

โดย เอ็ดเตอร์
โรเบิร์ต ดี. เฮลล์
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง
สมาชิกโคเวรัมอัคร-
สาวกสิบสองเป็น
พยานพิเศษของ
พระเยซูคริสต์

เหตุใดเราจึงควรฟัง การประชุมใหญ่สามัญ

ภาพประกอบโดย แอนดรูว์ บอดลีย์

จาก “การประชุมใหญ่
สามัญ : เสริมสร้าง
ศรัทธาและประจักษ์
พยาน,” เลียโฮนา,
พ.ย. 2013, 6-8.

ข้าพเจ้าสัญญาว่าหาก
ท่านจะฟัง ท่านจะรู้สึกถึง
พระวิญญูญาณ

เราจะได้ยินพระวจนะของ
พระเจ้าที่มีความหมาย
ต่อเราโดยเฉพาะ

โดยผ่านการประชุมใหญ่
สามัญศรัทธาของเราแรง
กล้าขึ้นและประจักษ์พยาน
ของเราลึกซึ้งขึ้น

หากท่านสวดอ้อนวอน
ด้วยความปรารถนาอยาก
ได้ยินสุรเสียงของพระบิดา
บนสวรรค์ในข่าวสารการ
ประชุมใหญ่จริง ๆ ท่านจะ
พบว่าพระองค์ตรัสกับท่าน
เพื่อช่วยท่าน

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นแบบอย่าง
สมบูรณ์พร้อมให้เราทำตาม
ท่านสามารถใช้กิจกรรมนี้เรียนรู้มาก
ขึ้นเกี่ยวกับพระองค์และเตรียมพร้อม
สำหรับอีสเตอร์ เริ่มตั้งแต่วันอาทิตย์
ที่ 1 ก่อนอีสเตอร์ แต่ละวันให้อ่าน
เกี่ยวกับพระเยซูและตอบคำถาม จาก
นั้นให้ตัดรูปตรงกับเรื่องนั้นแล้วเพิ่ม
เข้าไปในแผนภูมิ

เตรียมพร้อม

1. พระเยซูทรงล้างเท้าเหล่าสาวก
และทรงปลอบโยนพวกเขาโดย
ตรัสว่า “อย่าให้ใจของท่านเป็น
ทุกข์ อย่างกลัวเลย” (ยอห์น 14:
27) ท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อ
รับใช้หรือปลอบโยนเพื่อนวันนี้

2. ระหว่างพระกระยาหารมื้อสุดท้าย
พระเยซูทรงสอนเหล่าสาวกให้รับ
ศีลระลึก พระองค์รับสั่งกับพวกเขาว่า
“จงทำอย่างนี้เพื่อเป็นที่ระลึกถึงเรา”
(ลูกา 22:19) วิธีหนึ่งที่ท่านจะมีความ
คารวะมากขึ้นระหว่างศีลระลึกคืออะไร

3. เมื่อพระเยซูทรงเริ่มการชดใช้ใน
สวนเกทเสมีนี่ พระองค์ทรงทำสิ่งที่
พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้
พระองค์ทำ ถึงแม้จะยากมากก็ตาม
พระองค์ทรงสวดอ้อนวอนว่า “อย่า
ให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์ แต่ให้
เป็นไปตามพระทัยของพระองค์”
(ลูกา 22:42) วิธีหนึ่งที่ท่านจะเชื่อ
ฟังที่โบสถ์ ที่โรงเรียน และที่บ้าน
มากขึ้นคืออะไร

สำหรับอีสเตอร์

4

4. เมื่อคนทำร้ายพระเยซูระหว่างการตรึงกางเขน พระองค์ตรัสว่า “พระบิดาเจ้าข้า ขอทรงยกโทษพวกเขาเพราะเขาไม่รู้ว่ากำลังทำอะไร” (ลูกา 23:34) เหตุใดจึงสำคัญที่ต้องให้อภัยผู้อื่น

5. พระเยซูทรงทำให้แน่ใจว่าพระมารดาของพระองค์จะมีคนดูแลหลังจากพระองค์สิ้นพระชนม์ พระองค์รับสั่งกับยอห์นว่า “นี่คือมารดาของท่าน” หรือปฏิบัติต่อมารีย์ประหนึ่งเป็นมารดาของเขาเอง (ยอห์น 19:27) ท่านจะทำได้บ้างวันนี้เพื่อช่วยพ่อแม่หรือผู้ดูแลท่าน

5

6

6. ก่อนพระองค์สิ้นพระชนม์ พระเยซูทรงสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์ว่า “ขอฝากจิตวิญญาณของข้าพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์” (ลูกา 23:46) ท่านจะทำให้การสวดอ้อนวอนของท่านพิเศษมากขึ้นได้อย่างไร

7. หลังจากพระองค์สิ้นพระชนม์ พระเยซูทรงมีพระชนม์อีกครั้ง! นี่คือนิสาเหตุที่เราฉลองอีสเตอร์ พระคริสต์เสด็จเยือนเหล่าสาวกหลังการฟื้นคืนพระชนม์และตรัสว่า “อย่าสงสัยเลย แต่จงเชื่อ” (ยอห์น 20:27) เหตุใดอีสเตอร์จึงสำคัญ

7

เข้าใจ

เรียบเรียงตามการสัมภาษณ์โดย
ริชาร์ด เอ็ม. รอมเนีย
นิตยสารศาสนจักร

หนูชื่อแม็กโนเลีย หนูไปเข้าเวิร์ด
ที่เราพูดภาษาสเปน วันหนึ่งมีอ
มาชั้นเรียนปฐมวัยของหนู เธอพูดแต่
ภาษาอังกฤษ หนูอยากช่วยให้มีออู้สึก
ถึงการต้อนรับ หนูจึงตัดสินใจช่วยเธอ
หนูจะเป็น *ล่าม* ให้เธอ!

มีหลายอย่างที่ เหมือนกัน

เราทั้งคู่รับบัพติศมาและ
การยืนยันแล้ว เราทั้งคู่
ชอบดนตรี โดยเฉพาะ
เพลงสวดและเพลง
ปฐมวัย เราทั้งคู่ชอบ
การสร้างสรรค์ในครอบครัว
และเราทั้งคู่ชอบอ่าน
เรื่องราวใน เลียโฮนา

ตามให้ทัน

ตอนแรกหนูตามไม่ทันเมื่อกำลังเป็นล่าม
ให้มีอ แล้วครูก็พูดช้าลงเพื่อให้เวลาหนู
เราทุกคนรู้สึกดีที่เราได้ช่วยมีอ

ล่าม
จะแปลคำที่คนหนึ่งพูด
เป็นอีกภาษาหนึ่ง

ยื่นมือช่วยเหลือ!

ท่านแสดงความรักโดยช่วย
คนอื่น ๆ อย่างไร ลากเส้น
ตามรอยมือของท่าน ส่ง
เรื่องราวและภาพถ่ายของ
ท่าน พร้อมคำอนุญาตของ
ผู้ปกครองมาให้เรา เข้าไปที่
liahona.lds.org หรืออีเมล
มาที่ liahona@ldschurch.org

แม็กโนเลีย

ทันที

ความช่วยเหลือผ่านเสียงกระซิบ

หนูชื่อมีอา คุณพ่อคุณแม่พูดภาษาสเปน เราจึงไปเข้าเวิร์ดที่พูดภาษาสเปน หนูไม่เข้าใจสิ่งที่คนอื่นพูด แม็กโนเลียเห็นหนูหงุดหงิด เธอจึงย้ายมานั่งข้างหนูและกระซิบบอกหนูเป็นภาษาอังกฤษ

มีอา

วิธีที่คุณช่วยได้

เกร็ดน่ารู้จากมีอาเกี่ยวกับแม็กโนเลีย

ถ้ามีคน:

- เป็นคนใหม่ที่โบสถ์หรือที่โรงเรียน จงช่วยให้เรารู้สึกถึงการต้อนรับ
- ไปโบสถ์ไม่บ่อยนัก ให้ชวนเขาไปกับคุณ
- ถูกกลั่นแกล้ง ให้ปกป้องเธอ บอกครู
- ทำทางเหงๆ ให้ชวนเขามานั่งด้วยกัน
- ต้องการเพื่อน ขอให้เธอเป็นเพื่อนกับคุณ ขออนุญาตพ่อแม่ของคุณชวนเธอมาเล่นที่บ้าน

ถ้าคุณพูดได้มากกว่าหนึ่งภาษา ให้เสนอตัวเป็นล่าม

เพื่อนที่ดี

หลังเลิกปฐมวัย หนูถามแม็กโนเลียว่าเธออยากเป็นเพื่อนหนูไหม เธอตอบว่าอยาก แม็กโนเลียเป็นเพื่อนและ เป็นล่ามของหนูนับแต่นั้น เธอช่วยหนูผูกมิตรกับเพื่อนคนอื่น ๆ ด้วย

จงทำสิ่งที่พระเยซูจะทรงทำ

ทุกคนช่วยคนอื่นได้ เหมือนแม็กโนเลียช่วยหนูสุดอ่อนน้อม พระบิดาบนสวรรค์จะทรงช่วยให้คุณรู้ว่าจะช่วยใคร เหมือนเพลงที่ว่า “ถ้าพระเจ้าผู้ช่วยยืนเคียงข้างฉัน” (Friend, Oct. 1993, 14) เราสามารถพยายามทำสิ่งที่พระเยซูทรงต้องการให้เราทำ ■

เรื่องราวของคนฉลาดและคนโง่

อุปมาคืออะไร

อุปมาคือเรื่องเล่าประเภทหนึ่ง
อุปมาพูดถึงสิ่งธรรมดาๆ ที่เรา
คุ้นเคย เช่น พายุฝนหรือไข่มุก
พระเยซูตรัสอุปมาเพื่อช่วยให้
ผู้คนเข้าใจความจริงทางวิญญาณ
อุปมาเรื่องหนึ่งอยู่ใน มัทธิว 13:
44-46 อุปมาเรื่องนี้สอนอะไร
เกี่ยวกับคุณค่าของพระกิตติคุณ
ท่านหาอุปมาเรื่องอื่นพบหรือไม่

โดย จีน บิงแฮม

วันหนึ่งพระเยซูทรงต้องการสอนผู้คนให้
รู้วิธีอยู่อย่างเข้มแข็งแม้เกิดเรื่องยากๆ
พระองค์ทรงเล่าเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับพายุลูกใหญ่
คนโง่ และคนฉลาด เมื่อพายุมา บ้านของคน
ฉลาดไม่พังเพราะสร้างไว้บนศิลา แต่บ้านของคน
โง่พังเพราะสร้างไว้บนทราย

พระเยซูทรงกำลังสอนว่าสำคัญเพียงใดที่ต้องมี
ศรัทธาในพระองค์และทำตามคำสอนของพระองค์ เมื่อ
เราสร้างประจักษ์พยานที่เข้มแข็ง เราย่อมน่าเชื่อถือพอจะ
ยืนอยู่ได้ไม่ว่าจะเกิดเรื่องยากอะไรก็ตาม ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ศิลาหรือทราย?

เขียนกิจกรรมคล้ายด้านล่างลงบนกระดาษแผ่นเล็ก ๆ ผลัดกันเลือกและอ่านออกเสียง สนทนาว่าเหตุใดการทำแต่ละอย่างจึงเหมือนการสร้างบ้านบนศิลาหรือบนทราย การฟังศาสดาพยากรณ์จะช่วยให้เราทำตามคำสอนของพระเยซูและเลือกอย่างฉลาดได้อย่างไร

อ่านพระคัมภีร์ด้วยกัน	ลอกการบ้าน
กล้าเผชิญ	ให้คนใหม่เข้ากลุ่มด้วย
ไปโบสถ์	ใช้คำพูดไม่ดี
โทษคนอื่นเมื่อทำผิด	เล่นเกมกับน้องสาวหรือน้องชาย
ทำการบ้านของคุณ	แบ่งปันให้ผู้อื่น
ให้เกียรติผู้อื่น	เล่นเกมคอมพิวเตอร์หลายชั่วโมง
บอกความจริง	เอาของคนอื่นไป
อยู่เฉย ๆ ขณะมีคนถูกรังแก	สวดอ้อนวอนทุกเช้าค่ำ
ฟังการประชุมใหญ่สามัญ	ให้คนที่ไม่มีกลุ่มเข้ากลุ่มด้วย

งานศิลปะจากก้อนหิน

เลือกหินผิวเกลี้ยงมาหนึ่งก้อน ใช้ปากกาเมจิกหรือสีเขียนบนนั้นว่า “พระเยซูคริสต์” พูดคุยกันว่าเหตุใดจึงสำคัญที่ต้องสร้างชีวิตเราบนคำสอนของพระองค์ เก็บหินก้อนนั้นไว้ในที่ที่ท่านมองเห็นได้บ่อย ๆ

เกร็ดน่ารู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์

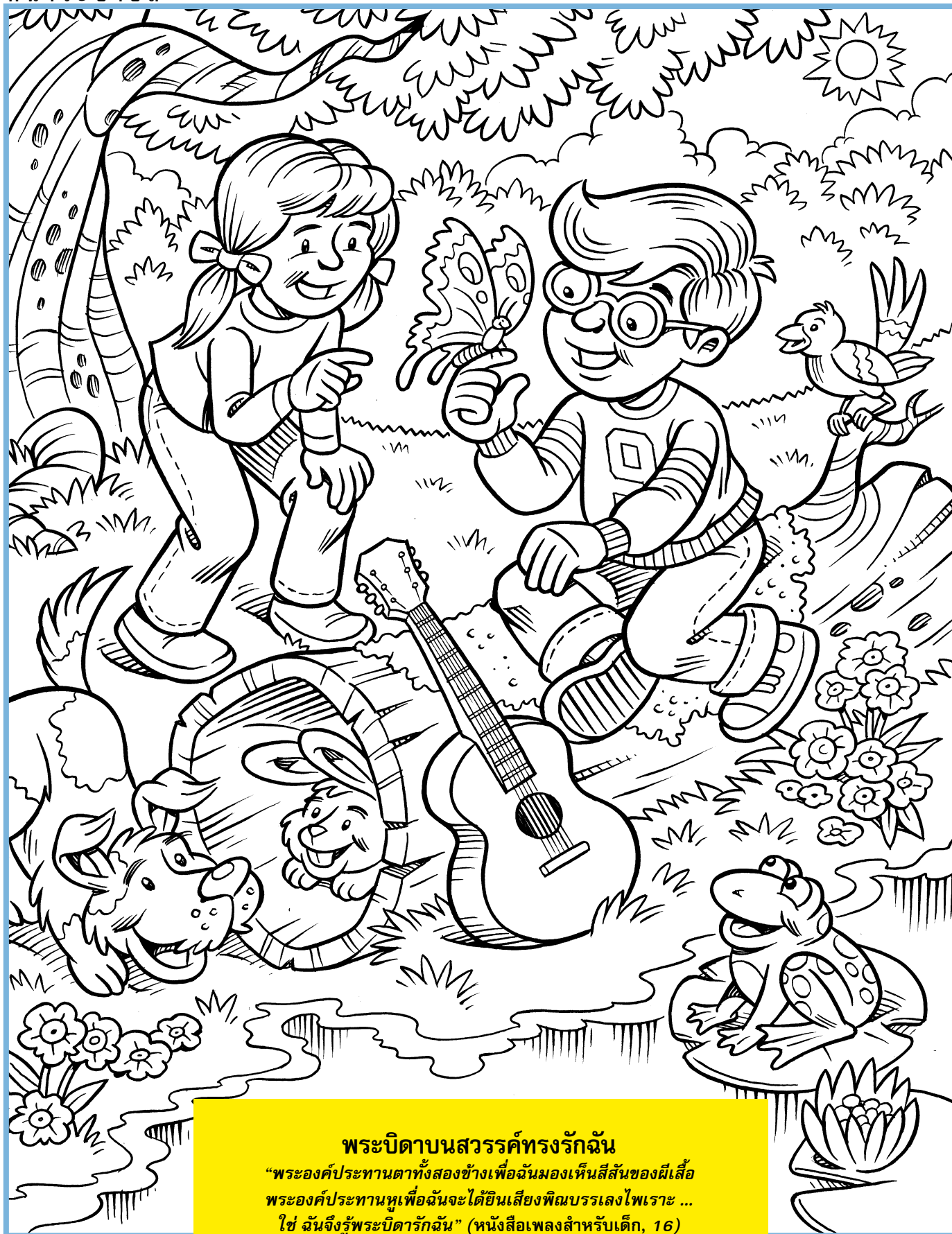
พระคัมภีร์มอรมอนสอนเราให้เข้าใจพันธสัญญาใหม่ อ่าน ฮีลามัน 5:12 ท่านเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับความหมายของคำว่า *ศิลา* จากการอ่านข้อนี้ ค้นหาคำว่า “ศิลา” ในคู่มือพระคัมภีร์เพื่อดูว่าท่านหาข้ออื่นที่ช่วยให้ท่านเข้าใจมากขึ้นพบหรือไม่

การพูดคุยในครอบครัว

อ่าน มัทธิว 7:24-29 ด้วยกัน ท่านอาจจะวาดรูปเรื่องนี้ด้วยก็ได้ จากนั้นท่านอาจจะพูดคุยเกี่ยวกับคำถามเหล่านี้ ในชีวิตเรามีสิ่งใดเหมือนผืนและลม การตัดสินใจตามประชานิยมจะเหมือนกับการสร้างบ้านของเรานทรายอย่างไร การทำตามคำสอนของพระเยซูคริสต์คุ้มครองเราและทำให้เราแข็งแกร่งเหมือนบ้านที่สร้างบนศิลาอย่างไร พูดคุยกันเกี่ยวกับวิธีต่างๆ ที่ท่านสร้างศรัทธาในพระเยซูคริสต์ได้

เพลง: “คนมีปัญญาและคนโง่,” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 132)

พระคัมภีร์: มัทธิว 7:24-29

พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักฉัน
“พระองค์ประทานตาทั้งสองข้างเพื่อฉันมองเห็นสีสนของผีเสื้อ
พระองค์ประทานหูเพื่อฉันจะได้ยินเสียงพิณบรรเลงไพเราะ ...
ใช่ ฉันจึงรู้พระบิดารักฉัน” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 16)

โดย บอนนี่ แอล.
ออสคาร์สัน
ประธานเยาวชนหญิงสามัญ

พระคัมภีร์ ใต้ดวงดาว

“ฉันรู้สึกพระวิญญาณ เริ่มเบิกบานในใจฉัน
เป็นพยานว่านี่คือความจริง” (หนังสือเพลง
สำหรับเด็ก, 66)

เมื่อดิฉันยังเด็ก ดิฉันกับพี่ชายชอบนอน
นอกร้านในช่วงหน้าร้อน เราจะกางมุ้ง
นอนบนระเบียบ แล้วหากกลุ่มดาวและฟัง
เสียงจิ้งหรีดขณะนอนหลับ

คืนหนึ่งดิฉันกับแลร์รี่พี่ชายอยู่ตรง
ระเบียบนอกร้าน เรานอนเหยียดบนพื้น
และมองดูดาว ปกติแลร์รี่จะไม่พูดมาก
แต่คืนนั้นเขาพูดว่าเขาอยากเล่าเรื่องบาง
เรื่องให้ดิฉันฟัง เขาเล่าเรื่องจากพระคัมภีร์
มอรมอน โดยเริ่มที่ไล่ไต่กับครอบครัวออกจาก
เยรูซาเล็ม

ดิฉันได้ยินหลายเรื่องจากพระคัมภีร์

มอรมอนในปฐมวัยมาก่อน แต่เมื่อแลร์รี่
เล่า มันต่างจากนั้น ดิฉันรู้สึกว่าเป็นความ
จริงมากขึ้น ขณะมองดูดาวและฟังพี่ชาย
ดิฉันรู้สึกอบอุ่นมากและสุขใจ ถึงแม้ตอน
นั้นดิฉันไม่รู้ก็ตามว่าตนเองกำลังรู้สึก
พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงบอกว่าพระคัมภีร์
มอรมอนเป็นความจริง

ไม่กี่เดือนต่อมา ดิฉันพบหนังสือเรื่อง
ราวประกอบภาพจากพระคัมภีร์มอรมอน
ที่บ้านของเรา เมื่อดิฉันเริ่มอ่าน ดิฉันเกิด
ความรู้สึกอบอุ่นสบายใจเหมือนที่เคยรู้สึก
ตอนแลร์รี่เล่าเรื่องเดียวกันให้ฟัง

หลายปีต่อมา เมื่อกำลังพยายามตัดสินใจ
ว่าดิฉันมีประจักษ์พยานหรือไม่ ดิฉันคิด

หวังเล็กน้อยที่ไม่เคยได้รับคำตอบใหญ่
โตหรือแรงกล้ามาก่อนเลย นี่หมายความว่า
ว่าดิฉันไม่มีประจักษ์พยานอย่างนั้นหรือ
แต่แล้วดิฉันก็จำได้ว่ารู้สึกอย่างไรตอน
พี่ชายเล่าเรื่องจากพระคัมภีร์มอรมอน
ให้ฟัง และดิฉันรู้ว่าตนเองรู้ **แน่นอน** ว่า
ศาสนจักรแท้จริง

ประจักษ์พยานมักไม่เกิดขึ้นครั้งใหญ่
ครั้งเดียว โดยปกติจะเกิดขึ้นหลายครั้งใน
ช่วงเล็กๆ น้อยๆ เจียบๆ ที่พระวิญญาณ
บริสุทธิ์ทรงกระซิบบอกเราว่าเรื่องเหล่านี้
จริง ■

สำหรับเด็กเล็ก

วันเสาร์นอนหลับ และวันอาทิตย์ยิ้ม

โดย มิเช บาร์โบซา

เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“ฉันมีความสุขเสมอเมื่อฉันไปโบสถ์” (Children’s Songbook, 157)

มาราชอบทำให้คนอื่นยิ้ม เธอทำให้ครูที่โรงเรียนยิ้มเมื่อเธอยกมือถามคำถาม เธอทำให้มาร์เซลลาน้องสาวยิ้มเมื่อเธอพูดตลกๆ กับน้อง

จากนั้นมาราจะยิ้มตาม เธอรู้สึก

ดีที่ได้ช่วยให้คนอื่นมีความสุข

แต่มีเวลาหนึ่งในแต่ละสัปดาห์ที่มาราแทบยิ้มไม่ออก เวลานั้นคือเช้าวันอาทิตย์ นั่นเป็นเวลาที่มารากับมาร์เซลลามักจะอ่อนเพลียที่สุด

การรีบเตรียมตัวไปโบสถ์ทำให้พวกเธออารมณ์เสียมากขึ้นไปอีก ต่อจากนั้นต้องเดินไปโบสถ์อีกไกล ไกลเกินหนึ่งไมล์! มารากับมาร์เซลลามักไปโบสถ์สาย พวกเขา

จะพลาดปฐมวัยช่วงแรก

“พวกเราคิดถึงหนูเมื่อหนูมาไม่ทัน” ซิสเตอร์ลิมาพูดในวันหนึ่ง เธอเป็นประธานปฐมวัยเวิร์ดของพวกเขา เธอในบราซิล

มารารู้ว่าเธอควรไปโบสถ์ให้ทัน แต่จะไปให้ทันได้อย่างไร แล้วมาราก็คิดออก ค่ะวันเสาร์ถัดไป มาราคัดสินใจลองทำสิ่งใหม่ๆ

แทนที่จะแอบกินขนมก่อนนอน หลังอาหารมื้อค่ำ มารารับแปรงฟัน ส่วนใหญ่คุณแม่ต้องเตือนพวกเขา ให้แปรงฟันและเข้านอน จากนั้นพวกเขาจะเล่นและกระซิบกันได้ผ้าห่มจนตึกตื่น บางครั้งก็ไม่ยอมนอน จนกว่าจะล้มตามไม่ไหว พวกเขาต้องตื่นไปมาเพื่อไม่ให้หลับ

แต่คืนนี้มาราสวมชุดนอนแล้ว กระโดดขึ้นเตียงทันที คุณแม่ไม่ต้องเตือนเธอเลย เธอเริ่มมองดูรูปที่อยู่ด้านหน้าพระคัมภีร์มอรมอนของเธอ

“ทำอะไรอยู่” มาร์เซลลากลถาม

“ทำการทดสอบ” มาราคอบ สมองของเธอเต็มไปด้วยความคิดที่ทำให้มีความสุข และเธอรู้สึกง่วงแล้ว

มารารู้ตัวอีกทีตอนที่แสงแดดส่องเข้ามาทางหน้าต่าง เกือบได้เวลาไปโบสถ์แล้ว แทนที่จะรู้สึกไม่พอใจ มารากลับรู้สึกดีใจมาก สมองไม่รู้สึกร่างกายไม่รู้สึกเพลีย

เธอไปถึงปฐมวัยก่อนผู้นำบางคน

ด้วยซ้ำ

“ขอบคุณสำหรับการเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็กคนอื่นๆ จ่ะ”

ซิสเตอร์ลิมากล่าว

ตอนนี้มารายิ้มได้แล้ว เธอตัดสินใจว่าทุกวันเสาร์เธอจะเข้านอนแต่หัวค่ำ วิธีนี้ทำให้เธอสามารถยิ้มได้ตลอดวันอาทิตย์ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

โดย เอ็ลเดอร์
ออร์สัน เอฟ. วิตนีย์
(1855-1931)
แห่งโคควรัมอัคร-
สาวกสิบสอง

สร้างบนศิลา

ไม่มีหนังสือเล่มใดใหญ่พอหรือดีพอ
จะใช้ควบคุมศาสนจักรนี้

หลายปีมาแล้วมีพระราชอาชญาของ
ศาสนจักร [หนึ่ง] มาอยู่ที่... เขา
เคยไปการประชุมศิโรตถ์ของ “มอรมอน”
และวิพากษ์วิจารณ์ไว้มากเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติ
พระกระยาหารของพระเจ้า โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งการใช้น้ำแทนเหล้าองุ่นในช่วงเวลา
สำคัญเช่นนั้น เขากล่าวว่านี่ทำให้เขาไม่
สบายใจเมื่อเห็นคนของเราจิบน้ำ และเขา
หยิบยกข้อเท็จจริงประการหนึ่งขึ้นมา เพราะ
นั่นคือข้อเท็จจริง ว่าตามพระคัมภีร์ไบเบิล
พระเจ้าช่วยให้รอดเมื่อครั้งทรงจัดตั้งศิโรตถ์
ในบรรดาชาวยิว ทรงใช้เหล้าองุ่น โดยทรง
ประกาศว่านี่คือพระโลหิตของพระองค์หรือ
แทนพระโลหิตของพระองค์ ข้าพเจ้าเพิ่มเติม
ได้ว่าพระคัมภีร์มอรมอนกล่าวเช่นกันว่า
พระเจ้าช่วยให้รอดทรงใช้เหล้าองุ่นเมื่อทรง
แนะนำศิโรตถ์ในบรรดาชาวนีไฟ

เพื่อน ... ของข้าพเจ้า ไม่ว่าเขาจะรู้หรือ
ไม่ก็ตาม ได้ชี้ให้เห็นลักษณะอันสำคัญยิ่งที่
ทำให้ศาสนจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าแตกต่าง
จากศาสนจักรอื่นทั้งหมดภายใต้ดวงอาทิตย์
—นั่นคือ ขณะที่ศาสนจักรเหล่านั้นวาง
รากฐานบนหนังสือ ประเพณีและแนวคิด
ของมนุษย์ ศาสนจักรนี้สร้างบนศิลาของ
พระคริสต์ บนหลักการแห่งการเปิดเผย
โดยตรงและต่อเนื่อง วิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ไม่ทำสิ่งใดเพราะบังเอิญพิมพ์ไว้ในหนังสือ
[พระคัมภีร์] พวกเขาไม่ทำสิ่งใดเพราะพระ-
ผู้เป็นเจ้าของทรงบอกชาวยิวให้ทำ ทั้งพวกเขา
ไม่ทำหรือจะไม่ทำสิ่งใดเพราะคำแนะนำที่
พระคริสต์ประทานแก่ชาวนีไฟ

ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ศาสนจักรนี้ทำ [อย่าง
เป็นทางการ] เป็นเพราะพระเจ้าเป็นเจ้าของทรง
บัญชาศาสนจักรนี้ให้ทำโดยตรัสจากสวรรค์
ในสมัยของเรา... นั่นคือธรรมเนียมของศาสน-
จักรของพระคริสต์ หากเราใช้น้ำแทนเหล้า
องุ่นในศิโรตถ์แห่งพระกระยาหารของ
พระเจ้า นั่นเป็นเพราะพระคริสต์ทรงบัญชา
เช่นนั้น [ดู คพ. 27:1-4]

การเปิดเผยจากสวรรค์ปรับเปลี่ยนไป
ตามสภาวะการณ์และสภาพของมนุษย์ และ
เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งแล้วครั้งเล่าขณะ
ที่งานของพระเจ้าเป็นเจ้าของเจริญก้าวหน้าไปสู่
จุดหมาย ไม่มีหนังสือเล่มใดใหญ่พอหรือดี
พอจะควบคุมศาสนจักรนี้ได้

ในการพูดครั้งนี้ ข้าพเจ้าพูดด้วยความ
เคารพทั้งหมดอันพึงมีต่อพระวาทะเป็นลาย
ลักษณ์อักษรของพระเจ้าเป็นเจ้าของซึ่งพิมพ์ไว้ใน
หนังสือว่าส่วนหนึ่งอาจเลิกใช้เพราะบรรล
จุดประสงค์ไปแล้วและถูกวางไว้บนหิ้ง
[เช่น การถวายสัตวบูชา 3 นีไฟ 9:19-20]
ขณะที่ส่วนอื่นยังมีพลังเต็มเปี่ยม มีชีวิตชีวา
และนำมาใช้กับสภาพปัจจุบันของเราได้—
ตามระดับพัฒนาการของเราในปัจจุบัน แต่
กระนั้นก็ต้องตีความส่วนนี้ให้ถูกต้อง ไม่ควรมี
ใครโต้แย้งแทนสิ่งที่อยู่ในหนังสือ ต่อต้าน
กระบอกเสียงของพระเจ้าเป็นเจ้าของผู้กล่าวแทน
พระองค์และตีความพระวาทะของพระองค์
[ดู คพ. 1:37-38] การโต้แย้งเช่นนั้นคือ
การคล้อยตามตัวอักษรที่ตายแล้วมากกว่า
โองการที่มีชีวิต ซึ่งมักผิดพลาดการเสมอ

สิ่งที่พระเจ้าตรัสกับชาวยิวและชาวนีไฟ
เมื่อ 2,000 ปีก่อนหรือสิ่งที่พระเจ้าตรัสกับ
วิสุทธิชนยุคสุดท้ายเมื่อ 50 หรือ 60 ปีที่
แล้วย่อมไม่มีผลใดๆ ในเวลานี้เว้นแต่สิ่ง
นั้นสอดคล้องกับการเปิดเผยยุคปัจจุบัน
สอดคล้องกับคำแนะนำล่าสุดที่พระเจ้า
ประทานแก่ผู้คนของพระองค์ผ่านผู้รับใช้
หลายคนหรือคนเดียวที่พระองค์ทรงกำหนด
หรือเลือกไว้ และคนเหล่านั้นที่มองข้าม
ข้อเท็จจริงดังกล่าวมีแนวโน้มว่าจะตกที่
นั่งลำบาก ■

จากคำปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญเมื่อ 7 ต.ค.
1916 ตามที่พิมพ์ซ้ำใน “สร้างบนศิลา,” เลย์ไฮนา,
มิ.ย. 2010, 12-13

ข้อคิด

บิดามีบทบาทอย่างไรในการเลี้ยงดูบุตรธิดา

“บิดาให้พรและประกอบศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์สำหรับลูกๆ ของเขา สิ่งเหล่านี้จะเป็นเรื่องโดดเด่นทางวิญญาณในชีวิตพวกเขา บิดามีส่วนในการนำการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว การอ่านพระคัมภีร์ประจำวันและการสังสรรค์ในครอบครัวทุกสัปดาห์เป็นการส่วนตัว บิดาสั่งว่าพัฒนาธรรมครอบครัว... ลูกๆ จะไม่มีวันลืมความทรงจำของช่วงเวลาพิเศษที่มีร่วมกันนี้ บิดาพูดคุยกับลูกตัวต่อตัวและสอนหลักธรรมพระกิตติคุณให้พวกเขา บิดาสอนบุตรธิดาถึงคุณค่าของงานและช่วยพวกเขาสร้างเป้าหมายที่มีค่าควรในชีวิตพวกเขา บิดาเป็นแบบอย่างของการรับใช้ในพระกิตติคุณอย่างซื่อสัตย์ พี่น้องชายทั้งหลาย พี่จะระลึกการเรียกอันศักดิ์สิทธิ์ของท่านในฐานะบิดาในอิสราเอล—การเรียกที่สำคัญที่สุดของท่านในกาลเวลาและนิรันดร”

เอ็ลเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่ แห่งโครัมมัคส์สวกลีบสอง, “ค้นหาสันติสุขที่ยั่งยืนและสร้างครอบครัวนิรันดร,” *เสี้ยวเอนา*, พ.ย. 2014, 44-45.

ชุมนุมกับครอบครัว มิตรสหาย และเพื่อนบ้าน

เพื่อรับชมการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ครั้งที่ 185
ของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

4-5 เมษายน 2015: ภาคทั่วไปสำหรับสมาชิกทุกคน

28 มีนาคม 2015: ภาคการประชุมใหญ่สตรี สำหรับสตรีและเด็กหญิงอายุแปดขวบขึ้นไป

4 เมษายน 2015: ภาคฐานะปุโรหิตสำหรับผู้ชายและเด็กชายอายุ 12 ปีขึ้นไป

การประชุมทุกภาคจัดที่ศูนย์การประชุมใหญ่ในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ และถ่ายทอดไปอาคารประชุมทั่วโลก ท่านสามารถ
รับชมหรือฟังการประชุมใหญ่ถ่ายทอดสดในหลายภาษาที่ LDS.org และในบางภาษาที่ BYUtv แพลตฟอร์ม Mormon
Channel และช่อง YouTube การประชุมใหญ่สามัญแอลดีเอส หน่วยเก็บถาวรของคำปราศรัยจะอยู่ที่ LDS.org และ
Gospel Library app

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

